

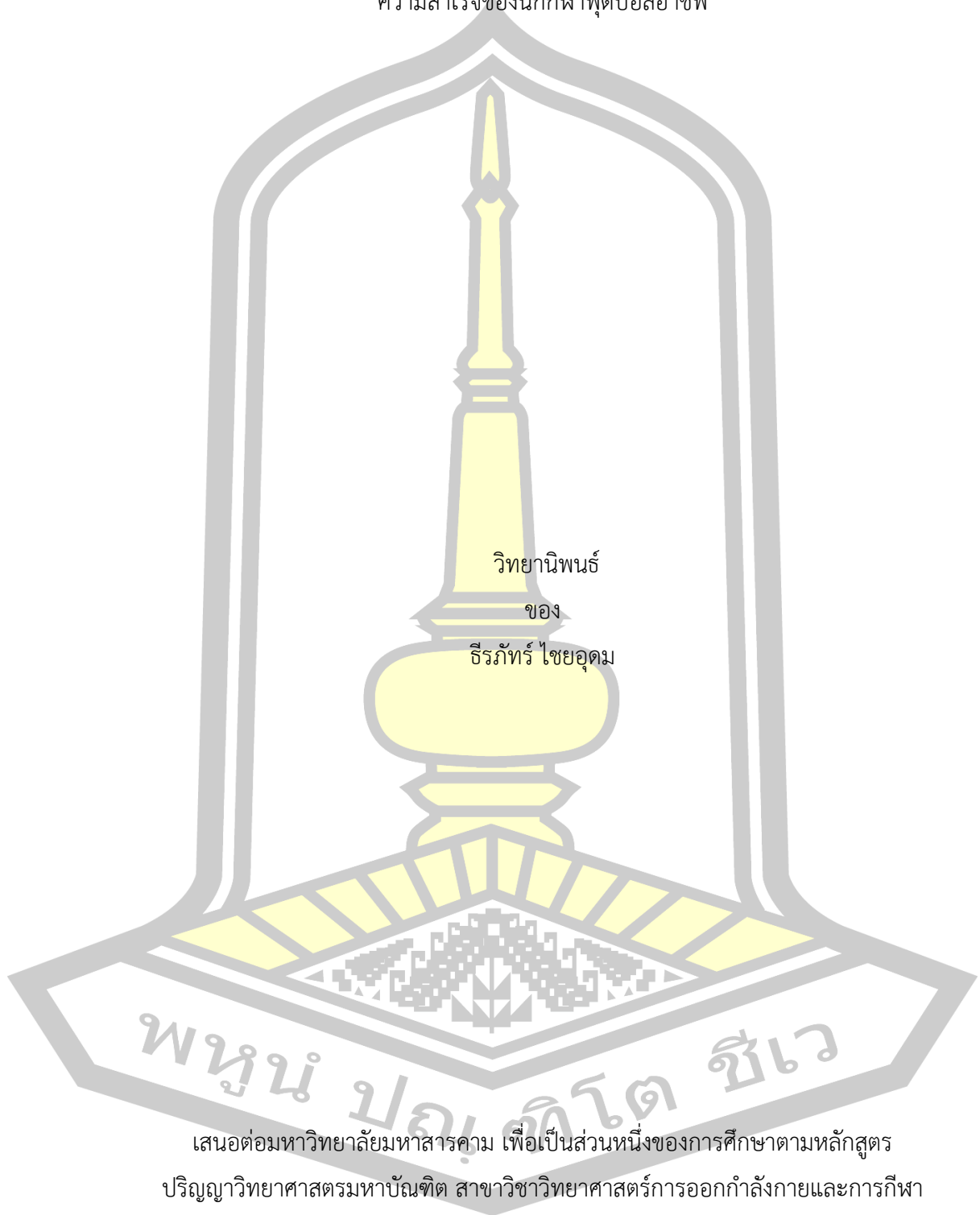
การศึกษารูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาต่อการประสบ
ความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

วิทยานิพนธ์
ของ
ธีรภัทร์ ไชยอุดม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
ธันวาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การศึกษารูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาต่อการประสบ
ความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

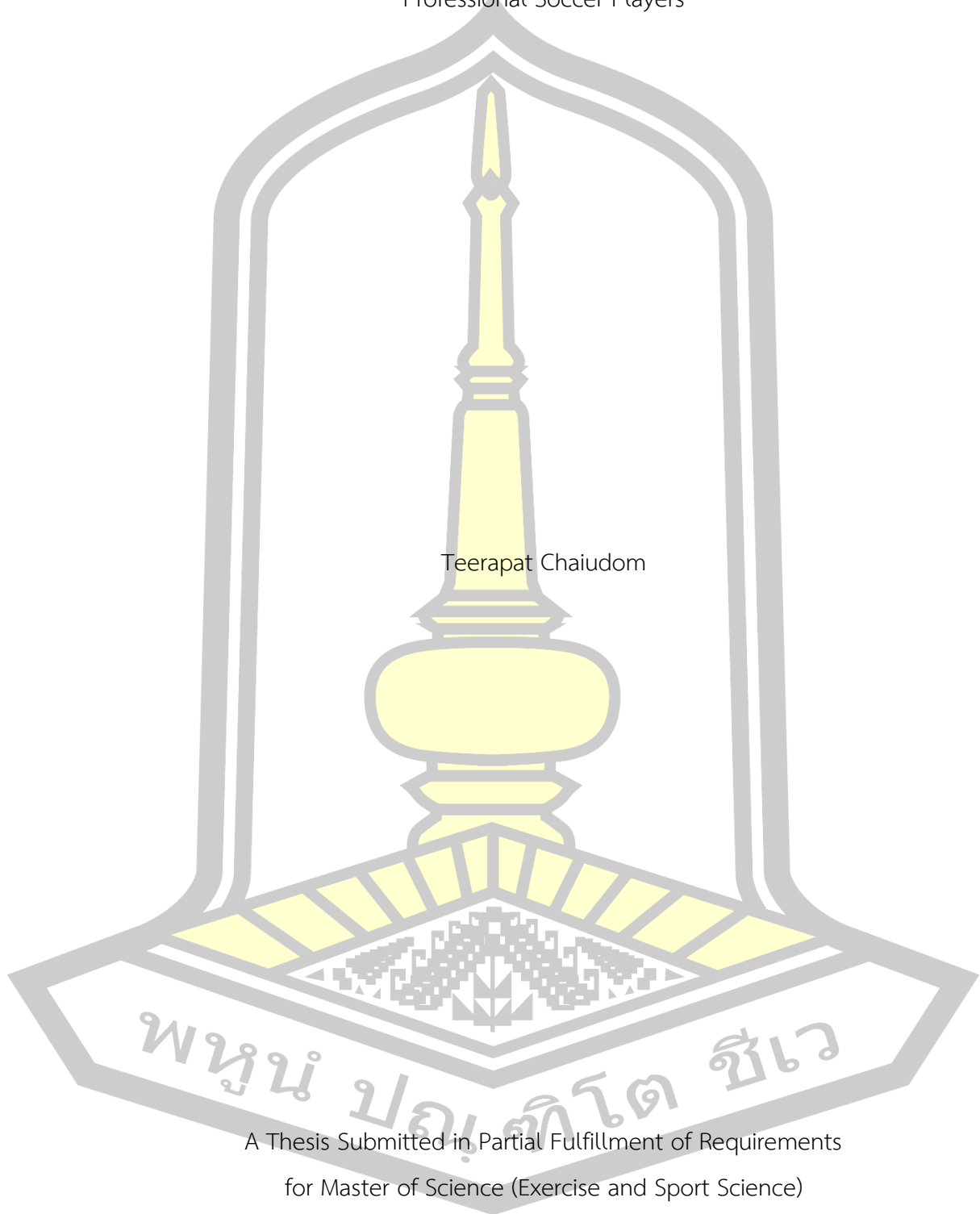

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

ธันวาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Study of Coaching Style, Basic Psychological Needs Effect on Successful in
Professional Soccer Players

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Science (Exercise and Sport Science)

December 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายธีรภัทร์ ไชยอุดม แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. วิมลมาศ ประชากุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ชัยรัตน์ ชูสกุล)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. ชำนาญ ชินสีห์)

.....กรรมการ

(อ. ดร. วรณพร สำราญพัฒน์ เบรดี)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแหง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การศึกษารูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ		
ผู้วิจัย	ธีรภัทร์ ไชยอุดม		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยรัตน์ ชูสกุล		
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและ การกีฬา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

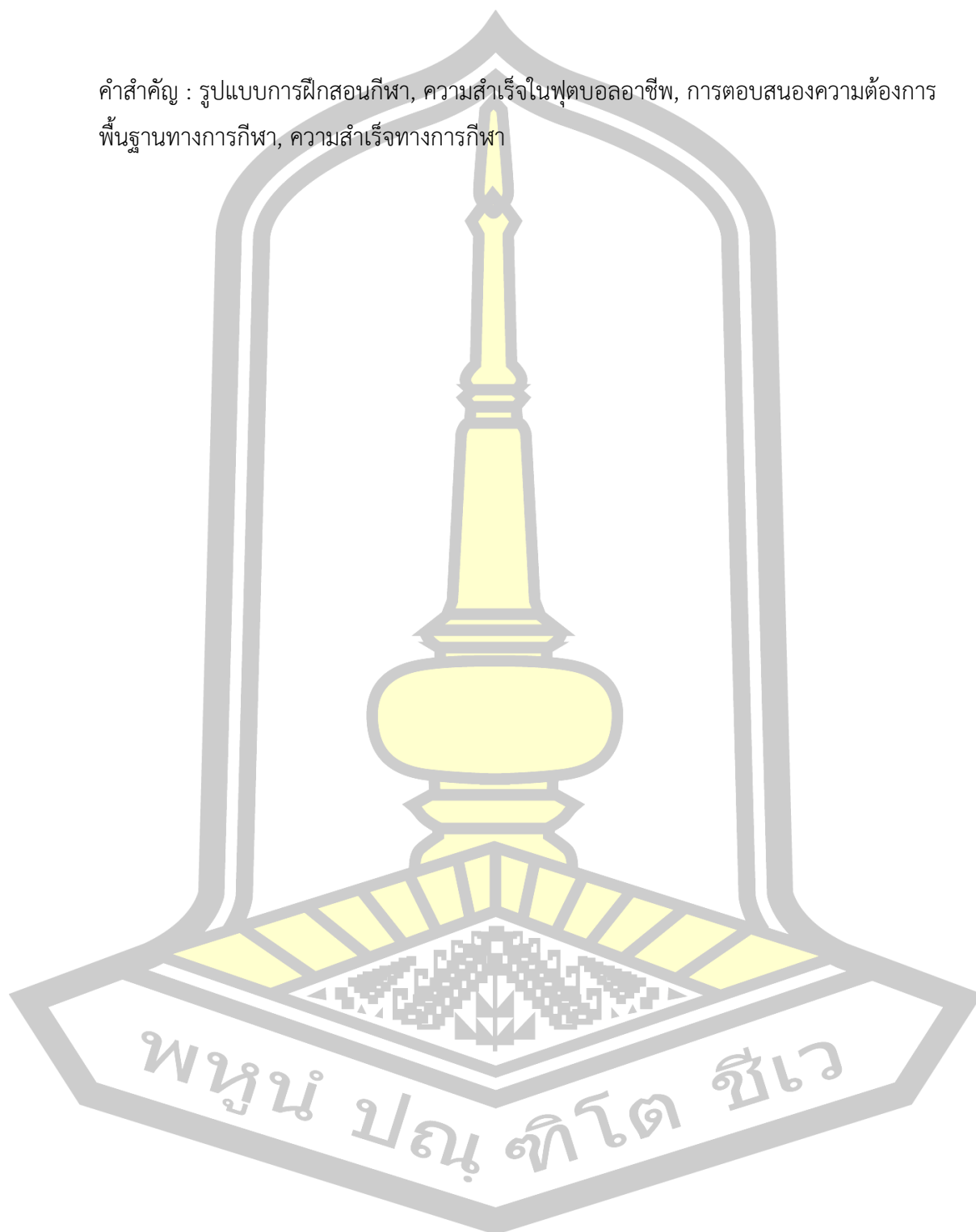
บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการฝึกสอนกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและความสำเร็จของนักกีฬา และสร้างสมการพยากรณ์ที่มีต่อความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ จำนวน 226 คน แบ่งเป็นผู้ฝึกสอน 32 คน และเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ 194 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.685 2) การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.652 และ 3) แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.632 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถ การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสำเร็จทางการกีฬาของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .455$, $r = .445$, และ $r = .427$ และเลือกใช้ตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบสูงสุด 2 รูปแบบ พบว่า การรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ทั้ง 2 รูปแบบ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายความแปรปรวนความสำเร็จได้ร้อยละ 29.30 (Adjusted R Square = .293, $F = 25.573$, $p = < 0.001$) สรุปได้ว่า ผู้การรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ทั้ง 2 รูปแบบ เป็นรูปแบบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ สามารถนำไปใช้ในการ

พัฒนากลยุทธ์การฝึกสอนในระดับมืออาชีพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสำเร็จของนักกีฬา

คำสำคัญ : รูปแบบการฝึกสอนกีฬา, ความสำเร็จในฟุตบอลอาชีพ, การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา, ความสำเร็จทางการกีฬา

TITLE	The Study of Coaching Style, Basic Psychological Needs Effect on Successful in Professional Soccer Players		
AUTHOR	Teerapat Chaiudom		
ADVISORS	Assistant Professor Chairat Choosakul , Ph.D.		
DEGREE	Master of Science	MAJOR	Exercise and Sport Science
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

ABSTRACT

This study aimed to examine the coaching styles of professional soccer coaches, analyze the relationship between the satisfaction of basic sport needs and the success of athletes, and predict equation factors influencing the success of professional soccer players. The sample was 226 participants, including 32 professional soccer coaches and 194 soccer players, selected through stratified random sampling. Data were collected using the questionnaires which revised and reliability tested coefficients: 1) coaching style was ($r = 0.685$), 2) response to basic sports needs was ($r = 0.652$), and 3) sports success was ($r = 0.632$). Descriptive statistics, including percentages, means, and standard deviations, were used for data analysis. Hypotheses were tested using Pearson product-moment correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis

The findings indicated that perceived ability, perceived freedom in decision-making, and perceived interaction with others were positively associated with the sports success of professional soccer players at the .01 level of statistical significance ($r = .455$, $r = .445$, and $r = .427$, respectively). Utilizing the two predictor variables with the highest raw scores, it was found that perceptions of ability and freedom in decision-making significantly influenced the success of professional football players ($p < .01$). These factors explained 29.30% of the variance in sports

success (Adjusted $R^2 = .293$, $F = 25.573$, $p < .001$).

In conclusion, perceptions of ability and freedom in decision-making are critical predictors of the success of professional soccer players. These findings highlight the importance of incorporating these factors into coaching strategies to enhance the effectiveness and performance outcomes of professional athletes.

Keyword : Sports Coaching Styles, Professional Soccer Success, Basic Sports Needs Response, Sport Successfully

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้เป็นอย่างดีเป็นผลจากการที่ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำอันมีคุณค่าจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ชี้แนะแนวทางในการเขียนงานวิจัยให้เหมาะสม แนะนำแนวทางในการทำงาน ตรวจสอบและแก้ไขงานอย่างละเอียดและ ประณีตเพื่อคุณภาพของงานวิจัยนี้ที่สำคัญเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ของงานวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ประชากุล ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญดา ธาดาณัฐภักดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ครุศาสตร์ คนหาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชำนาญ ชินสีห์ และ อาจารย์ ดร. วรณพร สำราญพัฒน์ เบรดี กรรมการสอบ ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์ ผู้ช่วยเชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา ผู้ช่วยเชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมย์ ตรีราช ผู้ช่วยเชี่ยวชาญด้านกีฬาฟุตบอล ที่ได้กรุณาแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย และขอบพระคุณผู้บริหาร สโมสรฟุตบอลในประเทศไทย สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และที่ได้กรุณาอนุเคราะห์กลุ่มตัวอย่างและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล และขอบคุณผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนนักกีฬาฟุตบอลอาชีพทุกท่าน ขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ อีกทั้งขอขอบคุณผู้ช่วยวิจัยทุกท่าน ที่ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณครูและอาจารย์ที่ได้ประสิทธิประสาทถ่ายทอดวิชาความรู้ ความเมตตากรุณา พร้อมทั้งอบรมสั่งสอนให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการศึกษาด้วยดีเสมอมา ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภรณ์ โพธิ์ภา ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำสิ่งดี ๆ ที่ผ่านมา

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ที่สนับสนุนและให้ทุนการศึกษา สุดท้ายนี้กราบขอบพระคุณคุณตา คุณยาย รวมทั้งญาติพี่น้อง ที่ให้กำลังใจมาตลอด ขอขอบคุณครูพี่ ๆ น้อง ๆ นิสิต ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา ทุกท่านที่เป็นกำลังใจตลอดมา คุณความดีและประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณมารดาบิดา ตลอดจนบูรพาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดและไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้

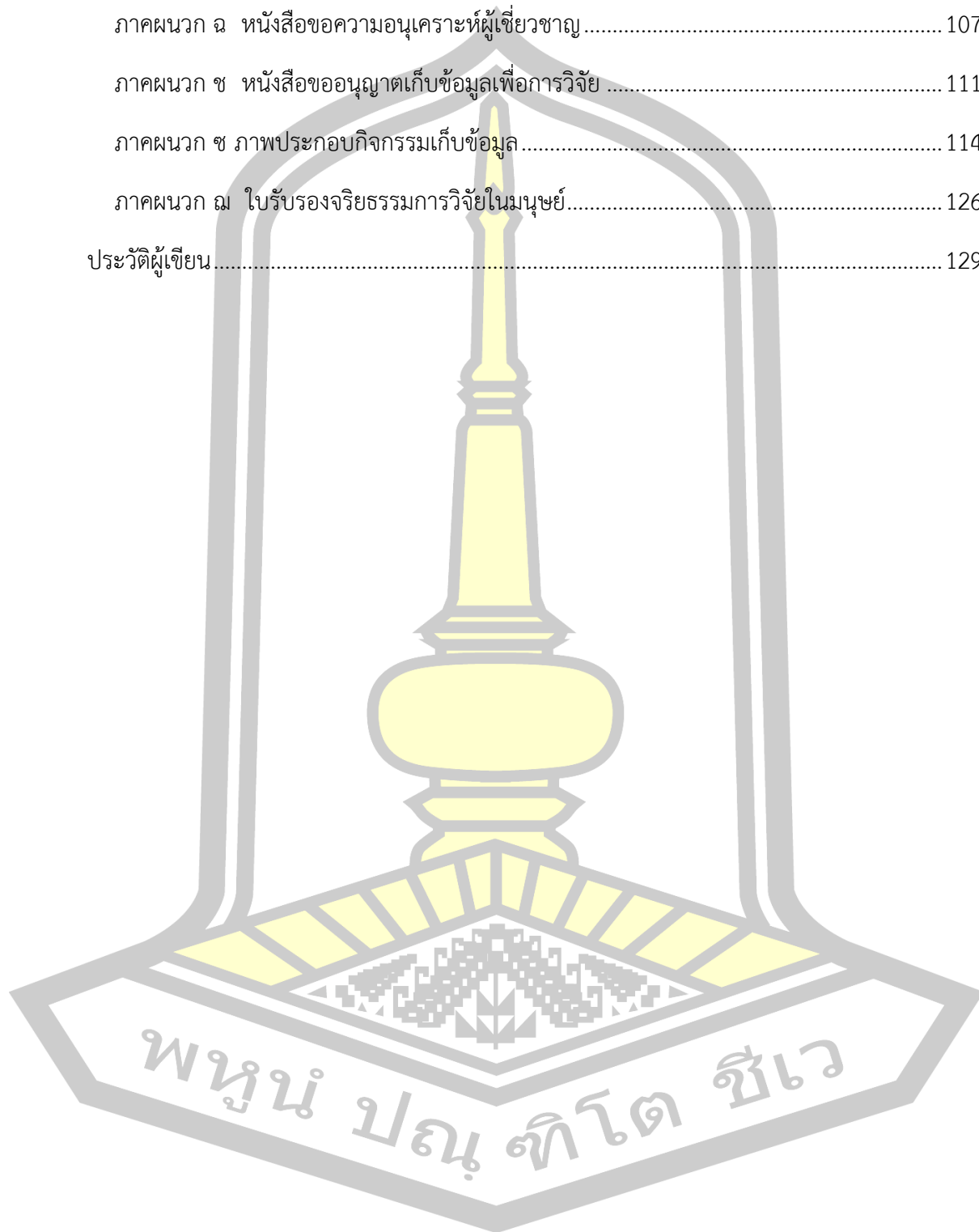
ธีรภัทร์ ไชยอุดม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ภูมิหลัง.....	1
2. คำถามการวิจัย.....	4
3. ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
4. ความสำคัญของการวิจัย.....	4
5. ขอบเขตของการวิจัย.....	4
6. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
7. กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. ฟุตบอลไทยลีก.....	10
2. รูปแบบการฝึกสอนกีฬา.....	15
3. การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา.....	26
4. การประสบความสำเร็จทางการกีฬา.....	34
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
5.1 งานวิจัยในประเทศไทย.....	37

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3. การสร้างและพัฒนาหาคุนภาพของเครื่องมือ.....	48
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
1. ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	65
2. ความสำคัญของการวิจัย.....	65
3. สรุปผล.....	66
4. อภิปรายผล.....	68
5. ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก เอกสารชี้แจงสำหรับอาสาสมัคร.....	82
ภาคผนวก ข แบบแสดงความยินยอมให้ทำการวิจัยจากอาสาสมัคร	84
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	86
ภาคผนวก ง ผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ.....	95

ภาคผนวก จ	คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	100
ภาคผนวก ฉ	หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ.....	107
ภาคผนวก ช	หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	111
ภาคผนวก ซ	ภาพประกอบกิจกรรมเก็บข้อมูล.....	114
ภาคผนวก ฅ	ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	126
ประวัติผู้เขียน.....		129

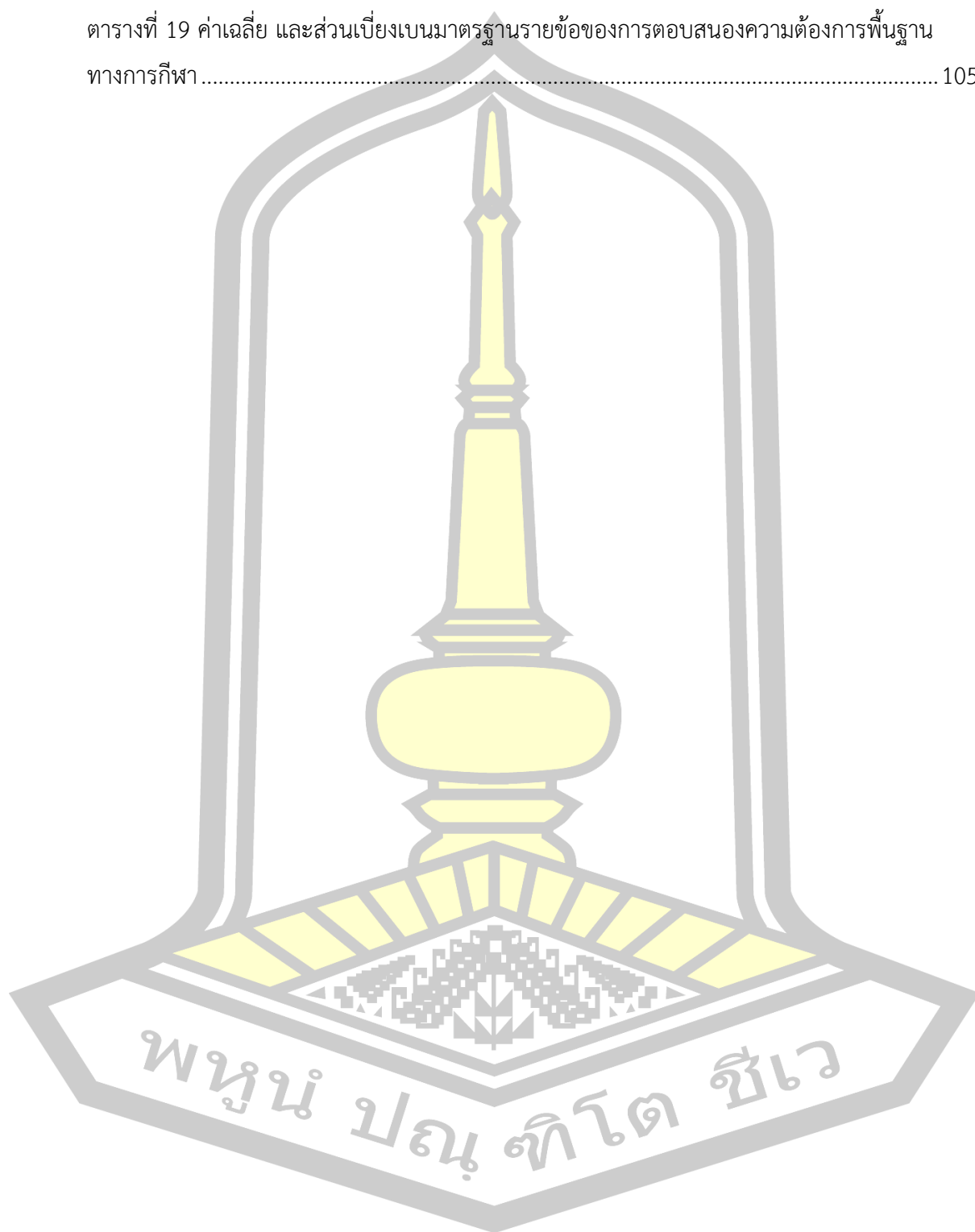

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบของการฝึกสอน	25
ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามสโมสรฟุตบอลอาชีพ	46
ตารางที่ 3 ค่าความถี่ และค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ฝึกสอน	59
ตารางที่ 4 ค่าความถี่ และค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักกีฬา	60
ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา (n=32)	60
ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา (n=194)	61
ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จทางการกีฬา (n=194)	61
ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Interrelation Coefficient) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัว	62
ตารางที่ 9 การสร้างสมการถดถอยพหุคูณของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์	62
ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวเป็นตัวแปรพยากรณ์การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ โดยรวม	63
ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรการรับรู้ความสามารถ (X_1) และ การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X_2) เป็นตัวแปรพยากรณ์การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ (Y)	63
ตารางที่ 12 การประเมินผลความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	96
ตารางที่ 13 การประเมินผลความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	98
ตารางที่ 14 การประเมินผลความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	99
ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน	101
ตารางที่ 16 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	102
ตารางที่ 17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของความสำเร็จทางการกีฬา	102

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายชื่อของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน 103

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายชื่อของการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน
ทางการกีฬา..... 105

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพที่ 2 ปรัชญาของผู้ฝึกสอน	18
ภาพที่ 3 โครงสร้างของพฤติกรรมผู้นำทางการกีฬา (Chelladurai, 2007)	22
ภาพที่ 4 ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs).....	26
ภาพที่ 5 สนามฝึกซ้อม และทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอล 1.....	115
ภาพที่ 6 สนามฝึกซ้อม และทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอล 2.....	116
ภาพที่ 7 สนามฝึกซ้อม และทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอล 3.....	117
ภาพที่ 8 สนามฝึกซ้อมทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอล และประชุมผู้จัดการทีม.....	118
ภาพที่ 9 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 1	119
ภาพที่ 10 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 2	120
ภาพที่ 11 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 3.....	121
ภาพที่ 12 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 4.....	122
ภาพที่ 13 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 5.....	123
ภาพที่ 14 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 6.....	124
ภาพที่ 15 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 7.....	125

พจนัน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

ในการแข่งขันกีฬา พบว่า ทีมกีฬาที่ประสบความสำเร็จนั้น ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ (Wooden & Jamison, 2005) ซึ่งระหว่างทางไปสู่ความสำเร็จจะต้องอาศัยปัจจัย 3 องค์ประกอบ คือร่างกาย จิตใจ และสิ่งแวดล้อม ในการแข่งขันได้ก็คือผู้ฝึกสอนกีฬาและการสนับสนุนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การฝึกซ้อมและการแข่งขันดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สืบสาย บุญวีระ บุตร, 2541) เนื่องจากนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเป็นต้นแบบของนักกีฬาหลาย ๆ ชนิดกีฬาจึงควรมีการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จของนักกีฬาว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา (วิไลพิน ทองประเสริฐและไคนะ, 2556) ซึ่งปัจจุบันมีผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลหลาย ๆ ท่านที่ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนานักกีฬาและพาทีมให้ประสบความสำเร็จผู้ฝึกสอนที่มีชื่อเสียงระดับโลกทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ Vicente del Bosque, Jose Mourinho และ Pep Guardiola ทั้ง 3 ท่านเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในอาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล เนื่องจากผู้ฝึกสอนเหล่านั้นมีความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลอย่างชัดเจน Jose Mourinho เป็นผู้ที่สามารถวางกลยุทธ์และสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา โดยให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ในระยะสั้น Pep Guardiola มีความคิดเชิงกลยุทธ์เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และเน้นความสำคัญของสุนทรียศาสตร์ฟุตบอล และ Vicente del Bosque มีความเข้าใจของการสร้างทีมที่มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีและทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์โดยเน้นความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของนักกีฬาและความจงรักภักดีของทีมมากกว่าผลลัพธ์ระยะสั้น (Alonso-Gonzalez et al., 2017) และเซอร์อเล็กซ์ เฟอร์กูสัน (Sir Alexander “Alex” Chapman Ferguson) อดีตผู้จัดการทีมและเป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนสโมสร แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด บางคนเรียกเขาว่าผู้ฝึกสอนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ ก่อนเกษียณในเดือนพฤษภาคม 2556 เซอร์อเล็กซ์เฟอร์กูสันใช้เวลา 26 ปี ในฐานะผู้จัดการทีมของแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ดสโมสรฟุตบอลในประเทศอังกฤษได้รับการจัดอันดับจากการลงคะแนนเสียงของผู้บริหารให้เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จและมีคุณค่ามากที่สุดในกีฬาฟุตบอลในช่วงเวลานั้นในลีกอังกฤษสโมสรชนะ 13 ครั้งพร้อมกับ 25 ถ้วยรางวัลและรางวัลอื่น ๆ ในประเทศและต่างประเทศทำให้เขาเป็นผู้จัดการทีมสโมสรอังกฤษที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดและเฟอร์กูสันเป็นมากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเขามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการภายในองค์กรไม่ใช่เป็นเพียงแค่ของทีม แต่คือทั้งหมดของสโมสร “Steve Jobs คือ Apple เซอร์อเล็กซ์

เฟอร์กูสันคือแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด” อดีตหัวหน้าสโมสรกล่าว (Elberse, 2013) สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยที่มีชื่อเสียงก็จะมี โค้ชเกียรติศักดิ์เสนาเมือง หรือร้อยตำรวจโท เกียรติศักดิ์เสนาเมือง ซึ่งอดีตเคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลให้กับประเทศไทยจนประกาศอำลาการเป็นผู้เล่นหันมาเป็นผู้ฝึกสอน โค้ชซึ่งได้พาทีมชาติให้ประสบความสำเร็จหลายรายการจนตอนนี้ได้กลับมาพัฒนานักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนเพื่อสร้างรากฐานให้กับฟุตบอลในประเทศไทยเพราะผู้ฝึกสอนหรือโค้ชมีความสำคัญต่อทีมและมีความจำเป็นที่ต้องหาแนวทางพัฒนานักกีฬาให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนต่อไป (พิชัย ปิตุวงศ์, 2550)

กีฬาฟุตบอลอาชีพ (Professional football) ในประเทศไทยประกอบด้วยผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพที่หลากหลาย ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพเหล่านี้ย่อมมีส่วนทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพดำเนินไปได้ เช่น นักกีฬาฟุตบอลอาชีพ (Professional football player) สโมสรกีฬาฟุตบอลอาชีพ (Professional football club) ผู้จัดการทีม (Professional football manager) ผู้ฝึกสอนกีฬา (Coach) ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล (Football referee) และผู้ชมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล (Football spectator) เป็นต้น เพื่อให้สามารถพัฒนาและยกระดับสโมสรขึ้นสู่ระดับมาตรฐานที่สูงขึ้น สำหรับการที่จะพัฒนาสโมสรให้สู่ระดับที่สูงขึ้นได้นั้น ผู้ฝึกสอนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่มีส่วนช่วยในการทำให้ทีมประสบความสำเร็จเพราะเป็นผู้ควบคุม วางแผนการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลต้องมีความรู้และประสบการณ์มากพอสมควร มีผลงานที่ดีพอเพื่อเป็นเครื่องพิสูจน์ฝีมือมีหลักในการปฏิบัติงาน มีทฤษฎีและโครงสร้างในการฝึกสอน มีการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งและสามารถสร้างระบบการเล่นที่เป็นเอกลักษณ์ของทีมได้ ซึ่งแต่ละสโมสรเห็นความสำคัญในการคัดเลือกผู้ฝึกสอนมากขึ้น โดยรูปแบบการฝึกสอนกีฬาฟุตบอล มีส่วนช่วยในการส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาฟุตบอลอาชีพ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนให้นักกีฬาฟุตบอลอาชีพประสบผลสำเร็จ (สุรพงษ์ ภูลอนรา และสิทธิ ธีรธรรม, 2563) โดยเฉพาะการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพที่เกิดขึ้นในประเทศไทยในปัจจุบัน ทุกทีมต้องการความสำเร็จในการแข่งขัน จึงต้องหาวิธีการต่างๆ เพื่อพัฒนาความสามารถของทีมให้มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จมีหลายปัจจัยด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านร่างกาย และด้านจิตใจ เพื่อช่วยในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาและทีม (Leo, Miguel, Oliva, Amado, & Calvo, 2014)

ในการฝึกสอนกีฬารูปแบบการฝึกสอนเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จ จากทฤษฎีการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Multidimensional Sport Leadership) ของเซลลาคูรี พบว่าเป็นปัจจัยหรือลักษณะของสถานการณ์หรือองค์กรเช่น สถานศึกษา สโมสร ชมรม หรือสมาคมกีฬาที่มีจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายทางการกีฬาที่เด่นชัดย่อมมีผลต่อลักษณะของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของโค้ชเพื่อสร้างทีมให้บรรลุตามเป้าหมายนั้น และนอกจากนี้คุณลักษณะของผู้นำ และลักษณะเฉพาะ

นักกีฬามีอิทธิพลต่อการกำหนดพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน (Leadership Behaviors) ทั้งพฤติกรรมที่จำเป็นและพฤติกรรมที่พึงประสงค์รวมถึงพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนคนปัจจุบัน ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถในการเล่น ดังนั้น เป้าหมายของการฝึกจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะผู้นำ หรือผู้ฝึกสอนกีฬา โดยแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้ 1. แบบฝึกและสอน 2. แบบประชาธิปไตย 3. แบบเผด็จการ 4. แบบสนับสนุนทางสังคม 5. แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล (Chelladurai & Saleh (1980); Chelladurai and Carron (1983); Chelladurai (1984)) อย่างไรก็ตามทีมสโมสรฟุตบอลต่าง ๆ ในการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของไทยทุกระดับชั้น มีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาในการพัฒนาทีมให้ประสบความสำเร็จเพื่อจะให้ขึ้นไปเล่นในระดับไทยพรีเมียร์ลีก ซึ่งเป็นลีกสูงสุดของประเทศไทยที่สามารถดึงดูดผู้ชมให้เข้ามาชมการแข่งขันได้มากที่สุด ซึ่งจะส่งผลต่อรายได้ของสโมสรที่จะเพิ่มขึ้นตามมาด้วย องค์ประกอบสำคัญที่จะให้ทีมประสบความสำเร็จ คือ ผู้เล่นที่มีประสิทธิภาพรวมถึงผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถที่จะนำพาทีมให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน นักฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยในปัจจุบันมีรายได้ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในระดับไทยพรีเมียร์ลีก หลากหลาย สโมสรต้องการผู้เล่นที่มีความสามารถเข้าร่วมทีมเพื่อให้ทีมได้รับชัยชนะในการแข่งขัน การจะให้ทีมฟุตบอลประสบความสำเร็จ ผู้ที่จะคอยขับเคลื่อนทีมไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ก็คือ ผู้ฝึกสอน (John, 1986 อ้างใน นิติพันธ์ สระภักดิ์, 2551) นอกจากนี้ Deci and Ryan (2013) กล่าวว่า นักกีฬาต้องได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่สำคัญในการเล่นกีฬา 3 อย่างก่อน ได้แก่ ความต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ (Need for Competence) ความต้องการที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง หรือมีอิสระในการตัดสินใจทำ สิ่งใด (Need for Autonomy) และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Relatedness) การแสดงออกของผู้ฝึกสอนกีฬา ส่งผลต่อนักกีฬาด้านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในเรื่องการรับรู้ความสามารถ หรือการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า รูปแบบการฝึกสอนกีฬา ทั้ง 5 รูปแบบ แสดงให้เห็นว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐานเป็นเรื่องสำคัญ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการฝึกสอนกีฬา และทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศไทยพบว่า การที่ทีมจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับกระบวนการฝึกซ้อม โดยตัวของคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนจึงเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ ดังนั้นด้วยสาเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลและนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ มีรูปแบบการฝึกสอนกีฬาอย่างไร มีอะไรบ้างที่เป็นปัจจัยที่ทำให้กระบวนการของนักกีฬาประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา การวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ผู้ฝึกสอนฟุตบอลอาชีพได้ทราบว่าต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาส่งเสริมให้นักกีฬาและทีมได้แสดงความสามารถได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ฝึกสอนและนักกีฬาได้อย่าง

ราปรึนซึ่งผลการการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผู้จัดการทีม หัวหน้าผู้ฝึกสอน และกีฬาอื่น ๆ ทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา ตลอดจนหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล เพื่อร่วมกันพัฒนากีฬาฟุตบอลให้มีศักยภาพที่สมบูรณ์และเพื่อพัฒนากีฬาฟุตบอลของประเทศไทยให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศและต่อยอดไปสู่ระดับอาชีพต่อไปในอนาคต

2. คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการฝึกสอนกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพเป็นอย่างไร
2. การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพหรือไม่
3. การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาในแต่ละด้านสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพได้เป็นอย่างไร

3. ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการฝึกสอนกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่มีต่อความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

4. ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพ และการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ สามารถนำเอาผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปรับรูปแบบการฝึกสอนของสโมสรฟุตบอลของแต่ละทีม เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา รวมถึงทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้และสามารถนำผลการศึกษาไปอ้างอิงในเชิงวิชาการต่อไป

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 32 คน และนักกีฬาฟุตบอลอาชีพสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย จำนวน 288 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน (ข้อมูลจาก:สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2564)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ฝึกสอน จำนวน 32 คน ผู้วิจัยเลือกประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากประชากรตามตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 60-61) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 คน แต่เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเป็นตัวแทนของประชากรที่แท้จริง (คิดเป็น 18 %) การวิจัยครั้งนี้ จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 194 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

2. ตัวแปรของการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 รูปแบบการฝึกสอนกีฬา

2.1.2 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **รูปแบบการฝึกสอนกีฬา** หมายถึง รูปแบบการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา ที่แบ่งตามลักษณะการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Leadership Scale for Sport: LSS) โดย (Chelladuri, 1984) ได้แบ่งพฤติกรรมการเป็นผู้นำออกเป็น 5 แบบคือ

1.1 **แบบฝึกและการสอน (Training and Instruction: TI)** หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มุ่งพัฒนาความสามารถของนักกีฬา เน้นการฝึกหัดทั้งทางสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจและทักษะ พร้อมทั้งมีการกำหนดหน้าที่ของนักกีฬาและการประสานงานภายในทีมไว้อย่างชัดเจน

1.2 **แบบประชาธิปไตย (Democratic Coaching Behavior: DB)** หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ยอมให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายวิธีการฝึกซ้อมยุทธวิธีในการฝึกซ้อมและเกมการแข่งขัน

1.3 แบบเผด็จการ (Autocratic Coaching Behavior: AB) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นเผด็จการในการตัดสินใจเน้น ระเบียบวินัยมาก ทำงานอย่างมีระบบและขั้นตอน เน้นการฝึกหนักและใช้อำนาจของความเป็นผู้นำ ในการออกคำสั่ง

1.4 แบบสนับสนุนทางสังคม (Social Support Behavior: SS) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักกีฬา เมื่อนักกีฬามีความทุกข์ใจในทุก ๆ เรื่อง สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดีและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกทุกคนภายในทีม

1.5 แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล (Positive feedback Behavior: PF) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ฝึกสอนชอบให้แรงเสริมทางบวกกับนักกีฬาโดยวิธีการให้รางวัลหรือการชมเชย

2. การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา หมายถึง การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬาให้กับนักกีฬาของตนเอง (Ng et al., 2011) ประกอบด้วย

1. การตอบสนองความต้องการที่จะเป็นคนที่มีความสามารถ (Need for Competence) คือ การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาสามารถทำให้นักกีฬาได้รับรู้ตนเองว่าเป็นคนที่มีความสามารถสามารถทำได้

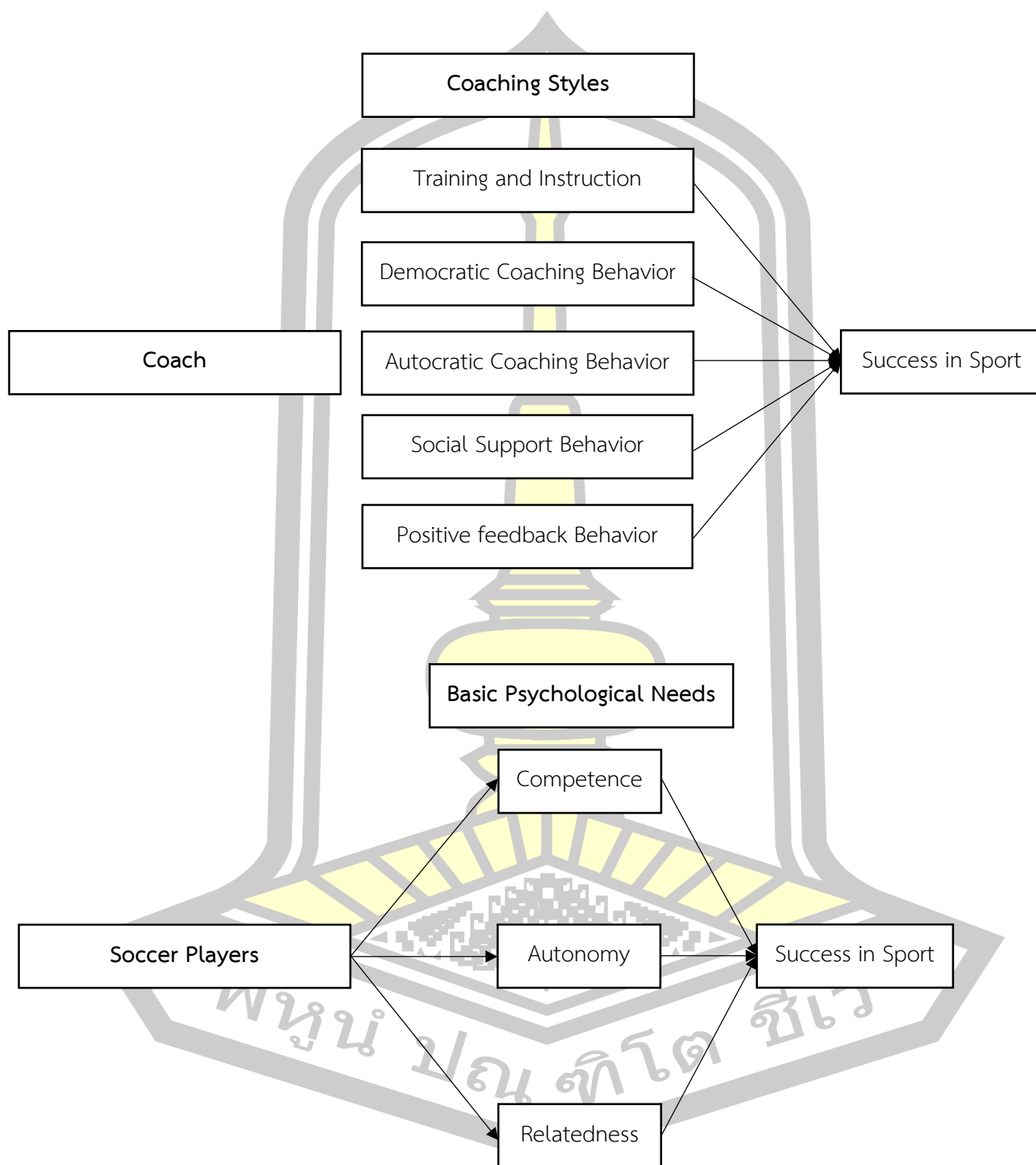
2. การตอบสนองความต้องการที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง (Need for Autonomy) คือ การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาให้นักกีฬามีโอกาสได้ตัดสินใจด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในการคิดแสดงความคิดเห็น ทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

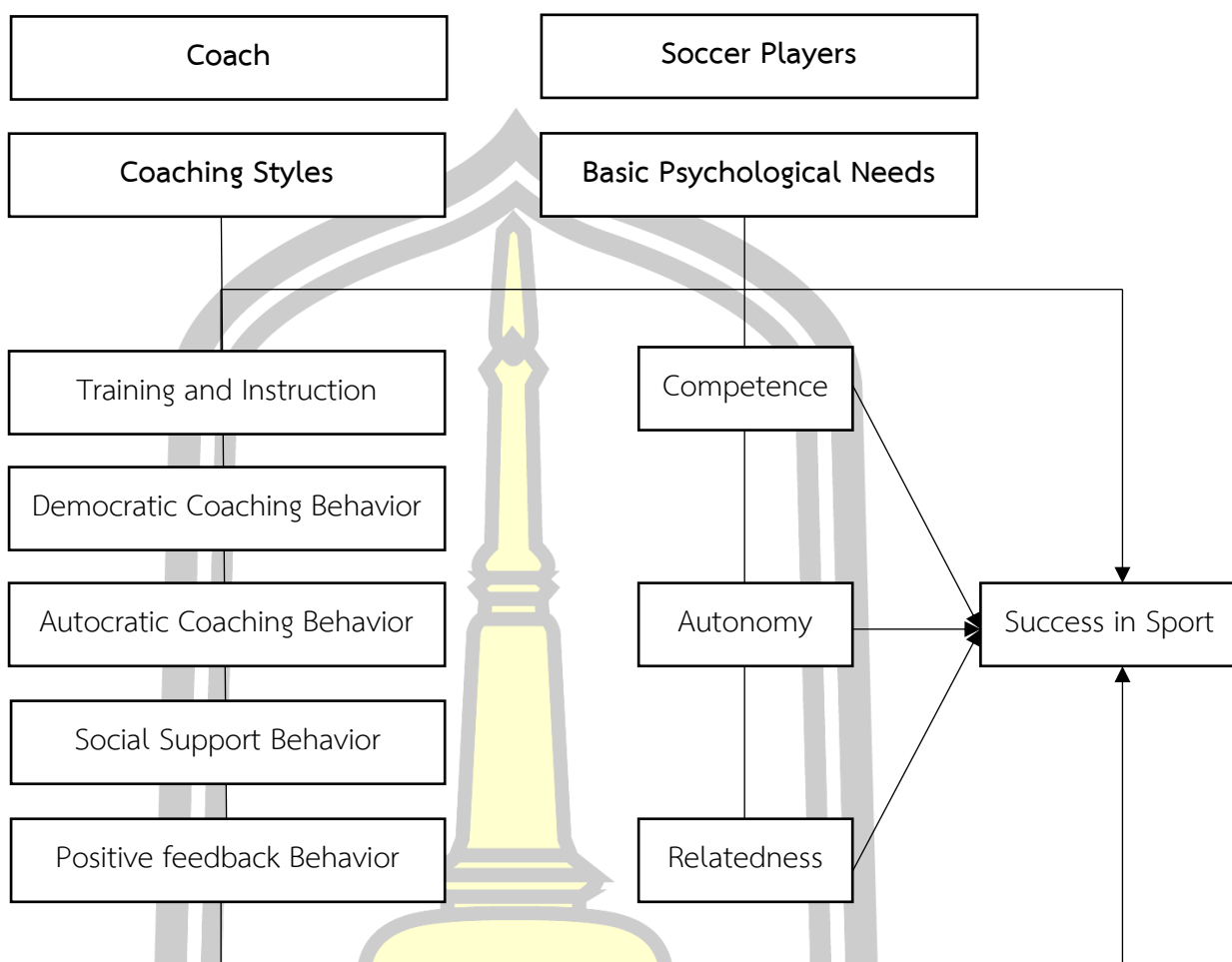
3. การตอบสนองความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Relatedness) คือ การที่ผู้ฝึกสอนทำให้นักกีฬาได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนภายในทีมหรือร่วมกับทีมอื่น

3. การประสบความสำเร็จ หมายถึง การที่นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันแล้วได้รับผลจากการเข้าร่วมการแข่งขัน (ชัยรัตน์ ชูสกุล และธนิศา จุลวนิชย์พงษ์, 2553) เป็นการประสบความสำเร็จที่ได้รับจากการเข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ลีก โดยแบ่งออกได้เป็น 3 ด้านประกอบด้วย 1) การประสบความสำเร็จในด้านความรัก มุ่งมั่นและภาคภูมิใจในกีฬาที่เล่น 2) การประสบความสำเร็จในด้านรางวัลและความมีชื่อเสียงและ 3) การประสบความสำเร็จในด้านการควบคุมตนเองเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

4. นักกีฬาฟุตบอลอาชีพ หมายถึง นักกีฬาฟุตบอลอาชีพที่ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ลีก ทั้งหมด 16 ทีม

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ฟุตบอลไทยลีก
 - 1.1 ประวัติความเป็นมา
 - 1.2 การรวบรวมลีก
 - 1.3 การปรับโครงสร้างลีกสู่ลีกอาชีพ
 - 1.4 กรณีพิพาทของลีก
 - 1.5 การปรับโครงสร้างระบบลีก
 - 1.6 รูปแบบการแข่งขัน
 - 1.7 สโมสรที่เข้าร่วมไทยลีก (ฤดูกาล 2564-2565)
2. รูปแบบการฝึกสอนกีฬา
 - 2.1 รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา
 - 2.2 ความหมายของผู้ฝึกสอน
 - 2.3 ปรัชญาของการฝึกสอน
 - 2.4 เป้าหมายของการฝึกสอน
 - 2.5 รูปแบบของการฝึกสอน
3. การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา
 - 3.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐาน
 - 3.2 ความสำคัญของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา
 - 3.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตอบสนองความต้องการทางการกีฬา
4. การประสบความสำเร็จทางการกีฬา
 - 4.1 ความหมายของความสำเร็จทางการกีฬา
 - 4.2 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการกีฬา
 - 4.3 การวัดความสำเร็จในกีฬา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ฟุตบอลไทยลีก

ไทยลีก (อังกฤษ: Thai League; ชื่อย่อ T1) เป็นระบบการแข่งขันฟุตบอลลีกในระดับสูงสุดของประเทศไทย ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2539 ภายใต้การบริหารของบริษัท ไทยลีก จำกัด มีสโมสรฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 16 สโมสร ดำเนินการแข่งขันในช่วงระหว่างเดือนมีนาคมถึงตุลาคมของทุกปี โดยแต่ละสโมสรจะแข่งขันแบบพบกันหมด สองนัดเหย้าเยือนรวม 30 นัดต่อสโมสรต่อฤดูกาล รวมทั้งหมด 240 นัดต่อฤดูกาล สำหรับในศึกกีฬาฟุตบอลให้บรรลุเป้าหมายที่ดีที่สุดนั้น ผู้ฝึกสอนจำเป็นจะต้องหาวิธีที่ดีที่สุดในการให้ผู้เล่นเรียนรู้โดยผ่านการฝึก 3 ระดับ บางทีวิธีที่ดีที่สุดจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้เล่นและอาจใช้ทัศนูปกรณ์ช่วยได้หลังจากการอธิบายอาจจะตามด้วยการสาธิตให้ดูทันทีการเลือกคำที่ใช้อธิบายมีความสำคัญ แบบฝึกทั้งหมดจะต้องมีการวางแผนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน ผู้ฝึกสอนจะต้องระวังไม่ทำให้ผู้เล่นเกิดความผิดหวังหรือความเบื่อหน่ายในระหว่างการฝึกความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อแบบฝึกไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถในการเล่นของผู้เล่นหรือของทีม

อย่างไรก็ตามแม้จะใช้วิธีที่ดีที่สุดแล้วการฝึกก็ไม่อาจประสบความสำเร็จได้ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้เล่น ความสนใจส่วนตัว เจตคติที่มีต่อระเบียบวินัยในการฝึก และความตั้งใจจริงของผู้เล่น มีส่วนสำคัญที่ทำให้การฝึกประสบผลสำเร็จสิ่งเหล่านี้สามารถทำให้เกิดขึ้นได้โดยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอนควรสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้เล่นทุกคน และช่วยผู้เล่นแก้ปัญหาถ้าทำได้ก็จะทำให้ผู้เล่นรู้สึกมั่นใจไว้วางใจในตัวผู้ฝึกสอนมากขึ้น โดยทั่ว ๆ ไปจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทุกๆ คนในทีมด้วย

เมื่อการฝึกซ้อมผ่านไปตามลำดับผู้เล่นแต่ละคนหรือทั้งทีมควรจะรู้สึกว่าจะมีความก้าวหน้าเกิดขึ้นเรื่อย ๆ และทุกคนควรจะพัฒนาความมั่นใจของตนเองในการนำเอาความสามารถความชำนาญไปใช้ในสถานการณ์การแข่งขันจริง ผลของความสำเร็จเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาการทางด้านจิตใจการเสริมสร้างบุคลิกภาพของผู้เล่นอีกด้วย (คู่มือผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล กองวิชาการกีฬาแห่งประเทศไทย, 2558)

1.1 ประวัติความเป็นมา

เมื่อปี พ.ศ. 2539 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีความคิดในการที่จะปรับปรุงระบบการแข่งขันฟุตบอลในประเทศ จากวัตถุประสงค์เพื่อความเป็นเลิศ มาเป็นรูปแบบอาชีพ โดยเริ่มก่อตั้งฟุตบอลลีกสูงสุดขึ้น โดยเดิมที การแข่งขันฟุตบอลระดับสโมสรระดับสูงสุดของประเทศคือ ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานประเภท ก. (ถ้วยใหญ่) ซึ่งจัดการแข่งขันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2459 จนถึงปี พ.ศ. 2538 (ในฐานะการแข่งขันฟุตบอลระดับสโมสรระดับสูงสุดของประเทศ) โดยมีสโมสรฟุตบอลเข้าร่วมแข่งขันใน ฤดูกาลแรก ทั้งหมด 18 สโมสร ก่อนที่จะมีการปรับโครงสร้าง

เป็น 10 สโมสร จนถึง ไทยลีก 2547/48 เป็นการแข่งขัน ไทยพรีเมียร์ลีก จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 9 มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 10 ทีม ทำการแข่งขันตั้งแต่ วันอาทิตย์ที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ถึง วันเสาร์ที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 โดยสองทีมอันดับสุดท้ายจะตกชั้นไปเล่นใน ไทยลีกดิวิชั่น 1 โดยอัตโนมัติ อันดับที่ 8 จะต้องไปเพลย์ออฟเลื่อนชั้น/ตกชั้นกับ สโมสรที่จบอันดับที่ 3 ใน ไทยลีกดิวิชั่น 1

1.2 การรวบรวมลีก

ในปี พ.ศ. 2549 มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ เริ่มมีการให้ สิทธิสโมสรที่จบตำแหน่งชนะเลิศและรองชนะเลิศใน โปรวินเชียลลีก เข้าร่วมการแข่งขันได้ ซึ่งทำให้มีการเพิ่มจำนวนสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันเป็น 12 สโมสร ตั้งแต่ ฤดูกาล 2549 จนกระทั่งในปีถัดมา (พ.ศ. 2550) จึงมีการควบรวม โปรวินเชียลลีก โดยได้มีการจัดทำ บันทึกช่วยจำ การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ระหว่าง การกีฬาแห่งประเทศไทย กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ซึ่งเป็นเอกสารข้อตกลงในการรวมลีกทั้งสองเข้าเป็นลีกเดียว โดยให้สิทธิสโมสรที่จบตำแหน่งชนะเลิศและรองชนะเลิศในการแข่งขัน โปร์ลีก ฤดูกาล 2549 เข้าแข่งขันใน ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก ด้วย ซึ่งทำให้มีการเพิ่มจำนวนสโมสรที่เข้าแข่งขันเป็น 16 สโมสร พร้อมทั้งเพิ่มเงื่อนไขให้สโมสรซึ่งอยู่ใน 3 อันดับสุดท้ายเมื่อจบฤดูกาล ต้องตกชั้นไปสู่ ไทยลีกดิวิชั่น 1 โดยให้สิทธิสโมสรชนะเลิศ รองชนะเลิศ และอันดับที่ 3 ของ ไทยลีกดิวิชั่น 1 เลื่อนชั้นมาแข่งขันเป็นการทดแทน โดยสโมสรแรกที่มาจาก โปรวินเชียลลีก แล้วสามารถชนะเลิศการแข่งขันได้คือ ชลบุรี เอฟซี ใน ฤดูกาล 2550

1.3 การปรับโครงสร้างลีกสู่ลีกอาชีพ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 สมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย ออกระเบียบว่าด้วยความความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์แบบ เป็นผลให้สมาคมฯ ต้องดำเนินการจัดตั้งนิติบุคคลเพื่อบริหารลีกและจัดการแข่งขันแทนที่ สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ โดยได้มีการจัดตั้ง บริษัท ไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด ขึ้น โดยมี วิชิต แย้มบุญเรือง อดีตนัก ฟุตบอลทีมชาติไทย เป็นประธานกรรมการคนแรก และออกระเบียบให้ผู้บริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพ ต้องจัดตั้งในรูปนิติบุคคล (บริษัท) เพื่อดำเนินการบริหารสโมสร ส่งผลให้มีการแข่งขันเชิงรูปแบบ การบริหารจัดการให้เป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น รวมทั้งแพร่หลายออกไปยังส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ จากเดิมที่สโมสรฟุตบอลต่างๆ จะกระจุกตัวอยู่ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้น จึงกลับมาเป็นที่นิยมของแฟนฟุตบอลไทยอีกครั้ง โดยใน ฤดูกาล 2554 สมาคมฯ ประกาศเพิ่มจำนวนสโมสรที่จะทำการแข่งขัน เป็น 18 สโมสร

1.4 กรณีพิพาทของลีก

ต่อมาได้มีกรณีข้อพิพาทในเรื่องสิทธิการบริหารสโมสรและสิทธิการแข่งขัน ระหว่าง อีสาน ยูไนเต็ด และ ศรีสะเกษ เอฟซี โดยทาง อีสาน ยูไนเต็ด ได้ยื่นคำร้องต่อ ศาลปกครอง เพื่อขอให้พิจารณาว่า ศรีสะเกษ เอฟซี มีสิทธิทำการแข่งขันในฤดูกาล ฤดูกาล 2556 หรือไม่ ซึ่งศาลปกครองมีคำสั่งให้คุ้มครองชั่วคราว เป็นผลให้ บจก.ไทยพรีเมียร์ลีก ต้องลงมติให้พักการแข่งขันของ สโมสรฟุตบอลศรีสะเกษ ตามคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวของศาล โดยเมื่อศาลปกครองวินิจฉัยให้สโมสรฟุตบอลศรีสะเกษ มีสิทธิทำการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกได้ต่อไป สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จึงประชุมร่วมกับ บจก.ไทยพรีเมียร์ลีก สโมสรฟุตบอลศรีสะเกษ และสโมสรสมาชิกทั้งหมด โดยที่ประชุมลงมติให้ ฤดูกาล 2557 เพิ่มสมาชิกเป็น 20 สโมสร และกำหนดสโมสรที่จะต้องตกชั้นลงไปแข่งขันไทยลีกดิวิชั่น 1 ต้องมีถึง 5 สโมสรคือ อันดับที่ 16-20 (ขณะเดียวกัน ทั้งสองฤดูกาลดังกล่าว ยังคงให้สโมสรชนะเลิศ, รองชนะเลิศ และอันดับที่ 3 ของไทยลีกดิวิชั่น 1 ขึ้นมาแข่งขันในไทยพรีเมียร์ลีกตามเดิม) เพื่อให้สโมสรสมาชิก คงเหลือเพียง 18 ทีมเท่าเดิม ส่วนฤดูกาล 2556 ให้สโมสรอันดับที่ 17 ต้องตกชั้นลงไปแข่งขันในไทยลีกดิวิชั่น 1 เพียงทีมเดียว

1.5 การปรับโครงสร้างระบบลีก

ต่อมาได้มีการจัดตั้ง บริษัท ไทยลีก จำกัด ขึ้นมาแทน บจก.พรีเมียร์ลีกไทยแลนด์ ตามคำแนะนำของ สมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย และ สหพันธ์ฟุตบอลระหว่างประเทศ โดยได้อิโณหุ้นจำนวน 99.98% ที่ทางนายกสมาคมฯ ถูไว้ให้กับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย[6] ต่อมา สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีนโยบายในการพัฒนาศักยภาพสโมสรฟุตบอลลีกอาชีพอย่างยั่งยืน และยกระดับลีกภายในประเทศให้ก้าวไปสู่ลีกชั้นนำของอาเซียนและเอเชีย เริ่มจากการตั้งและปรับเปลี่ยนชื่อลีกแต่ละระดับให้อยู่บนพื้นฐานเดียวกัน เน้นความเรียบง่าย กระชับ นำจดจำและร่วมสมัยที่สุด

การแข่งขันฟุตบอลลีกภายในประเทศไทยภายใต้การจัดการของ บริษัท ไทยลีก จำกัด ตั้งแต่ ฤดูกาล 2560 ได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ต่อมาในฤดูกาล 2563 ได้มีการปรับลดเหลือเป็น 4 ระดับโดยมีชื่อเรียกหลักอย่างเป็นทางการประกอบด้วย

1. ไทยลีก (Thai League) ชื่อย่อ T1 เป็นการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพระดับสูงสุดของประเทศไทย โดยฤดูกาล 2560 สโมสรที่จบอันดับที่ 1-15 ของ ฤดูกาล 2559 และ สโมสรอันดับ 1-3 จาก ดิวิชั่น 1 ฤดูกาล 2559 รวมเป็น 18 สโมสร และตั้งแต่ฤดูกาล 2562 เป็นต้นมา ได้มีการปรับลดจำนวนสโมสรที่ทำการแข่งขันเป็น 16 สโมสร เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดตารางแข่งขันให้ฟุตบอลทีมชาติไทย ได้มีเวลาเตรียมทีมแข่งขันรายการต่างๆ และสามารถมีช่วงเวลาหยุดพักแข่งขันตามหลักสากล

2. ไทยลีก 2 (Thai League 2) ชื่อย่อ T2 เป็นการแข่งขันฟุตบอลอาชีพระดับที่สองรองจาก ไทยลีก โดย ฤดูกาล 2560 สโมสรที่จบอันดับ 16-18 จาก ไทยลีก ฤดูกาล 2559, สโมสรที่จบอันดับ 4-15 จาก ฤดูกาล 2559 และ 3 สโมสรที่ได้สิทธิ์เลื่อนชั้น จาก ลีกภูมิภาค ฤดูกาล 2559 รวมเป็น 18 สโมสร

3. ไทยลีก 3 (Thai League 3) เป็นฟุตบอลลีกอาชีพระดับ 3 รวมเป็น 76 สโมสร แบ่งการแข่งขันออกเป็น 6 โซน

4. ไทยแลนด์ อเมเจอร์ลีก (Thailand Amateur League) ชื่อย่อ TA ลีกสมัครเล่น

1.6 รูปแบบการแข่งขัน

ไทยลีก มีสโมสรฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งหมด 16 สโมสร ตามปกติจะดำเนินการจัดแข่งขัน ระหว่างเดือนมีนาคมถึงตุลาคมของทุกปี โดยแต่ละสโมสรจะแข่งขันแบบพบกันหมด สองนัดเหย้าเยือนรวม 30 นัดต่อสโมสรต่อฤดูกาล ซึ่งในแต่ละนัด ผู้ชนะจะได้ 3 คะแนน เสมอได้ 1 คะแนน แพ้ไม่ได้คะแนน ทั้งนี้เมื่อสิ้นสุดฤดูกาล สโมสรที่ได้คะแนนรวมสูงสุด จะได้รับตำแหน่งชนะเลิศ และได้รับสิทธิ์ไปแข่งขันรายการ เอเอฟซีแชมเปียนส์ลีก รอบแบ่งกลุ่มโดยอัตโนมัติ ส่วนสโมสรที่ได้รองชนะเลิศ และอันดับที่ 3 จะได้ไปแข่งในรายการเดียวกัน แต่จะแข่งขันใน รอบคัดเลือก รอบสอง (กรณีสโมสรที่ชนะเลิศหรือรองชนะเลิศไทยลีก และสโมสรที่ชนะเลิศ ไทย เอฟเอคัพ ในฤดูกาลเดียวกัน เป็นสโมสรเดียวกัน สิทธิแข่งขันจะตกเป็นของสโมสรที่ได้คะแนนอันดับที่ 4 ของลีกแทน) ส่วนสโมสรที่ได้คะแนนรองลงมา จะเรียงอันดับลดหลั่นกันตามคะแนนรวมที่ได้ โดยสโมสรที่จบฤดูกาลในสามอันดับสุดท้าย จะตกชั้นสู่ไทยลีก 2 และ ทีมที่อันดับสูงสุดสองทีมในไทยลีก 2 จะเลื่อนชั้นไป พร้อมกับอีกหนึ่งทีมที่มาจากการแข่งขันชนะเลิศในการแข่งขันเพลย์ออฟระหว่างอันดับที่ 3, 4, 5 และ 6

ในกรณีที่สโมสรมากกว่า 1 ทีมขึ้นไป ได้คะแนนรวมเท่ากันเมื่อสิ้นสุดฤดูกาล ให้ใช้เกณฑ์พิจารณาเรียงลำดับดังนี้

1. พิจารณาจากผลการแข่งขันของทีมที่มีคะแนนเท่ากันที่เคยแข่งกันมาในฤดูกาลที่เพิ่งจบการแข่งขัน (Head-To-Head)
2. พิจารณาจากจำนวนครั้งที่ชนะ (Number of Wins) ของแต่ละทีมที่คะแนนเท่ากัน
3. พิจารณาจากผลต่างของประตูได้ และประตูเสีย (Goals Difference)
4. พิจารณาเฉพาะประตูได้ (Goals For)
5. แข่งขันกันใหม่ 1 นัด เพื่อหาทีมชนะเลิศ หากผลการแข่งขันเสมอกันในเวลาปกติให้ตัดสินด้วยการเตะลูกโทษ ณ จุดเตะโทษ

6. ในกรณีทีพิจารณาตามเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นตามลำดับแล้วและได้เกณฑ์ตัดสินตามข้อหนึ่งข้อใดแล้วให้ยุติการพิจารณาข้อต่อไป

ในการจัดอันดับระหว่างการแข่งขัน เพื่อแสดงลำดับในตารางคะแนนระหว่างฤดูกาล ให้ใช้เกณฑ์พิจารณาดังต่อไปนี้

1. พิจารณาจากคะแนนรวมสูงสุด
2. ถ้าคะแนนรวมเท่ากันให้พิจารณาจากผลต่างของประตูได้ ประตูเสีย
3. ถ้ายังเท่ากันอีกให้ดูเฉพาะประตูได้
4. ถ้ายังเท่ากันอีกให้ทำการจับฉลาก

1.7 สโมสรที่เข้าร่วมไทยลีก (ฤดูกาล 2564-2565)

สโมสร	ที่ตั้ง	สนามเหย้า	ความจุ	อันดับ ฤดูกาล 2563-2564
การทำเรือ	กรุงเทพมหานคร (คลองเตย)	แพตสเตเดียม	8,000	3
ขอนแก่น ยูไนเต็ด	ขอนแก่น	สนามกีฬาองค์การบริหารส่วน จังหวัดขอนแก่น	6,500	4 (ไทยลีก 2)
ชลบุรี	ชลบุรี	ชลบุรีสเตเดียม	8,600	12
เชียงใหม่ ยูไนเต็ด	เชียงใหม่	สนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี	25,000	2 (ไทยลีก 2)
ทรูแบงค็อก ยูไนเต็ด	ปทุมธานี (คลองหลวง)	สนามกีฬาธรรมศาสตร์ รังสิต	19,375	5
นครราชสีมา มาสด้า	นครราชสีมา	สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550	25,000	9
บีจี ปทุม ยูไนเต็ด	ปทุมธานี (ธัญบุรี)	ลีโอสเตเดียม	9,000	1
บุรีรัมย์ ยูไนเต็ด	บุรีรัมย์	ช้างอารีนา	32,600	2
โปลิศ เทโร	กรุงเทพมหานคร (หลักสี่)	สนามบุญยะจินดา	3,500	11
พีที ประจวบ	ประจวบคีรีขันธ์	สามอ่าวสเตเดียม	5,000	10
เมืองทอง ยูไนเต็ด	นนทบุรี (ปากเกร็ด)	ฮันเตอร์โดมสเตเดียม	13,000	7
ราชบุรี มิตรผล	ราชบุรี	มิตรผลสเตเดียม	10,000	8

ลิโอ เชียงราย ยูไนเต็ด	เชียงราย	ลิโอ เชียงราย สเตเดียม	13,000	4
สมุทรปราการ ซิตี้	สมุทรปราการ (บางพลี)	สนามกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย บางพลี	5,100	6
สุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี	สนามกีฬากลางจังหวัดสุพรรณบุรี	15,279	13
หนองบัว พิชญ	หนองบัวลำภู	พิชญสเตเดียม	6,000	1 (ไทยลีก 2)

2. รูปแบบการฝึกสอนกีฬา

2.1 รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬากับการเล่นกีฬามีความเกี่ยวข้องกันโดยเฉพาะในเรื่องของแรงจูงใจ (Horn, 2002; Weiss & Ferrer, 2002) ส่วนใหญ่นักกีฬาประสบความสำเร็จ ในการเล่นกีฬามากหรือน้อยรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาของผู้ฝึกสอนแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันออกไป ส่งผลต่อระดับแรงจูงใจและการประสบความสำเร็จแตกต่างกันออกไปเช่นเดียวกัน (Dexter, 2002) เนื่องจากผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่ดูแลนักกีฬาอย่างใกล้ชิดตลอดช่วงของการฝึกซ้อมการแข่งขันและแม้กระทั่งหลังจากแข่งขัน การที่จะทำให้ นักกีฬายังคงเล่นกีฬา มีความสุขกับการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างต่อเนื่องผู้ฝึกสอนจำเป็นต้อง สร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา

ซึ่งการที่นักกีฬาแต่ละคนมีระดับแรงจูงใจที่ต่างกันออกไปนั้นก็ขึ้นอยู่กับรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนนั่นเอง (Amorose & Horn, 2000, 2001) ดังนั้นก่อนที่จะเข้าใจรูปแบบการฝึกสอนจึงมีความจำเป็นที่ต้องเข้าใจเรื่องของความหมาย รวมถึงสิ่งที่สำคัญของการเป็นผู้ฝึกสอนไม่ว่าจะเป็น ปรัชญา เป้าหมายบุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ดี เนื่องจากผู้ฝึกสอนในแต่ละรูปแบบต้องมีพื้นฐานสิ่งเหล่านี้เพื่อปรับประยุกต์ให้สามารถดูแลนักกีฬาของตนเองได้

2.2 ความหมายของผู้ฝึกสอน

จากการศึกษาความหมายของผู้ฝึกสอนพบว่า มีผู้ศึกษาและให้ความหมายของผู้ฝึกสอนแตกต่างกันออกไป ซึ่งในการศึกษาวิจัยฉบับนี้ได้ยกตัวอย่างความหมายของผู้ฝึกสอนที่ผู้ทำการศึกษามีความสนใจและเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยมากที่สุด ดังนี้

พิระพงศ์ บุญศิริ (2536) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอน (Coach) หมายถึง ผู้ฝึกสอนหรือผู้ฝึกนักกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาการสร้างวินัยควบคุมความประพฤติให้กำลังใจและสร้างสมรรถภาพสูงสุดให้นักกีฬา ตลอดจนการชี้แนะการเล่นการแข่งขัน เพื่อนำนักกีฬาก้าวไปสู่ผลสำเร็จของการแข่งขัน หรือเล่นกีฬา

Neal (1969) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องรู้จักใช้หลักการและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วยในการฝึกผู้ฝึกสอนที่ยิ่งใหญ่ นั้นต้องรู้จักประยุกต์หลักการและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในการฝึกไปใช้ในการแข่งขันได้อย่างเหมาะสม

พิสิฐพงศ์ ทิทา (2559) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอน (Coach) เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักกีฬาในการเล่นให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จำเป็นต้องมีความเป็นตัวของตัวเอง เป็นผู้ที่มีเหตุผล ให้ความสนใจนักกีฬาเป็นรายบุคคล ปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับ รู้จัก อูทิศตน มีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจ มีจุดมุ่งหมาย ที่ชัดเจนในการฝึกซ้อมแต่ละครั้งรู้จักการจัดการขจัดความเครียดและสามารถควบคุมความเครียดพร้อมการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักกีฬา

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541) ได้กล่าวถึงคำ จำกัดความของผู้ฝึกสอนไว้ว่า ผู้ฝึกสอนเป็นกระบวนการของพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อบุคคลหรือกลุ่มเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้และยังสามารถควบคุมนักกีฬาในการสร้างเสริมระดับของแรงจูงใจภายในทีมรวมทั้งมีการจัดการและบริหารทีม ดังนั้นความสามารถในการโค้ชจึงต้องรวมทั้งศาสตร์และศิลป์ศาสตร์คือความรู้ความสามารถของการเป็นผู้ฝึกสอนโดยตรง ความรู้ความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพในการพัฒนาทักษะและการยกระดับของความสามารถโดยรวมของนักกีฬา

สรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ทั้งทางด้านทฤษฎีและทักษะโดยสามารถปรับ ประยุกต์ หรือนำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้เพื่อพัฒนานักกีฬาได้อย่างเหมาะสม ทั้งทางด้านสมรรถภาพทางกายสมรรถภาพทางจิตใจ และทักษะ รู้จักใช้แรงจูงใจ รวมถึงเรียนรู้การตอบสนองความต้องการของนักกีฬาได้เป็นอย่างดีเพื่อคงให้นักกีฬามีส่วนร่วม มีความสุขกับการฝึกซ้อมและแข่งขันได้ยาวนานจนกระทั่งประสบความสำเร็จ ซึ่งนอกจากความรู้ ความสามารถแล้ว ผู้ฝึกสอนควรมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในสนามและนอกสนาม

2.3 ปรัชญาของการฝึกสอน

จะเห็นว่าผู้ที่จะมาทำหน้าที่ฝึกสอนกีฬานั้นโดยพื้นฐานจะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกันจะเห็นว่า ผู้ที่จะมาทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองประสบการณ์ที่จะนำนักกีฬาของตนเองไปสู่เป้าหมายจากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ผู้วิจัยพบว่า การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีควรต้องมีปรัชญาในการฝึกกีฬาเพื่อยึดถือเป็นหลักเกณฑ์หรือเป็นแนวทางในการพัฒนาต่าง ๆ ของนักกีฬา ซึ่งไม่ว่า จะเป็นผู้ฝึกสอน

รูปแบบใด ผู้ฝึกสอนสอนที่มีปรัชญา มีความรู้ความชำนาญ เกี่ยวกับกีฬาประเภทที่ตนฝึกสอนอยู่และมีความเข้าใจในตัวนักกีฬานั้น ๆ จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเชื่อมั่นในตนเองเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

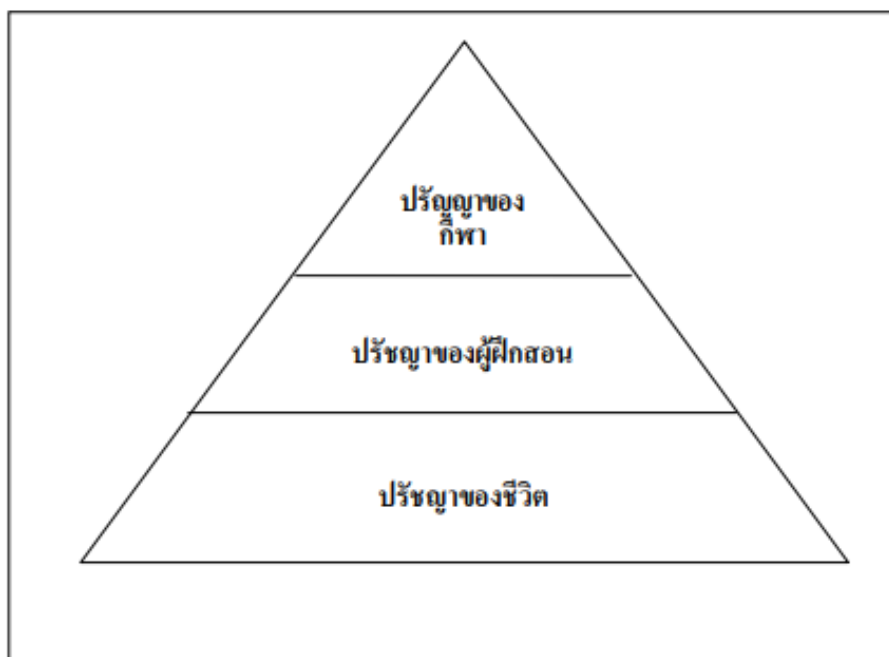
สุพิตร สมานิต (2535) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ไม่ทราบปรัชญาของการฝึกทำให้ขาดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ดังนั้น เพื่อการฝึกกีฬาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทราบว่า ขณะนี้ตนเองกำลังทำอะไร ทำเพื่ออะไร ทำกับใคร และทำอย่างไร ปรัชญาเป็นความเชื่อหรือหลักการที่จะเป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติในแง่ของการกีฬานั้น ปรัชญาของชีวิตเป็นพื้นฐานของปรัชญาการฝึกกีฬาและเป็นปรัชญาของการฝึกกีฬาเฉพาะอย่างหรือเป็นเทคนิคและกลยุทธ์ที่ผู้ฝึกสอนกีฬานำมาใช้ในการฝึกกีฬาต่อไป

อนันต์ อัดชู (2536) ได้กล่าวว่า ปรัชญาการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาและการสอนนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาต้องเข้าใจว่าการฝึกเป็นสิ่งเฉพาะของบุคคลและเหมาะสมในแต่ละสภาพการณ์เป็นการเฉพาะ วิธีการฝึกอย่างเดียวกันอาจใช้ไม่ได้กับการฝึกกีฬาอย่างเดียวกันก็ได้การที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาได้ดี ต้องได้รับการศึกษาอบรม และปฏิบัติมาอย่างจริงจัง ไม่ใช่อ่านตำราแล้วเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาได้สามารถเป็นผู้ฝึกได้สิ่งที่ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องระลึกอยู่เสมอคือความผิดหวังที่ต้องมีและต้องเกิดกับตัวเองและทีมอยู่เสมอ เช่น การแพ้การพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วทำให้ทีมแพ้การฝึกซ้อม ตารางการฝึกซ้อม อาจไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ตลอดจนปัญหาและข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในตัวของผู้ฝึกสอนกีฬาเองผู้ร่วมทีมและผู้เล่น ต้องเกิดขึ้นแน่นอนและผู้ฝึกสอนกีฬาต้องรู้วิธีที่แก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากข้อขัดแย้งนั้น ๆ และต้องยอมรับความผิดหวังความปราชัยที่จะเกิดขึ้นได้ อย่างเป็นปกติวิสัยความคาดหวังของสังคมที่มีต่อตัวผู้ฝึกสอนกีฬาตลอดจนความหวังของผู้ร่วมทีม และผู้เล่น สื่อมวลชนและผู้เกี่ยวข้องคาดหวังว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้ ทีมประสบความสำเร็จได้มีคนกล่าวว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นทั้งครูเป็นทั้งเพื่อน พี่และผู้ร่วมงาน คำว่า “ครู” และ “ผู้ฝึกสอนกีฬา” ต่างกันคือครูสอนให้ทั้งความรู้และทักษะส่วนบุคคลเป็นพื้นฐาน อย่างดีแต่ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องรับเอาเทคนิคจากครู มาปรับให้ดีขึ้นตามกลยุทธ์และยุทธศาสตร์ รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้นักกีฬาอยากเป็นนักกีฬาที่ยอดเยี่ยม มีวินัยและประสบความสำเร็จ ในการเล่นกีฬานั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2545) กล่าวว่า ปรัชญาของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนควรตระหนักในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ซึ่งปรัชญาของผู้ฝึกสอนกีฬามีตามลำดับขั้นตอน

1. ปรัชญาของชีวิต หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องรู้ว่าตนเองเป็นใคร มีลักษณะพื้นฐานของนิสัยใจคออย่างไรว่า ตนเองมีความรู้สึกกับคนทั่วไปอย่างไรรู้จักการใช้อำนาจของตนที่มีอยู่ได้ถูกต้องเพียงใด

2. ปรัชญาของผู้ฝึกสอนหมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องมีความตั้งใจจดทน เสียสละต่อการฝึกสอน ผู้ฝึกสอนต้องไม่สอนนักกีฬาในสิ่งที่ตนเองไม่รู้ไม่หลอกลวงนักกีฬา เมื่อเกิดความผิดพลาด ควรยอมรับในความผิดพลาดนั้น ๆ
3. ปรัชญาของกีฬา หมายถึงผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความสามารถในกีฬาที่ตนเป็นผู้ฝึกอย่างดี และแม่นยำ ควรรู้ว่าฝึกกีฬาประเภทนี้เพื่ออะไร มีเป้าหมายในการฝึกกีฬาอย่างไร

ภาพที่ 2 ปรัชญาของผู้ฝึกสอน

2.4 เป้าหมายของการฝึกสอน

ในการฝึกสอนกีฬาเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญผู้ฝึกสอนสอนควรมีเป้าหมายในการฝึกเพื่อจะสามารถฝึกสอนนักกีฬาได้ตามเป้าหมายนั้น ๆ และประสบความสำเร็จ สืบสาย บุญวิโรบุตร (2541) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Multidimensional Sport Leadership) ของเซลลาตูรีว่าเป็นปัจจัยหรือลักษณะของสถานการณ์หรือองค์กรเช่น สถานศึกษา สโมสร ชมรม หรือสมาคมกีฬาที่มีจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายทางการกีฬาที่เด่นชัดย่อมมีผลต่อลักษณะของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของโค้ชเพื่อสร้างทีมให้บรรลุตามเป้าหมายนั้น และนอกจากนี้คุณลักษณะของผู้นำ และลักษณะเฉพาะนักกีฬามีอิทธิพลต่อการกำหนดพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน (Leadership Behaviors) ทั้งพฤติกรรมที่จำเป็นและพฤติกรรมที่พึงประสงค์รวมถึงพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนคนปัจจุบัน ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถในการเล่น ดังนั้น เป้าหมายของการฝึกจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะผู้นำ หรือผู้ฝึกสอนกีฬาซึ่งเป้าหมายของการฝึกกีฬา แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ฝึกเพื่อชัยชนะ

เป้าหมายในการฝึกประเภทนี้อยู่ที่ชัยชนะอย่างเดียว ทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬาจะต้องเสียสละอดทนและฝึกซ้อมอย่างจริงจังผู้ฝึกสอนที่มีเป้าหมายประเภทนี้จะมองเห็นความสำคัญของชัยชนะมากกว่า การพัฒนาความสามารถเฉพาะตัวของนักกีฬาผู้ฝึกสอนจะทุ่มเทการฝึกซ้อมโดยไม่สนใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว

2. ฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬา

เป้าหมายในการฝึกประเภทนี้ผู้ฝึกสอนมุ่งหวังเพื่อจะพัฒนาความสามารถของนักกีฬาทั้งทางด้านทักษะ สมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิตใจ นอกจากนั้นแล้วผู้ฝึกสอนควรพัฒนาให้นักกีฬามีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขโดยฝึกให้นักกีฬามีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบรู้จักตัวของตัวเอง

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า ผู้ฝึกสอนแต่ละประเภทอาจไม่ได้มีคุณสมบัติครบถ้วนการยึดเอาหลักและปรัชญาที่ดีในการเป็น ผู้ฝึกสอนเพื่อนำไปปรับใช้กับนักกีฬาของตนจึงมีความแตกต่างกันไปตามรูปแบบในการฝึก การทรบองค์ประกอบของผู้ฝึกสอนจะช่วยให้ผู้ฝึกสอนจำนวนมากที่มีความต้องการที่จะเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีและประสบความสำเร็จการได้เข้าใจถึงองค์ประกอบสำคัญ ๆ ที่จะทำใหตนเองประสบความสำเร็จได้

ซึ่งสุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2545) ได้กล่าวว่าคุณสมบัติที่ดีของผู้ฝึกสอน คือ คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาผู้ฝึกสอนที่ประสบความสำเร็จควรมีคุณสมบัติที่ดีดังต่อไปนี้

1. ผู้ฝึกสอนต้องศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถสูงสุด
2. ผู้ฝึกสอนต้องเข้าใจถึงความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักกีฬาได้เป็นอย่างดี
3. ผู้ฝึกสอนต้องเป็นคนที่มีความร่าเริงแจ่มใส สามารถสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานให้นักกีฬา
4. ผู้ฝึกสอนต้องสามารถเผชิญกับ สถานการณ์หลาย ๆ อย่างได้เป็นอย่างดีมีจิตใจเข้มแข็งไม่อ่อนไหวง่าย
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความยุติธรรม ไม่ลำเอียงหรือเลือกที่รักมักที่ชังในนักกีฬาคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ
6. ผู้ฝึกสอนสามารถทุ่มเททุกอย่างให้การฝึกซ้อมเพื่อพัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาที่ดีในทุกด้าน
7. ผู้ฝึกสอนต้องมีความสามารถหลาย ๆ ด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในกีฬาประเภทที่ตนกำลังฝึกสอนอยู่

8. ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคนิคและวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นอย่างดีเพื่อประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมนักกีฬาได้

9. ผู้ฝึกสอนต้องมีความรับผิดชอบสูง มีความสามารถในการวางแผนใช้ความคิดและมีเหตุผล

10. ผู้ฝึกสอนต้องมีความสามารถในการสาธิต ในบางครั้งเพื่อให้นักกีฬาเห็นภาพตามลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

11. ผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

12. ผู้ฝึกสอนต้องมีสุขภาพ สมรรถภาพทางกายและจิตใจดีเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ นักกีฬาได้

13. ผู้ฝึกสอนต้องมีบุคลิกภาพที่ดีรูปร่างสมส่วน แคล่วคล่องว่องไว

14. ผู้ฝึกสอนต้องมีคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์

Kenow and Williams, (1999) ได้กล่าวไว้ว่า หากเป้าหมายและพฤติกรรมของนักกีฬาเป็นไปในทางเดียวกันกับผู้ฝึกสอนจะทำให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างน่าพึงพอใจด้วยกัน ทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬาและยังกล่าวอีกว่า ในความสามารถของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาอาจไม่ประสบผลสำเร็จหากมีการใช้หลักทางด้านจิตวิทยาการกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับนักกีฬาจนทำให้เกิดการขาดความเชื่อมั่นในตนเองการใช้แต่อารมณ์ทำให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนขาดความเข้าใจซึ่งกันและกันเช่น การใช้ทักษะการพูด ในทางบวกแม้ว่า ผู้ฝึกสอนเชื่อว่า คำแนะนำที่พูดไปเป็นไปในด้านบวกและเป็นความจริงอย่างไรก็ตามนักกีฬาอาจคิดว่า สิ่งที่ได้ยินเป็นไปในด้านลบ จนทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันเกิดขึ้นได้ ดังนั้น เป้าหมายจึงเป็นเรื่องที่ผู้ฝึกสอนกีฬาควรเห็นความสำคัญ

2.5 รูปแบบของการฝึกสอน

เมื่อเข้าใจความหมาย ปรวิษญาและลักษณะการเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีแล้ว รูปแบบการฝึกสอนที่เรากล่าวถึงนี้จะช่วยทำให้เข้าใจตัวตนของผู้ฝึกสอนแต่ละแบบได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผู้ศึกษาวิจัยแต่ละท่านได้แบ่งคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นรูปแบบที่มีความแตกต่างกันออกไป โดยลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาที่อยู่ภายใต้ทฤษฎี Self Determination นั้น Mageau and Vallerand (2003) ได้แบ่งรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาเป็น 2 แบบ ได้แก่

1. แบบให้อิสระ (Autonomy-supportive)

2. แบบควบคุม (Controlling)

คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนแบบต่าง ๆ ที่พบในวงการกีฬาดังต่อไปนี้ (พีระพงษ์ บัญศิริ, 2536 อ้างอิงจาก Tutko & Richard, 1971)

1. เผด็จการ (Authoritarian) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีความมั่นใจ มุ่งมั่นในความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้สูง เป็นผู้ฝึกสอนที่ค่อนข้างเผด็จการจริงจังในคำสั่งและระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

2. ใจดี (Nice Guy) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นประชาธิปไตยจัดกิจกรรมฝึกซ้อมอย่างมีเหตุผล มีความสามารถที่รู้จักการจูงใจให้อิสระและติดตามดูแลนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

3. เจ้าอารมณ์ (Sense) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีบุคลิกหลายแบบ เจ้าอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย คุ่มดีคุ่มร้ายเคร่งเครียด น่ากลัวเอาจริงเอาจัง ต้องการผลชนะอย่างจริงจัง

4. เจ้าสำราญ (Easygoing) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะเป็นโค้ชอาชีพ พยายามใช้สื่อเทคนิควิธีและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาความสำเร็จของนักกีฬาหรือทีม ฝึกหนักทั้งทักษะ และเทคนิคด้วยวิธีการที่พัฒนาอยู่ตลอดเวลาถ้าไม่ได้ตามเป้าหมายก็จะเลิกล้มยุติไป

ซึ่งรูปแบบของผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลต่อนักกีฬามากเพราะพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนสามารถกระตุ้นให้นักกีฬายืนฝึกซ้อมและตั้งใจแสดงความสามารถในการแข่งขันอย่างเต็มที่ ตามทฤษฎีของเซลลาดูรี (Multidimensional Sport Leadership) (Chelladuri, 1984) ได้แบ่งพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนออกเป็น 5 แบบ กล่าวคือ

1. แบบฝึกและสอน (Training and Instruction) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มุ่งพัฒนาความสามารถของนักกีฬา เน้นการฝึกหัด ทั้งทางสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจ และทักษะ พร้อมทั้งมีการกำหนดหน้าที่ของนักกีฬาและการประสานงานภายในทีมไว้อย่างชัดเจน

2. แบบประชาธิปไตย (Democratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ยอมให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายวิธีการฝึกซ้อมยุทธวิธีในการฝึกซ้อมและเกมการแข่งขัน

3. แบบอัตตาริปไตย (Autocratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นเผด็จการในการตัดสินใจเน้นระเบียบวินัยมาก ทำงานอย่างมีระบบและขั้นตอน เน้นการฝึกหนัก และใช้อำนาจของความเป็นผู้นำในการออกคำสั่ง

4. แบบสังคมสงเคราะห์ (Social Support Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ชอบช่วยสงเคราะห์นักกีฬา เมื่อนักกีฬามีความทุกข์ใจในทุก ๆ เรื่อง สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกทุกคนภายในทีม

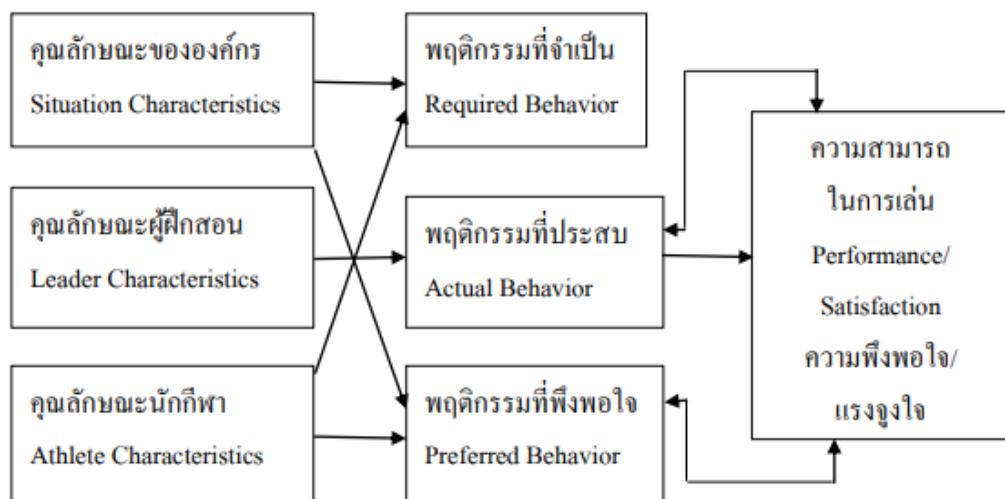
5. แบบให้แรงเสริมทางบวก หรือแบบให้รางวัล (Positive Feedback or Rewarding Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ฝึกสอนชอบให้แรงเสริมทางบวกกับนักกีฬาโดยวิธีการให้รางวัลหรือการชมเชย

สืบสาย บุญวิรุบุตร (2541) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Multidimensional Sport Leadership) ของ Chelladurai ว่าเป็นปัจจัยหรือลักษณะของสถานการณ์หรือองค์กร เช่น สถานศึกษา สโมสร ชมรม หรือสมาคมกีฬาที่มีจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายทางการกีฬาที่เด่นชัดย่อมมีผลต่อลักษณะของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของโค้ชเพื่อสร้างทีมให้บรรลุตามเป้าหมายเน้นและนอกจากนี้คุณลักษณะของผู้นำ และลักษณะเฉพาะนักกีฬามีอิทธิพล

ต่อการกำหนดพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน (Leadership Behaviors) ทั้งพฤติกรรมที่จำเป็นและพฤติกรรมที่พึงประสงค์รวมถึงพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนคนปัจจุบัน ที่มีอิทธิต่อการพัฒนาความสามารถในการเล่น

ซึ่งจากการศึกษาจากแบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา (LSS) พบว่า ลักษณะของผู้ฝึกสอนที่นักกีฬาพึงพอใจขึ้นอยู่กับอายุระดับความสามารถและประเภทกีฬาที่เล่น และนอกจากนี้ วัฒนธรรมและประเพณีมีผลต่อความชอบต่อพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน และความสามารถของนักกีฬา และความสามารถของผู้ฝึกสอนมีความสัมพันธ์กัน นักกีฬาที่เก่งต้องการผู้ฝึกสอนที่เก่ง เพราะนักกีฬาต้องการบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ปัจจัยที่กำหนด พฤติกรรมผู้ฝึกสอน ผลที่ตามมา
Antecedents Leader Behavior Consequences

ภาพที่ 3 โครงสร้างของพฤติกรรมผู้นำทางการกีฬา (Chelladurai, 2007)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการฝึกสอนกีฬา พบว่า มีหลากหลายงานวิจัยที่แสดงว่า รูปแบบการฝึกสอนมีความสำคัญต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยจากการศึกษางานวิจัยแสดงให้เห็นความสำคัญและความน่าสนใจในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

โดยในด้านความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการฝึกสอนกีฬาการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน มีหลากหลายงานวิจัยที่แสดงให้เห็นความสำคัญของความสัมพันธ์เหล่านี้ จากทฤษฎีของ Chelladurai (1984) ที่แบ่งพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนออกเป็น 5 แบบนั้น พบว่า รูปแบบการฝึกที่หลากหลายมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ นักกีฬาไม่ว่า จะเป็น อายุ เพศ หรือประสบการณ์

จากการศึกษาของ Hollembeak and Amorose (2005) ได้ศึกษาความพึงพอใจในพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา พบว่า เพศชายมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาแบบเผด็จการและแบบสนับสนุนทางสังคมมากกว่า เพศหญิง (Chelladurai & Saleh, 1980) และได้มีงานวิจัยที่สอดคล้องของ Erle (1981) ที่พบว่า เพศชายมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาแบบฝึกและสอน ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ และแบบสนับสนุนทางสังคมมากกว่า เพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงมีความพึงพอใจผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตยมากกว่า เพศชาย Chelladurai and Carron (1983) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวัย ระดับวุฒิภาวะต่อความพึงพอใจในพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาแบบฝึกและสอนจะลดลงจากระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ และเพิ่มขึ้นเมื่ออยู่ระดับอุดมศึกษา นักกีฬาที่อยู่ในวัยรุ่นพึงพอใจต่อลักษณะการสอนแบบควบคุม น้อยและชอบลักษณะความมีอิสระมากกว่า ซึ่งงานวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับการศึกษาของ Alfermann, Lee and Wurth (2005) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมในการสอนของผู้ฝึกสอนเพื่อพัฒนาทักษะของนักกีฬา วัยรุ่น พบว่า นักกีฬาวัยรุ่นมีความพึงพอใจพฤติกรรมแบบการฝึกและการสอนมากที่สุดเพราะเป็นการพัฒนาทักษะเพิ่มขึ้นในกีฬาประเภทบุคคล ส่วนนักกีฬาประเภททีมมีความพึงพอใจพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคมมากกว่า แบบการฝึกและการสอน งานวิจัยของ Chelladurai and Saleh (1978) ได้มีการศึกษาในทางเดียวกัน พบว่านักกีฬาที่มีประสบการณ์มากในระดับมหาวิทยาลัยจะมีความพึงพอใจพฤติกรรมการสอนแบบฝึกและสอนมากกว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์ น้อย ส่วนพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาแบบสนับสนุนทางสังคมจะได้รับความพึงพอใจเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กับระดับของการแข่งขันที่สูงขึ้น ผลการศึกษาของ Wester and Weiss (1991) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนและการสอนเป็นกลุ่มในทีมฟุตบอลระดับ มัธยมปลาย พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีความพอใจในรูปแบบการสอนแบบสนับสนุนทางสังคม การฝึกและการสอน การชมเชยและการให้รางวัล และแบบประชาธิปไตย ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่ารูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความหลากหลายมีความสัมพันธ์และส่งผลกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน และแรงจูงใจ ด้วยเช่นกัน ซึ่ง Ryan and Deci (2000a, 2002) พบว่า การแสดงออกของผู้ฝึกสอนกีฬา ส่งผลต่อนักกีฬาในเรื่องการรับรู้ความสามารถหรือการรับรู้อิสระในการตัดสินใจและส่งผลต่อแรงจูงใจในที่สุด ขณะที่ Ronayne (2004) พบว่า รูปแบบการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ทั้ง 5 แบบ ไม่ว่าจะเป็นแบบฝึกและการสอน แบบประชาธิปไตย แบบสังคมสงเคราะห์ และแบบมธุรสวาจาหรือการให้รางวัล ส่งผลต่อการเพิ่มการตัดสินใจในการทำ สิ่งใด ๆ หรือสร้างความเชื่อมั่น ของนักกีฬาทั้งสั้นยกเว้นแบบเผด็จการซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนต่างก็มีรูปแบบการฝึกและวิธีควบคุมทีมที่แตกต่างกัน การรับรู้การตอบสนองในเรื่องความพึงพอใจและแรงจูงใจของนักกีฬาก็มีความแตกต่างกัน ด้วย Hollembeak and Amorose (2005) ได้ทำการศึกษาการรับรู้พฤติกรรม

ของผู้ฝึกสอนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจภายใน ผ่านการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน จาก การศึกษานักกีฬาของมหาวิทยาลัยจำนวน 280 คน พบว่า การรับรู้รูปแบบการฝึกสอนมี ความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในของนักกีฬาโดยเฉพาะแบบฝึกและแบบสอน ส่วน Banack, Sabiston and Bloom (2011) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้ฝึกสอนในแบบการ ตอบสนองอิสระในการตัดสินใจของนักกีฬาความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและ แรงจูงใจในนักกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ จำนวน 113 คน พบว่า รูปแบบการฝึกสอนที่มีรูปแบบการ ตอบสนองต่อความต้องการอิสระของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการตอบสนองความ ต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจ

นอกเหนือจากนี้พบว่ารูปแบบของผู้ฝึกสอนที่หลากหลายส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของ นักกีฬาด้วย Wester and Weiss (1991); Dexter (2002); และ Rang (2002) พบว่า การที่ผู้ฝึกสอน กีฬามีรูปแบบการฝึกที่แตกต่างกันนั้นสัมพันธ์กับทีมนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและยังพบอีกว่าทีมที่ ประสบความสำเร็จผู้ฝึกสอนกีฬาจะมีลักษณะการฝึกสอนกีฬาแบบการฝึกและการสอน เช่น การสอน ทักษะและเทคนิคขณะเดียวกัน Ramzaninezhad and Keshtan (2009) พบว่า ความสัมพันธ์ ระหว่างรูปแบบของพฤติกรรมในการสอนของผู้ฝึกสอนแบบทีมในการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ พบว่า การสอนแบบทีมมีความสัมพันธ์กันกับการรับรู้ในการแสดงออกของผู้ฝึกสอน ซึ่งประกอบไปด้วย พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน แบบสนับสนุนทางสังคม แบบให้ผลย้อนกลับในทางบวก และแบบประชาธิปไตย และทีมที่ประสบความสำเร็จจะมีรูปแบบพฤติกรรมการสอนที่เป็นแบบ สนับสนุนทางสังคมและแบบประชาธิปไตย โดยงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นความสำคัญของความสัมพันธ์ และการส่งผลถึงกันระหว่างรูปแบบการฝึกสอนกีฬาและการประสบความสำเร็จทางกีฬา

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบของการฝึกสอน

องค์ประกอบของรูปแบบของการฝึกสอน	Tutko & Richard (1971)	Chelladurai & Saleh (1980)	Erle (1981)	Chelladurai and Carron (1983)	Chelladurai (1984)	Wester and Weiss (1991)	Mageau and Vallerand (2003)	Hollembek and Amorose (2005)	Alfermann, Lee and Wurth (2005)	Ramzaninezhad and Keshtan (2009)	ความถี่
1. แบบฝึกและสอน	✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	7
2. แบบประชาธิปไตย	✓	✓		✓	✓	✓				✓	6
3. แบบเผด็จการ	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓			7
4. แบบสนับสนุนทางสังคม		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
5. . แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล		✓			✓	✓		✓		✓	5

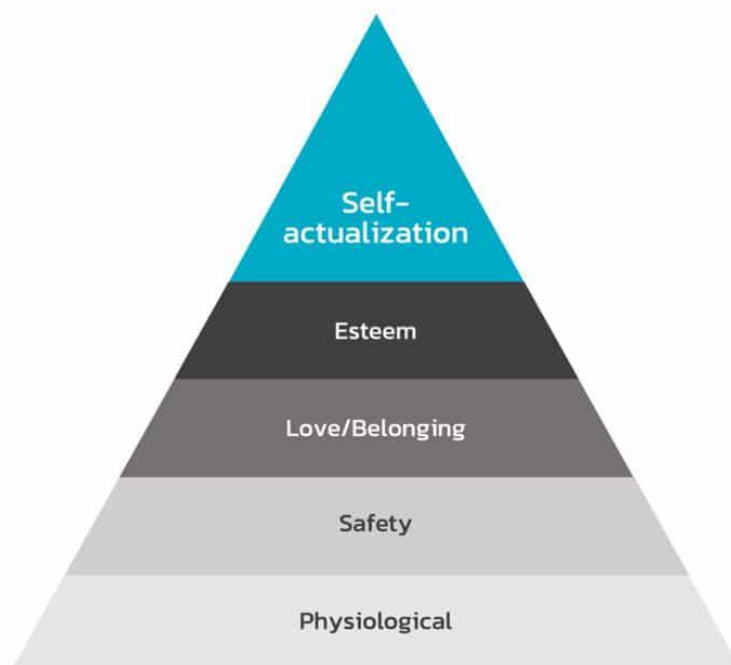
จากตาราง 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบของการฝึกสอน จากนักวิชาการ 11 องค์ประกอบ ประกอบด้วย Wester and Weiss (1991) ; Tutko & Richard (1971) ; Chelladurai & Saleh (1980) ; Erle (1981) ; Chelladurai and Carron (1983) ; Chelladurai (1984) ; Mageau and Vallerand (2003) ; Hollembek and Amorose (2005) ;Alfermann, Lee and Wurth (2005) และ Ramzaninezhad and Keshtan (2009) ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยเรียงลำดับความถี่จากมากไปน้อย และจัดกลุ่มองค์ประกอบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันให้อยู่ในกลุ่ม ได้ 5 องค์ประกอบดังนี้ 1. แบบฝึกและสอน 2. แบบประชาธิปไตย 3. แบบเผด็จการ 4. แบบสนับสนุนทางสังคม 5. แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล

3. การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษา

3.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐาน

1) ความต้องการพื้นฐานตามทฤษฎีของ Maslow

ทฤษฎีมาสโลว์ หรือ ลำดับชั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchy of Needs) เป็นทฤษฎีจิตวิทยาที่ อับราฮัม เอช. มาสโลว์ คิดขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1943 ในเอกสารชื่อ “A Theory of Human Motivation” Maslow ระบุว่า มนุษย์มีความต้องการทั้งหมด 5 ชั้นด้วยกัน ความต้องการทั้ง 5 ชั้น มีเรียงลำดับจากชั้นต่ำสุดไปหาสูงสุด มนุษย์จะมีความต้องการในชั้นต่ำสุดก่อน เมื่อได้รับการตอบสนองจนพอใจแล้วก็จะเกิดความต้องการชั้นสูงต่อไป ความต้องการของบุคคลจะเกิดขึ้น 5 ชั้นเป็นลำดับ ดังนี้

ภาพที่ 4 ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs)

ที่มาของภาพ : <https://www.popticles.com/business/hierarchy-of-needs/>

ชั้นที่ 1 ความต้องการทางกายภาพ (Physiological) ถือเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุดเพื่อความอยู่รอดและการดำรงชีพของมนุษย์ทุกคน โดยหากมนุษย์ไม่ได้รับการตอบสนองเหล่านี้ ก็อาจทำให้มนุษย์ไม่สามารถใช้ชีวิตหรือทำงานออกมาได้ดี ตัวอย่างเช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศหายใจ เสื้อผ้า ที่ปกกาศัย และยังรวมไปถึงความต้องการทางเพศเพื่อการอยู่รอดของเผ่าพันธุ์มนุษย์อีกด้วย

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety) เมื่อมนุษย์ได้รับความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว ก็มีความต้องการที่มากขึ้นและมีความสลับซับซ้อนที่เพิ่มขึ้น ที่เรียกว่าความต้องการความมั่นคงปลอดภัยในการใช้ชีวิตรวมถึงการวางแผนสำหรับอนาคต ตัวอย่างเช่น ความมั่นคงทางการเงิน การทำงาน เศรษฐกิจ ความปลอดภัยด้านสุขภาพ ทรัพย์สิน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ในการทำประกันภัยด้านต่างๆ และการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love/Belonging) มนุษย์ทุกคนต้องการเป็นที่รัก และได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อน ครอบครัว คนรัก เพื่อนร่วมงาน ผู้คนในสังคม กลุ่มกิจกรรมต่างๆ โดยในขั้นนี้จะมีความเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ทางอารมณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ เพราะพื้นฐานของมนุษย์นั้นไม่ยากอยู่อย่างโดดเดี่ยว ไม่อยากมีความกังวล และไม่ยากถูกทอดทิ้ง

ขั้นที่ 4 ความเคารพนับถือ (Esteem) เมื่อความต้องการทั้ง 3 ขั้นได้รับการเติมเต็มอย่างเต็มที่แล้ว ในขั้นที่ 4 คือการได้รับความเคารพนับถือจากผู้คนรอบข้าง เพื่อให้รู้สึกว่าคุณค่า ไม่รู้สึกอ่อนแอหรือต่ำต้อย ตัวอย่างเช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเด่นๆ การจบการศึกษาดีๆ การเป็นส่วนหนึ่งของทีมกีฬา การหางานอดิเรกทำต่างๆ เพื่อให้คนรอบข้างได้เห็นว่าคุณมีทักษะหรือความสามารถมากแค่ไหน

ขั้นที่ 5 ความสมบูรณ์แบบ (Self-actualization) จุดสูงสุดของความต้องการนั้น คือความสมบูรณ์แบบในชีวิตหรือเรียกได้ว่าอยากเป็นทุกอย่างอย่างที่อยากเป็นในฐานะมนุษย์คนหนึ่งที่สามารถจะเป็นได้ โดยมาสโลว์เชื่อว่ามนุษย์นั้นสามารถพัฒนาขีดความสามารถและใช้มันอย่างเต็มที่เพื่อไปสู่ความสมบูรณ์แบบมากที่สุด โดยการที่จะมาสู่ในขั้นนี้ได้นั้นมนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองจากทั้ง 4 ขั้นอย่างดีที่สุดก่อน

ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ถือเป็นแนวคิดที่ถูกนำมาปรับใช้กับการทำการตลาดให้กับสินค้าหรือบริการ การทำธุรกิจในรูปแบบต่างๆอย่างแพร่หลาย รวมถึงนำมาปรับใช้กับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งถือว่ายังเป็นแนวคิดที่สำคัญที่ยังสามารถนำมาใช้ได้ในยุคปัจจุบัน

2) ความต้องการพื้นฐานในบริบทของการศึกษา

ความต้องการพื้นฐาน (Basic Needs) หมายถึงสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล โดยมีการนำแนวคิดของ Maslow (1943) มาอธิบายลำดับขั้นของความต้องการพื้นฐานที่สามารถนำมาใช้ในบริบทของการศึกษา ดังนี้

1) ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) ความสำคัญของอาหาร น้ำ การพักผ่อน และพลังงานที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา การดูแลด้านโภชนาการและสุขภาพเพื่อลดความเสี่ยงจากการบาดเจ็บ

2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) การป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เช่น สนามกีฬาและอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน

3) ความต้องการทางสังคม (Social Needs) ความสัมพันธ์ที่กระชับกับเพื่อนร่วมทีม โค้ช และชุมชนการสนับสนุนจากครอบครัวและสังคมที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจ

4) ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมทีมและผู้ชมการพัฒนาความภาคภูมิใจในตัวเองจากความสำเร็จที่ได้รับ

5) ความต้องการเพื่อความสำเร็จสูงสุด (Self-Actualization Needs) การพัฒนาศักยภาพสูงสุดของตนเองในฐานะนักกีฬา การตั้งเป้าหมายและบรรลุเป้าหมายในระดับมืออาชีพ

ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามแนวคิดของ Maslow's Hierarchy of Needs ถูกนำมาปรับใช้ในบริบทของการกีฬาเพื่ออธิบายความสำคัญของการตอบสนองความต้องการของนักกีฬาในแต่ละระดับ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม การนำทฤษฎีของมาสโลว์มาใช้ในบริบทของกีฬาไม่เพียงช่วยให้เข้าใจความต้องการของนักกีฬาในเชิงลึก แต่ยังช่วยวางแนวทางการสนับสนุนและพัฒนาที่มีประสิทธิภาพในทุกมิติของชีวิตนักกีฬา ตั้งแต่การจัดการโภชนาการไปจนถึงการส่งเสริมความเป็นเลิศในอาชีพกีฬา

3.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตอบสนองความต้องการทางการกีฬา

การตอบสนองความต้องการทางการกีฬานักกีฬามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายด้าน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดระดับความมีส่วนร่วม การพัฒนาทักษะ และความพึงพอใจในกิจกรรมกีฬา โดยปัจจัยเหล่านี้สามารถแบ่งออกได้เป็นกลุ่มสำคัญ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึงลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีผลต่อความสามารถและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Weinberg, R. S., & Gould, D., 2019; Deci, E. L., & Ryan, R. M., 1985) ซึ่งประกอบด้วย

1.1 อายุ

วัยเด็ก: ให้ความสำคัญกับความสนุกและการพัฒนาทักษะพื้นฐาน

วัยรุ่น: เน้นการแข่งขันและการพัฒนาศักยภาพ

ผู้ใหญ่: มุ่งเน้นสุขภาพและความสัมพันธ์ทางสังคม

1.2 เพศ

ความแตกต่างทางกายภาพระหว่างเพศชายและเพศหญิงอาจส่งผลต่อการเลือกประเภทกีฬา

ปัจจัยทางวัฒนธรรมและบทบาททางเพศมีผลต่อการเข้าถึงกีฬา

1.3 สุขภาพและสมรรถภาพทางกาย

ความสามารถทางกายภาพ เช่น ความแข็งแรง ความเร็ว ความทนทาน
ภาวะสุขภาพ เช่น การบาดเจ็บหรือโรคที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

1.4 แรงจูงใจ (Motivation)

แรงจูงใจภายใน: ความสนุก ความชอบ และเป้าหมายส่วนตัว

แรงจูงใจภายนอก: รางวัล การยอมรับจากผู้อื่น และชื่อเสียง

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลโดยตรงต่อโอกาสและความสะดวกสบายในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Holt, N. et al., 2016; Bailey, R., & Collins, D., 2013) ประกอบด้วย

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา

สนามกีฬา เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน

การเข้าถึงสถานที่สำหรับการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

2.2 การสนับสนุนจากครอบครัว

ครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนด้านการเงิน เวลา และกำลังใจ

การปลูกฝังทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับกีฬา

2.3 ชุมชนและสังคม

ความพร้อมของชุมชน เช่น การจัดกิจกรรมกีฬาในท้องถิ่น

ทัศนคติของสังคมต่อการเล่นกีฬา

2.4 ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม

การเลือกกีฬาที่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น กีฬาฤดูหนาวในประเทศเขตหนาว

ความนิยมของกีฬาประเภทต่างๆ ในแต่ละประเทศ

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการสนับสนุน

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการสนับสนุนส่งผลต่อการเข้าถึงโอกาสในการพัฒนากีฬา (AKBARI, Bahram, et al., 2017; Garland, Ron, et al., 2009) ได้แก่

3.1 ต้นทุนและค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์กีฬา การเดินทาง และการฝึกซ้อม

การเข้าถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพ

3.2 การสนับสนุนจากองค์กร

การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน เช่น กองทุนกีฬา ทุนการศึกษา หรือ

โครงการพัฒนากีฬา

การจัดการด้านการตลาดและส่งเสริมกีฬาในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

4. ปัจจัยด้านจิตวิทยา

ปัจจัยด้านจิตวิทยามีบทบาทสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและความมั่นใจในการเข้าร่วมกีฬา (Bandura, A., 1997; Locke, E. A., & Latham, G. P., 2002; Tamminen, Katherine A., et al., 2016) ได้แก่

4.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Confidence)

ความมั่นใจในความสามารถและศักยภาพของตนเองในการแข่งขันหรือการฝึกซ้อม

4.2 การตั้งเป้าหมาย (Goal Setting)

การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถบรรลุได้ช่วยเพิ่มแรงจูงใจ

4.3 การจัดการความเครียด (Stress Management)

การฝึกทักษะด้านจิตวิทยา เช่น การทำสมาธิและการปรับตัวต่อความกดดัน

การตอบสนองความต้องการทางการกีฬาของบุคคลได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ เพศ สุขภาพ สมรรถภาพทางกาย และแรงจูงใจที่มีทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม เช่น สิ่งอำนวยความสะดวก การสนับสนุนจากครอบครัว ชุมชน และบริบททางวัฒนธรรมและภูมิศาสตร์ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการสนับสนุน ที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน ค่าใช้จ่าย และการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ รวมถึง ปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การตั้งเป้าหมาย และการจัดการความเครียด ปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม พัฒนาทักษะ และเพิ่มความพึงพอใจในกิจกรรมกีฬา

3.3 ความสำคัญของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬานั้น เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการฝึกสอน และการประสบความสำเร็จการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน มีทฤษฎีและถูกกล่าวถึงในหลายรูปแบบ ทฤษฎีความต้องการ (Need Theories) ทฤษฎีลำดับความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory) เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นโดยอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยแบรนต์เป็นทฤษฎีที่รู้จักกันมากที่สุด ทฤษฎีหนึ่งซึ่งระบุว่าบุคคลมีความต้องการเรียงลำดับจากระดับพื้นฐานที่สุดไปยังระดับสูงสุดครอบคลุมความคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้มีสามประการคือ

1. บุคคลเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการความต้องการมีอิทธิพลหรือเป็นเหตุจูงใจต่อพฤติกรรม ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบเท่านั้นที่เป็นเหตุจูงใจส่วนความต้องการที่ได้รับการสนองตอบแล้วจะไม่ใช่เหตุจูงใจอีกต่อไป

2. ความต้องการของบุคคลเป็นลำดับขั้น เรียงตามความสำคัญจากความต้องการพื้นฐานไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน

3. เมื่อความต้องการลำดับต่างได้รับการสนองตอบอย่างดีแล้วบุคคลจะก้าวไปสู่ความต้องการลำดับที่สูงขึ้นต่อไป

จะเห็นได้ว่า ความต้องการพื้นฐานเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งของความแตกต่างระหว่างบุคคล Maslow กล่าวว่า ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็นสัญชาตญาณที่ติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิดมีอยู่ 5 ขั้นตอน เริ่มจากต่ำสุดไปสูงสุดโดยที่มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นต่ำสุดจนเป็นที่พอใจก่อนที่ความต้องการขั้นสูงความต้องการของมนุษย์แต่ละคนจะแตกต่างกันไปและพฤติกรรมหนึ่งก็สามารถตอบสนองความต้องการหลาย ๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน (Maslow, 1943)

ทฤษฎีการจูงใจที่เน้นเรื่องความต้องการ (Need Theories of Work Motivation)

ทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการที่สำคัญมี 5 ทฤษฎี โดย ทฤษฎีเหล่านี้ต่างพยายามระบุประเภทความต้องการของมนุษย์และศึกษาว่าเงื่อนไขอย่างไรที่ความต้องการแต่ละประเภทจะก่อให้เกิดการจูงใจขึ้นแก่บุคคลเพื่อให้ปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายความต้องการทางกายก็ดีหรือทางจิตวิทยาก็ดีเป็นสิ่งที่บุคคลสามารถตอบสนองได้โดยใช้แรงจูงใจเฉพาะอย่างดังรายละเอียดในแต่ละทฤษฎีความต้องการ

1. ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) เป็นทฤษฎีการจูงใจของมนุษย์ ซึ่งเสนอโดยนักจิตวิทยาชื่อ อับบราฮัม มาสโลว์ ซึ่งได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต่ำถึงขั้นสูงรวม 5 ระดับ ได้แก่

1.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) ซึ่งเป็นความต้องการขั้นต่ำเพื่อการอยู่รอดของบุคคล เช่น ความต้องการเรื่องอาหาร น้ำ ออกซิเจน เป็นต้น มีปัจจัยขององค์การที่สามารถตอบสนองความต้องการระดับนี้ก็คือการให้เงินเดือนขั้นต่ำสุดที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตรวมทั้งเงื่อนไขของการทำงานที่เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของพนักงาน

1.2 ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ความต้องการเรื่องความมั่นคงความปลอดภัยเสรีภาพที่ปลอดภัยจากการคุกคามใด ๆ เป็นต้น องค์การสามารถสร้างเงื่อนไขเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นที่ 2 นี้โดยจัดเงื่อนไขที่ปลอดภัยในที่ทำงานมีความยุติธรรม สร้างความมั่นคงในงานให้ความสะดวกสบายในการทำงาน จัดให้มีระบบประกันสวัสดิการสังคมและเงินตอบแทนหลังออกจากงาน มีค่าจ้างตอบแทนที่สูงกว่า เพื่อความอยู่รอดพื้นฐานของการดำรงชีวิต การให้เสรีภาพในการรวมตัวเป็นสหภาพ เป็นต้น

1.3 ความต้องการเป็นสมาชิกของสังคม (Belonging Needs) ซึ่งประกอบด้วยความต้องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ต้องการความรัก ความผูกพัน ความเป็นเพื่อนและมิตรภาพ องค์การสามารถตอบสนองความต้องการระดับนี้ด้วยการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้พบประสังสรรค์ทาง

สังคมระหว่างทำงาน ใช้วิธีนี้เทศงานด้วยการแนะนำช่วยเหลือฉันมิตรให้โอกาสสมาชิกได้ทำงานแบบทีมและพัฒนาสร้างความเป็นเพื่อนใหม่ขึ้นในที่ทำงาน

1.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการระดับที่สี่ ที่เกี่ยวกับการนับถือตนเองและการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น เป็นความต้องการความสำเร็จความมีเกียรติศักดิ์ศรีความยอมรับในความมีชื่อเสียง เป็นต้น องค์การสามารถทำกิจกรรมได้หลายอย่างที่แสดงการตอบสนองความต้องการระดับนี้เช่น การจัดงานเลี้ยงเป็นรางวัลฉลองความสำเร็จครั้งสำคัญการให้เงินโบนัส แม้เป็นจำนวนเล็กน้อยก็ตาม การให้การยอมรับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงงานจากพนักงาน การมอบรางวัลเป็นโล่หรือสิ่งของเพื่อแสดงการให้เกียรติหรือยอมรับการกล่าวยกย่องถึงผลงานดีเด่นของพนักงานในโอกาสต่าง ๆ การประกาศรายชื่อผู้มีผลงานดีเด่นในฐานะเป็น “บุคคลดีเด่นประจำ เดือนของบริษัท ” การให้สิทธิพิเศษที่แสดงถึงการได้รับเกียรติยกย่องในความสำเร็จ เป็นต้น

1.5 ความต้องการสำเร็จที่ได้ทำตั้งใจปรารถนา (Self-actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ที่เกิดขึ้นหลังจากความต้องการขั้นอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้วได้รับการตอบสนองอย่างครบถ้วน เป็นความต้องการที่มีคุณค่าสูงสุดของความเป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์แห่งตน (Self-fulfillment) ได้ทำและได้สำเร็จในทุกอย่างที่ดีในฝันและปรารถนา ได้ใช้ความสามารถและพัฒนาศักยภาพของตนได้ถึงขีดสูงสุด ดังนั้น บุคลากรที่อยู่ในระดับนี้จึงถือได้ว่าเป็นทรัพยากรทรงคุณค่าสูงสุดขององค์การซึ่งหาได้ยากยิ่ง

จากทฤษฎีของมาสโลว์ปัจจัยที่เป็นความต้องการระดับล่าง เช่น ความต้องการทางร่างกายที่ดีหรือด้านความมั่นคงปลอดภัยก็ดีเป็นความต้องการที่มาจากสิ่งจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) ในขณะที่ความต้องการระดับสูง เช่น ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ หรือความต้องการความสำเร็จตั้งใจปรารถนาก็มีลักษณะเป็นสิ่งจูงใจจากภายใน (Intrinsic Motivation) มาสโลว์เชื่อว่า มนุษย์จะต้องได้รับการตอบสนองขั้นพื้นฐาน คือความต้องการทางร่างกายก่อน จึงจะเกิดแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไป คือด้านความมั่นคงปลอดภัยและความต้องการทางสังคมตามลำดับ เมื่อไรก็ตามที่ความต้องการเหล่านี้ยังไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเป็นพลังที่ส่งผลกระทบต่อความคิดและพฤติกรรมของบุคคลนั้น แต่ถ้าความต้องการระดับใด ได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการระดับนั้นจะไม่เป็นแรงจูงใจอีกโดยผู้นั้นจะแสวงหาความต้องการระดับที่สูงขึ้นไป ทั้งนี้ยกเว้นความต้องการขั้นสูงสุด คือความต้องการความสำเร็จตั้งใจปรารถนา ที่ยังเป็นแรงจูงใจอยู่เสมอแม้ว่า บุคคลจะได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นนี้แล้วก็ตาม และผลวิจัยชี้ว่า มนุษย์แต่ละคนมีระดับความต้องการที่เป็นแรงจูงใจต่างกันทั้งนี้มิใช่ทุกคนที่สามารถตอบสนองความต้องการในระดับสูงจากการทำงาน

อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนที่นักวิจัยวิจารณ์มากเกี่ยวกับ ทฤษฎีนี้ก็คือ ขาดความถูกต้องแน่นอน เรื่องความต้องการและการจัดตามลำดับของการเป็นตัวใจโดยนักวิจัยระยะหลังพบว่าไม่สามารถ ยืนยันได้ว่า แนวคิดของมาสโลว์ถูกต้องที่ระบุว่า ความต้องการของมนุษย์มีเพียง 5 ระดับ และเป็น แรงจูงใจที่ต้องเกิดขึ้นตามลำดับขั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ยังมีประโยชน์และ ถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวาง ในหลายวงการ

จากลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานจะพบว่า ความต้องการทางด้านร่างกาย (Basic Physiological Need) เป็นความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา จากทฤษฎี Cognitive Evaluation Theory ซึ่งเป็นทฤษฎีย่อยที่อยู่ภายใต้ทฤษฎี Self-determination Theory ของ Deci and Ryan (2013) กล่าวว่า การที่จะให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจภายในได้นั้นคน ๆ นั้นต้องได้รับการตอบสนองต่อ ความต้องการพื้นฐานที่สำคัญ 3 อย่างก่อนได้แก่ความต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ (Need for Competence) ความต้องการที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง (Need for Autonomy) และ ความต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Relatedness) ซึ่ง Basic Need Theory เป็นทฤษฎีย่อยที่อยู่ภายใต้ทฤษฎี Self-determination โดยถือเป็นทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับ เรื่องของแรงจูงใจ ซึ่ง การที่นักกีฬาได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่สำคัญ 3 อย่าง เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ นักกีฬาเกิดแรงจูงใจและประสบความสำเร็จได้ Deci and Ryan (2000) กล่าวว่า มนุษย์มีความ ต้องการพื้นฐานทางด้านจิตวิทยา คือ

1. การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Competence)
2. การได้รับอิสระในการตัดสินใจ (Autonomy)
3. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness)

เมื่อนักกีฬานั้น ๆ ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการทั้งสามด้านจะทำให้เกิดแรงจูงใจมากยิ่งขึ้น จากงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการ กีฬากับการเล่นกีฬาซึ่งงานวิจัยของ Gillet, Vallerand, Amoura, and Blades (2010) พบว่า การ ตอบสนองความพึงพอใจพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายใน เมื่อนักกีฬาได้รับการตอบสนอง ความพึงพอใจในระดับสูงก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจภายในสูงเช่นเดียวกัน Hollembeak and Amorose (2005) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา กับ แรงจูงใจพบว่า การรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬาในเรื่องเพศและประเภทการ แข่งขัน มีความสัมพันธ์กับระดับแรงจูงใจโดยการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในเพศหญิง ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเองมากกว่า เพศชายขณะที่นักกีฬาประเภททีม มีการรับรู้ การตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเองมากกว่า ประเภท เดี่ยวขณะที่งานวิจัยของ Banack, Sabiston and Bloom (2011) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมผู้ฝึกสอนในแบบการตอบสนองอิสระในการตัดสินใจของนักกีฬาความพึงพอใจในการ

ตอบสนองความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจในนักกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ จำนวน 113 คน พบว่า รูปแบบการฝึกสอนที่มีรูปแบบการตอบสนองต่อความต้องการอิสระของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจ และพบว่า ความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในด้านการรับรู้ความสามารถส่งผลต่อแรงจูงใจภายในมาก รวมถึงรูปแบบการฝึกมีความสำคัญมากต่อระดับแรงจูงใจของนักกีฬา

4. การประสบความสำเร็จทางการกีฬา

4.1 ความหมายของความสำเร็จทางการกีฬา

ความสำเร็จทางการกีฬา (Sport Success) หมายถึงผลลัพธ์หรือการบรรลุเป้าหมาย ในกิจกรรมกีฬาที่แสดงถึงความสามารถและความพยายามของบุคคลหรือทีมในการพัฒนาทักษะและ ศักยภาพด้านกีฬา ทั้งนี้ ความสำเร็จสามารถแสดงออกได้ในหลายมิติ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาตนเอง การ แข่งขัน และการส่งผลต่อสังคม (Weinberg, R. S., & Gould, D., 2019; Ericsson et al., 1993; Csikszentmihalyi, M., 1990) โดยสามารถแบ่งออกเป็นลักษณะสำคัญดังนี้

1. ความสำเร็จในเชิงผลสัมฤทธิ์ (Achievement-Based Success)

ความสำเร็จในเชิงผลสัมฤทธิ์เน้นผลลัพธ์ที่วัดผลได้ เช่น การชนะการแข่งขันหรือการคว้าเหรียญรางวัล

- การทำลายสถิติส่วนตัวหรือระดับชาติ
- การก้าวสู่ระดับมืออาชีพหรือระดับนานาชาติ

ตัวอย่าง

- นักกีฬาที่คว้าเหรียญทองในกีฬาโอลิมปิก
- ทีมฟุตบอลที่ชนะเลิศการแข่งขันในลีกระดับประเทศ

2. ความสำเร็จในเชิงกระบวนการ (Process-Based Success)

ความสำเร็จในเชิงกระบวนการหมายถึงการพัฒนาทักษะ ความสามารถ และความ มั่นใจในตนเองโดยไม่เน้นเพียงผลลัพธ์ของการแข่งขัน เช่น

- การพัฒนาทักษะใหม่ๆ
- การเพิ่มความสม่ำเสมอในการฝึกซ้อม
- การจัดการอารมณ์และความเครียดระหว่างการแข่งขัน

ตัวอย่าง

- นักกีฬาที่ฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาทักษะการยิงประตูโดยไม่สนใจผลการแข่งขันทันที
- ผู้เล่นที่รักษาความมุ่งมั่นและความสุขในกีฬาแม้จะไม่ได้ชนะเลิศ

3. ความสำเร็จในเชิงอารมณ์และจิตใจ (Emotional and Psychological Success)

ความสำเร็จในเชิงอารมณ์และจิตใจเน้นความพึงพอใจ ความสุข และความภูมิใจที่ได้รับจากการเล่นกีฬา เช่น

- ความสุขที่ได้มีส่วนร่วมในกีฬา
- การสร้างแรงจูงใจและเป้าหมายในชีวิต
- ความภาคภูมิใจในตัวเองจากการเอาชนะอุปสรรค

ตัวอย่าง

- นักกีฬาที่พอใจกับความพยายามของตนเองในการแข่งขัน
- ผู้เล่นที่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมทีมและโค้ช

4. ความสำเร็จในเชิงสังคมและวัฒนธรรม (Social and Cultural Success)

ความสำเร็จในเชิงสังคมหมายถึงการมีส่วนร่วมและผลกระทบเชิงบวกต่อชุมชนหรือสังคม เช่น

- การเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม
- การใช้กีฬาสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคี
- การเป็นตัวแทนประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

ตัวอย่าง

- นักกีฬาที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นแรงบันดาลใจในชุมชน
- การใช้กีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพในชุมชน

4.2 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการกีฬา

ทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จของนักกีฬา (Vaez Mousavi และ Mosayebi, 2011) ความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา แสดงให้เห็นถึงหลายปัจจัยเกี่ยวข้องกับนักกีฬา ความสำเร็จด้านกีฬา มีปัจจัยด้าน การฝึกสอน ความสามารถโดยกำเนิด อายุ ทักษะทางจิตวิทยา ความมุ่งมั่น และความสนุกเพลิดเพลินในการเล่นกีฬา ความสำเร็จด้านกีฬาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่กระตือรือร้นซึ่งได้รับจากฝึกฝนอย่างตั้งใจและพัฒนาทักษะที่จำเป็นเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในระดับสูง ในความเป็นจริงประสิทธิภาพที่ดีที่สุดในการเล่นกีฬาจะเกิดขึ้นได้จากการผสมผสานความสามารถทางทักษะ เทคนิคและยุทธวิธีเข้าด้วยกัน ความสามารถทางกาย ความสามารถทางจิต สมาธิความมั่นใจการควบคุมความวิตกกังวล

ความสำเร็จของนักกีฬาขึ้นอยู่กับระดับของแรงจูงใจในการบรรลุผลสำเร็จ ที่ต้องอ้างถึงความจำเป็นซึ่งจะต้องเชี่ยวชาญในงานหนัก การแสวงหาความสมบูรณ์แบบการเอาชนะปัญหาและอุปสรรคที่ดีกว่าคนอื่น ๆ และความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ (Weiten, 2004) เช่นการวางเป้าหมาย

ความสามารถในการรับรู้และพฤติกรรมที่ประสบความสำเร็จถือเป็นสิ่งสำคัญตามทฤษฎีของแอตคินสัน นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีความสามารถในการแข่งขันสูงและมีความเพียรพยายามสูงเพื่อบรรลุความสำเร็จโดยไม่ต้องกังวลกับความล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้น (Lavan and Gill, 2000)

4.3 การวัดความสำเร็จในกีฬา

การวัดความสำเร็จในกีฬา (Measuring Success in Sports) หมายถึงกระบวนการประเมินผลหรือการระบุระดับความสำเร็จของนักกีฬาหรือทีมในด้านต่างๆ ทั้งในเชิงผลลัพธ์ (Outcome-Based) และกระบวนการ (Process-Based) โดยการวัดนี้สามารถช่วยระบุความก้าวหน้า ความสามารถ และคุณภาพของการฝึกซ้อมและการแข่งขัน (Horn, T. S., 2008; Ericsson et al., 1993; Crespo, M., Reid, M. M., & Miley, D., 2004; Carron, A. V., 1998) การวัดความสำเร็จในกีฬาแบ่งออกเป็นหลายมิติ ดังนี้

1. การวัดในเชิงผลลัพธ์ (Outcome-Based Measurement)

การวัดความสำเร็จในเชิงผลลัพธ์เน้นผลการแข่งขันหรือเป้าหมายที่จับต้องได้ เช่น

- การชนะเลิศการแข่งขัน เช่น การคว้าแชมป์ในทัวร์นาเมนต์
- การทำลายสถิติ เช่น สถิติการวิ่งเร็วที่สุด
- การได้รับรางวัล เช่น เหรียญรางวัลหรือเกียรติบัตร

ตัวอย่าง

- คะแนนสุดท้ายในเกมฟุตบอล
- จำนวนเหรียญทองในกีฬาโอลิมปิก

2. การวัดในเชิงกระบวนการ (Process-Based Measurement)

การวัดความสำเร็จในเชิงกระบวนการเน้นประเมินการพัฒนาทักษะและพฤติกรรมในระยะยาว เช่น

- ความก้าวหน้าในทักษะการเล่นกีฬา เช่น การพัฒนาความแม่นยำในการยิงประตู
- การเพิ่มความสม่ำเสมอในการฝึกซ้อม เช่น จำนวนชั่วโมงฝึกซ้อมต่อสัปดาห์
- การปรับปรุงด้านจิตวิทยา เช่น การจัดการความเครียดก่อนการแข่งขัน

ตัวอย่าง

- การวิเคราะห์ฟอร์มการเล่นโดยใช้วิดีโอ
- การประเมินสมรรถภาพร่างกายเป็นระยะ

3. การวัดในเชิงจิตวิทยา (Psychological Measurement)

การวัดในเชิงจิตวิทยาเน้นประเมินความสำเร็จด้านอารมณ์และจิตใจของนักกีฬา เช่น

- ความมั่นใจในตนเอง เช่น คะแนนจากแบบสอบถาม Self-Confidence Scale
- แรงจูงใจ เช่น การวิเคราะห์เป้าหมายระยะยาวและระยะสั้น

- **ความพึงพอใจ** เช่น การสำรวจความคิดเห็นหลังจบการแข่งขัน

ตัวอย่าง

- การใช้แบบสอบถามจิตวิทยากีฬา (Sport Psychology Questionnaires)
- การสัมภาษณ์นักกีฬาหลังการแข่งขัน

4. การวัดในเชิงสังคม (Social Measurement)

การวัดในเชิงสังคมเน้นผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อชุมชนหรือความสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬา เช่น

- การสร้างความสามัคคีในทีม
- การเป็นแบบอย่างที่ดีต่อชุมชน
- การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสังคม

ตัวอย่าง

- การประเมินความสัมพันธ์ในทีมผ่านการสังเกตและการสัมภาษณ์
- การวิเคราะห์บทบาทของนักกีฬาในโครงการชุมชน

การวัดความสำเร็จทางการกีฬา สะท้อนถึงความสามารถและความพยายามของบุคคลหรือทีม ซึ่งครอบคลุมมิติสำคัญ ได้แก่ ความสำเร็จเชิงผลสัมฤทธิ์ (Achievement-Based) เช่น การชนะการแข่งขันหรือการคว้าเหรียญรางวัล, ความสำเร็จเชิงกระบวนการ (Process-Based) ที่เน้นการพัฒนาทักษะและความมุ่งมั่น, ความสำเร็จเชิงอารมณ์และจิตใจ (Emotional and Psychological) ที่เกี่ยวกับความพึงพอใจและแรงจูงใจ และความสำเร็จเชิงสังคมและวัฒนธรรม (Social and Cultural) การวัดความสำเร็จใช้ทั้งผลลัพธ์ เช่น เหรียญรางวัลหรือสถิติ และกระบวนการ เช่น การพัฒนาทักษะและสมรรถภาพ พร้อมทั้งวัดผลในเชิงจิตวิทยาและสังคม เพื่อประเมินผลกระทบต่อทีมและชุมชน รวมถึงการสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาศักยภาพกีฬาอย่างยั่งยืน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศไทย

เกรรินทร์ รียาพันธ์ (2555) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของโค้ชกีฬาฟุตบอลไทย พรีเมียร์ลีกที่มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมในการแข่งขันฟุตบอลรายการ ไทยพรีเมียร์ลีก ฤดูกาล 2011 จำนวน 15 คน อายุระหว่าง 23-38 ปี และอายุเฉลี่ยเท่ากับ 29.3 ปี (ดูตาราง 4.1) มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลรายการ ไทยพรีเมียร์ลีกอย่างน้อย 1 ปี กลุ่มตัวอย่างถือสัญชาติไทย ทุกคนยังคงสภาพการเป็นนักฟุตบอลตัวแทนของสโมสรอันดับที่ 1-6 ของตารางคะแนนเมื่อจบการแข่งขันฟุตบอลรายการ ไทยพรีเมียร์ลีก ฤดูกาล 2011 ในครึ่งฤดูกาล

แรก ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Content Comparison) ซึ่งได้มาจากการบรรยายเหตุการณ์สำคัญและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับคุณลักษณะของโค้ชที่พึงประสงค์สรุปได้เป็น 5 หัวเรื่อง (Theme) คือ (1) มีความรู้ความสามารถในกีฬาฟุตบอลและการโค้ช ซึ่งจำแนกเป็น 4 หัวข้อคือ (1.1) ความสามารถในการวางแผนและแก้เกม (1.2) ความสามารถในการวางแผนการฝึกซ้อม (1.3) ความสามารถในการสื่อสาร และ (1.4) รู้จุดอ่อนจุดแข็งนักกีฬา (2) มีประสบการณ์ด้านการโค้ชฟุตบอล (3) ทำงานอย่างมืออาชีพ (4) มีความเป็นผู้นำ (5) มีจิตวิทยาในการโค้ช ดังจะได้อภิปรายผลในแต่ละด้านตามลำดับ

วิไลพิน ทองประเสริฐ (2556) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ข้อมูลได้จากการตอบแบบสอบถาม ของนักกีฬาที่ได้รับเลือกเป็นตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา จำนวน 458 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ผลการวิจัย พบว่า (1) รูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบฝึกและแบบสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมี ความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ($p < 0.05$)

นารีทัต โกมารทัต และชัชชัย โกมารทัต (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการโค้ชกับความสำเร็จในการแข่งขันของนักกีฬาแบดมินตัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา แบดมินตันเพศชาย อายุระหว่าง 15-16 ปี ที่ลงแข่งขัน ประเภทชายเดี่ยวรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี ในรายการ พระจอมเกล้าพระนครเหนือโอเพ่น 54 ระหว่างวันที่ 20-24 เมษายน พ.ศ.2554 จำนวน 99 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมโค้ช นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยแจกแจงความถี่ และ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมโค้ชกับความสำเร็จตามความคาดหวังของนักกีฬา พฤติกรรมโค้ชด้านหลักการและปรัชญา การโค้ชที่เน้นการพัฒนาตัวนักกีฬาเป็นอันดับแรกและช่วยขณะเป็นอันดับรอง มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับ กลุ่มที่ประสบความสำเร็จระดับสูง พฤติกรรมโค้ช ด้านวิธีการโค้ชแบบนำ เข้าสู่เกมการเล่นมีความสัมพันธ์ ในระดับปานกลางกับกลุ่มที่ประสบความสำเร็จระดับสูง (2) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมโค้ชกับความสำเร็จตามผลลัพธ์จากการแข่งขันของนักกีฬา พฤติกรรมโค้ชด้านหลักการและปรัชญา การโค้ชที่เน้นการพัฒนาตัวนักกีฬาเป็นอันดับแรกและ ช่วยขณะเป็นอันดับรอง มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับ กลุ่มที่ประสบความสำเร็จระดับสูง พฤติกรรมโค้ช ด้านวิธีการโค้ชแบบนำ เข้าสู่เกมการเล่นมีความสัมพันธ์ ในระดับสูงกับ กลุ่มที่ประสบความสำเร็จระดับสูง และ พฤติกรรมโค้ชด้านรูปแบบการโค้ชที่โค้ชเปิดโอกาส ให้

นักกีฬามีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับกลุ่มที่ประสบความสำเร็จระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปผลการวิจัย พฤติกรรมการโค้ชด้านหลักการ และปรัชญาการโค้ช ที่เน้นการพัฒนาตัวนักกีฬาเป็น อันดับแรก ชัยชนะเป็นอันดับรอง ด้านวิธีการโค้ชแบบ นำ เข้าสู่เกม การเล่น และด้านรูปแบบการโค้ชที่โค้ช เปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วม ต่างก็มีความสัมพันธ์ กับความสำเร็จของนักกีฬาทั้งความสำเร็จตามความ คาดหวังของนักกีฬาและความสำเร็จตามผลลัพธ์ จาก การแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชัยชนะ นิมสุวรรณ (2562) ได้ศึกษาคุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ สัมภาษณ์นักกีฬาฟุตบอลและผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจากมหาวิทยาลัยการ กีฬาแห่งชาติทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขต ลำปาง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตสุโขทัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเพชรบูรณ์ โดยเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างแต่ละ 6 คน แยกตามตำแหน่ง กองหน้า กองกลาง กองหลัง ผู้รักษาประตู หัวหน้าทีม ช่วงอายุ 20-23 ปี และผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนปัจจุบัน โดยต้องมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี รวมทั้งหมด 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (indepth interview) โดยสัมภาษณ์นักกีฬา 15 ข้อคำถาม และสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล 3 ข้อคำถาม วิเคราะห์ข้อมูล แบบอุปนัย (inductive analysis) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขต ภาคเหนือ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) การครองตน โดยจะต้องมีสมรรถนะด้านกีฬาฟุตบอล มีความรู้ด้านทักษะการสอน และมีความรู้ด้านอื่น ๆ (2) การครองคน จะต้องมีความรู้ด้าน การสื่อสารและประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และ (3) การครองงาน จะต้องรู้จักบริหารจัดการเวลา และสามารถประสานงานได้อย่างเหมาะสม

เทเวศน์ จันทร์หอม (2563) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน บรรยากาศการจูงใจ ความสามัคคีในทีม และความเชื่อมั่นในทีม ที่มีต่อความพึงพอใจในประสิทธิภาพ ของทีมฟุตบอลอาชีพไทย ข้อมูลได้จากการตอบแบบสอบถามมาตรฐาน 5 ฉบับ คือ แบบสอบถามการรับรู้การเป็นผู้นำของผู้ ฝึกสอน แบบสอบถามบรรยากาศการจูงใจ แบบสอบถามความสามัคคีในทีมกีฬาประเภททีม แบบสอบถาม ความเชื่อมั่นในทีม และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพระดับ ไทยพรีเมียร์ลีก ปี พ.ศ. 2560 จำนวน 220 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ความเชื่อมั่นในทีมมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในประสิทธิภาพของ ทีม ฟุตบอลอาชีพไทยมากที่สุด (2) รูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตยนิยมใช้มากที่สุด (3) รูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย แบบสนับสนุนทางสังคม แบบฝึกและสอน แบบชมเชย หรือเน้นการให้รางวัล มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศการจูงใจด้านมุ่งเน้นที่ความ

ชำนาญ (4) รูปแบบการเป็น ผู้นำของผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ แบบฝึกและสอน และแบบสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับบรรยากาศ การจูงใจด้านมุ่งเน้นประสิทธิผล (5) ปัจจัยความสามัคคีในทีม ด้านรวมกลุ่มด้วยงานมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นใน ทีม มากกว่ารวมกลุ่มทางสังคม สรุปได้ว่าปัจจัยด้านรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนทั้ง 5 แบบ ส่งผลต่อ ความพึงพอใจในประสิทธิภาพของทีมฟุตบอลอาชีพไทย โดยส่งผ่านตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ บรรยากาศ การจูงใจ ความสามัคคี และความเชื่อมั่นในทีม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ฝึกสอนสามารถนำโมเดลที่ พัฒนาขึ้นนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาและทีมให้ประสบความสำเร็จต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย พบว่า ความสามารถในด้านกีฬาและการฝึกสอน มีความเป็นมืออาชีพ มีความเป็นผู้นำ และมีจิตวิทยาในการโค้ช รวมถึงการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รูปแบบการฝึกสอน เช่น การสนับสนุนทางสังคม การให้รางวัล และการฝึกแบบประชาธิปไตย มีผลต่อแรงจูงใจและความสำเร็จของ พฤติกรรมการโค้ชที่มุ่งพัฒนานักกีฬาและสร้างความสามัคคีในทีม ส่งผลเชิงบวกต่อผลการแข่งขันและความพึงพอใจในทีม ทั้งนี้ การใช้กลยุทธ์การโค้ชที่เหมาะสมและตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยาของนักกีฬา มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทีมฟุตบอลให้ประสบความสำเร็จในระดับต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมความสามารถและความมั่นใจของนักกีฬา นอกจากนี้ รูปแบบการฝึกสอนที่เน้นการให้ความสำคัญกับการพัฒนาตัวนักกีฬาเป็นอันดับแรก รวมถึงการเปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วมในกระบวนการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ยังมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมแรงจูงใจ ความสามัคคี และความเชื่อมั่นในทีม โดยปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความพึงพอใจและประสิทธิภาพของทีมกีฬาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของทีมกีฬาในระดับอาชีพ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Pilus, Asiah Hj Mohd, and Rosli Saadan (2009) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเป็นผู้นำการฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬาในทีมฮอกกี้ การฝึกสอนที่ประสบความสำเร็จคือความสามารถในการปฏิบัติต่อนักกีฬาด้วยความเคารพ นักกีฬามีความหลากหลายพรสวรรค์และแต่ละคนสมควรได้รับการเคารพในเอกลักษณ์ของตน โค้ชต้องเปลี่ยนสไตล์กับนักกีฬาทุกคน โปรแกรมการฝึกเดียวกันไม่เหมาะกับทุกคน แต่ละนักกีฬาจะต้องมีแรงจูงใจที่แตกต่างกัน แบบจำลองหลายมิติของ Chelladurai ของภาวะผู้นำซึ่งใช้กับกีฬาโดยเฉพาะ เล็งเห็นถึงความสำคัญของรูปแบบการเป็นผู้นำ: 1) พฤติกรรมผู้นำที่แท้จริง 2) พฤติกรรมผู้นำที่นักกีฬาต้องการและ 3) พฤติกรรมผู้นำที่จำเป็น ระดับความสอดคล้องกันระหว่างองค์ประกอบทั้งสามนี้ กำหนดความพึงพอใจและประสิทธิภาพของนักกีฬา มาตราส่วนภาวะผู้นำฉบับปรับปรุงสำหรับ กีฬา (RLSS) พัฒนาโดย Zhang, Jensen และ

Mann (1997); มาตรฐานที่ตรวจสอบรูปแบบของพฤติกรรมกรรมการฝึกสอน 1) เผด็จการ 2) ประชาธิปไตย 3) ข้อเสนอแนะในเชิงบวก 4) การฝึกอบรมและการสอน 5) การสนับสนุนทางสังคม และ 6) พฤติกรรมการพิจารณาสถานการณ์ยังใช้ รายการแบบสอบถามความพึงพอใจของนักกีฬา (Chelladurai & Riemer, 1997) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของนักกีฬามากที่สุด: 1) ประสิทธิภาพ 2) ความเป็นผู้นำ 3) ทีม 4) บุคคล. จุดประสงค์ของบทความนี้คือเพื่อระบุ: 1) รูปแบบพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่นักกีฬาชอบจากโค้ช 2) ปัจจัยของนักกีฬาความพึงพอใจในกีฬาประเภททีม และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ตามคำกล่าวของ Brian Mackenzie (2003) โค้ชกระตุ้นให้นักกีฬาต้องการและให้การฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพและปรับปรุงประสิทธิภาพของนักกีฬา Asiah และ Rosli (2008) ระบุว่านักกีฬาในทีมกีฬาพอใจกับความรู้สึกของเพื่อนร่วมทีมในการเล่นอย่างยุติธรรม พฤติกรรมนักกีฬา การทำงานเป็นทีมและการแบ่งปันเป้าหมายเดียวกัน จากการศึกษา ค่าแนะนำเล็กน้อยสำหรับผู้จัดการกีฬาสำหรับดำเนินการประเมินเพื่อพัฒนาโปรแกรมกีฬาของมหาวิทยาลัยต่อไป

Vella, Stewart A., et al. (2013) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำโค้ช ความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับนักกีฬา ความสำเร็จของทีม และประสบการณ์การพัฒนาในเชิงบวกของนักฟุตบอลวัยรุ่น วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของโค้ช การรับรู้คุณภาพความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับนักกีฬา ความสำเร็จของทีม และประสบการณ์การพัฒนาในเชิงบวกของนักฟุตบอลวัยรุ่น วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาจากนักกีฬาวัยรุ่น 455 คนที่มีอายุระหว่าง 11 ถึง 18 ปี ผู้เข้าร่วมแต่ละคนกำลังแข่งขันกันในการแข่งขันฟุตบอลท้องถิ่นที่จัดเป็นกีฬาที่มีส่วนร่วม ดังนั้น จุดเน้นทางทฤษฎีจึงอยู่ที่การพัฒนาและทักษะที่เพิ่มขึ้น ผู้เข้าร่วมแต่ละคนได้กรอกแบบฟอร์มการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างสำหรับกีฬาเยาวชน แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชและนักกีฬา และแบบสำรวจประสบการณ์เยาวชนสำหรับกีฬา ความสำเร็จของทีมวัดจากจำนวนคะแนนการแข่งขันทั้งหมดที่สะสมระหว่างฤดูกาล ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของโค้ชและความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับนักกีฬามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับประสบการณ์การพัฒนา ความสำเร็จของทีมไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การพัฒนาโดยรวม ตัวทำนายที่ดีที่สุดของประสบการณ์การพัฒนาคือการผสมผสานระหว่างพฤติกรรมกรรมการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของโค้ชและคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับนักกีฬา พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือการพิจารณาเป็นรายบุคคล การกระตุ้นทางปัญญา และการสร้างแบบอย่างที่เหมาะสม การอภิปราย ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงและคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชและนักกีฬาอาจทำงานร่วมกันเพื่อโน้มน้าวผลลัพธ์ในเชิงบวกของนักกีฬาในกีฬาเยาวชน ที่สำคัญผู้ฝึกสอนที่ฝึกฝนในบริบทของกีฬาเยาวชนสามารถส่งเสริมผลลัพธ์ด้านการพัฒนาในเชิงบวกจากทั้งความสำเร็จของทีมและความล้มเหลวของทีม

ด้วยการใช้ประโยชน์จากช่วงเวลาที่สามารถสอนได้ตามธรรมชาติ วิธีที่ดีที่สุดในการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้อาจเป็นการมีส่วนร่วมในการกระตุ้นทางปัญญา การพิจารณาเป็นรายบุคคล และการสร้างแบบอย่างที่ดี นอกเหนือจากการอำนวยความสะดวกในด้านบวก ความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชและนักกีฬาที่เหมาะสมกับการพัฒนา โปรแกรมการศึกษาผู้ฝึกสอนในอนาคตควรรวมทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และทักษะภายในตัวที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยให้ผู้ฝึกสอนกีฬาเยาวชนมีส่วนร่วมในพฤติกรรมเหล่านี้

Hannes Lepschy et al. (2021) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จในฟุตบอลโลก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จระหว่างการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 2018 ที่รัสเซียและฟุตบอลโลกปี 2014 ที่บราซิล วิเคราะห์การแข่งขันทั้งหมด 128 รายการโดยใช้วิธีการบันทึกคำสั่งทั่วไป ตัวแปร 29 ตัวถูกระบุจากการวิจัยครั้งก่อน ผลปรากฏว่า ความผิดพลาดในการป้องกัน ($p = 0.0220$), ประสิทธิภาพเป้าหมาย ($p = 0.0000$), ความสำเร็จในการแข่งขัน ($p = 0.0000$), ความสำเร็จในการโหม่ง ($p = 0.0100$), การยิงตอบโต้ ($p = 0.0460$), การฝึกจนชิน ($p = 0.0130$) และข้าม ($p = 0.0160$) มีอิทธิพลอย่างมากต่อการชนะการแข่งขันระหว่างทัวร์นาเมนต์เหล่านั้น การครองบอล ระยะทาง และมูลค่าตลาดของทีมไม่มีผลต่อความสำเร็จ โดยรวมแล้ว ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญส่วนใหญ่และปัจจัยที่มีผลกระทบสูงสุดต่อการชนะเกมอย่างใกล้ชิดคือการป้องกัน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าการเล่นในรูปแบบที่เน้นความตรงไปตรงมาและการสร้างความกดดันต่อคู่ต่อสู้ มีประสิทธิภาพมากกว่าการครองบอล การศึกษานี้มีส่วนช่วยให้เข้าใจปัจจัยความสำเร็จได้ดีขึ้น และสามารถช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของการฝึกอบรม การเตรียมการแข่งขัน และการฝึกสอน

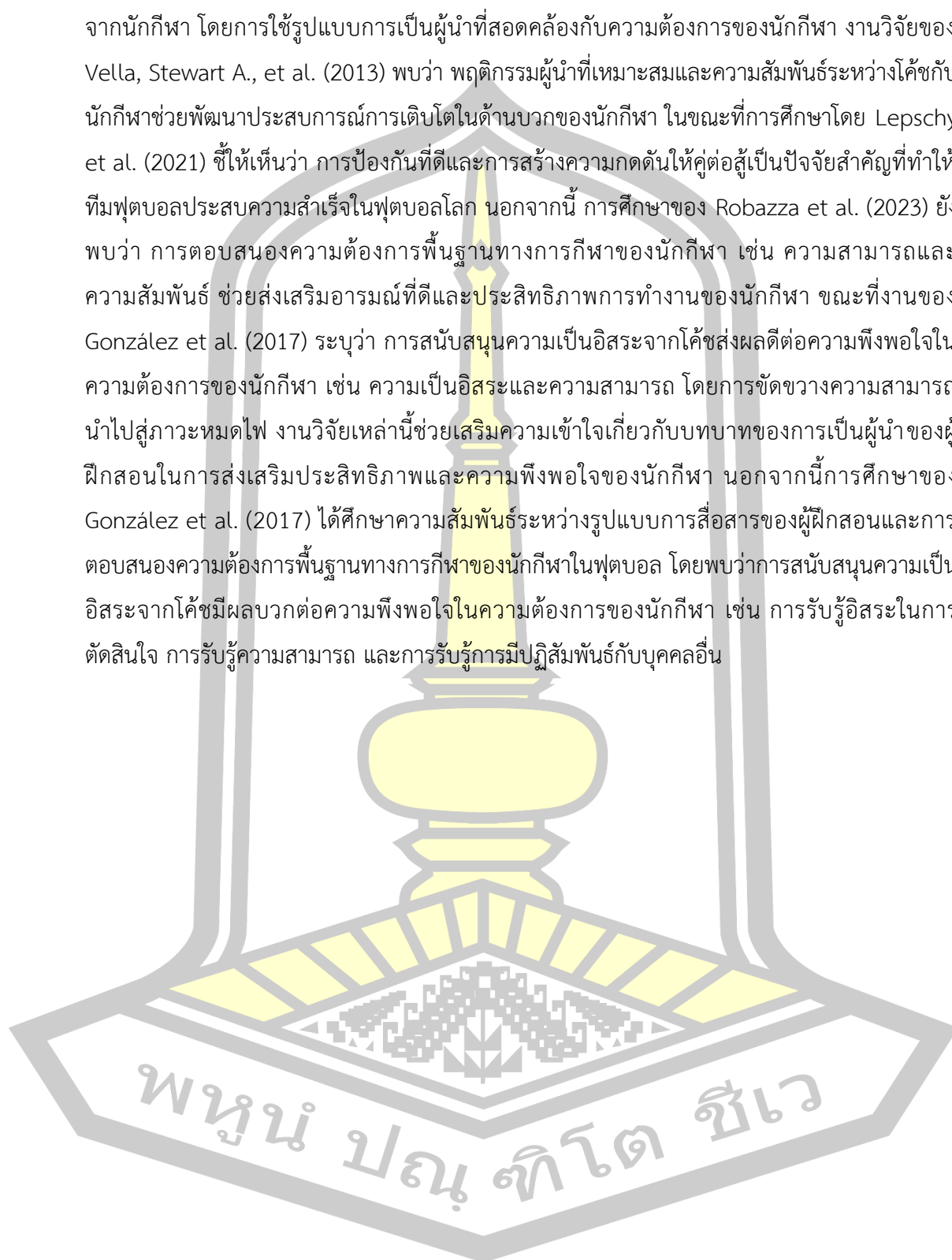
Robazza, Claudio, et al (2023) ได้ทำการศึกษาความต้องการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานและอารมณ์ของนักกีฬา: บทบาทของการปรับเปลี่ยนมุมมองเชิงความคิด การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทบาทของกลยุทธ์การจัดการอารมณ์ของนักกีฬา โดยเฉพาะกลยุทธ์การปรับเปลี่ยนมุมมองเชิงความคิด (Cognitive Reappraisal) และการระงับการแสดงออกทางอารมณ์ (Expressive Suppression) ต่อความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในความต้องการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานอารมณ์ และประสบการณ์ด้านจิต-ชีว-สังคม การวิจัยนี้ดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่างนักกีฬารายาน 424 คน อายุระหว่าง 16-36 ปี ที่มีประสบการณ์ในระดับการแข่งขันที่หลากหลาย ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าความพึงพอใจในความสามารถ (Competence) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอารมณ์เชิงบวกและประสบการณ์ด้านจิต-ชีว-สังคมที่ส่งเสริมประสิทธิภาพในการแข่งขัน อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการใช้กลยุทธ์การจัดการอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม (Expressive Suppression) และอารมณ์เชิงลบ สำหรับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Relatedness) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้กลยุทธ์การจัดการอารมณ์เชิงบวก (Cognitive Reappraisal) อารมณ์เชิงบวก และประสบการณ์ที่เอื้อต่อประสิทธิภาพ รวมถึงมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการใช้กลยุทธ์การจัดการอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมและ

อารมณ์เชิงลบ นอกจากนี้ การวิเคราะห์การเป็นสื่อกลางยังพบว่า ความพึงพอใจในความเป็นอิสระ (Autonomy) และความสัมพันธ์ มีผลทางอ้อมเชิงบวกต่ออารมณ์เชิงบวกและสถานะด้านจิต-ชีวิต-สังคมที่ส่งเสริมการทำงาน ผ่านกลยุทธ์การจัดการอารมณ์แบบปรับเปลี่ยนมุมมองเชิงความคิด ผลการวิจัยดังกล่าวเน้นย้ำถึงความสำคัญของการเติมเต็มความต้องการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานด้านความเป็นอิสระและความสัมพันธ์ในกระบวนการสร้างสถานะทางอารมณ์และจิตใจเชิงบวก โดยเฉพาะเมื่อมีการนำกลยุทธ์การจัดการอารมณ์ที่เหมาะสมมาใช้

González, L., et al (2017) ได้ทำการศึกษาการทดสอบทฤษฎีความต้องการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานในนักฟุตบอลรุ่นเยาว์: การออกแบบมีการหน่วงเวลาในระดับบุคคลและทีม ภายใต้กรอบทฤษฎีความต้องการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐาน (Deci & Ryan, 2000) การใช้แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างหลายระดับ (Multilevel Structural Equation Modeling: MSEM) พร้อมกับการออกแบบที่มีการหน่วงเวลา (time-lagged design) ถูกนำมาใช้ในการทดสอบโมเดลการเป็นสื่อกลาง (mediation model) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้รูปแบบการสื่อสารของโค้ช (ทั้งการสนับสนุนความเป็นอิสระและการควบคุม) กับความต้องการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานของนักกีฬา (การเติมเต็มและการขัดขวางความต้องการ) และตัวชี้วัดของความเป็นอยู่ที่ดี (subjective vitality) และความไม่เป็นที่ดี (burnout) โดยการประเมินผลแยกเป็นผลกระทบระหว่างและภายในกลุ่มตัวอย่าง ผู้เข้าร่วมการศึกษาคือผู้เล่นฟุตบอลชายชาวสเปน จำนวน 597 คน อายุระหว่าง 11 ถึง 14 ปี (ค่าเฉลี่ย $M = 12.57$, $SD = 0.54$) จาก 40 ทีมที่กรอกแบบสอบถามในสองช่วงเวลาของฤดูกาลการแข่งขัน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าในระดับบุคคล การรับรู้รูปแบบการสนับสนุนความเป็นอิสระของนักกีฬามีผลบวกต่อการเติมเต็มความต้องการของนักกีฬา (ทั้งในด้านความเป็นอิสระ ความสามารถ และความสัมพันธ์) ขณะที่การรับรู้รูปแบบการควบคุมมีผลบวกต่อการขัดขวางความต้องการของนักกีฬา (ในด้านความเป็นอิสระ ความสามารถ และความสัมพันธ์) ต่อมา การเติมเต็มความต้องการทั้งสามมิติของนักกีฬาทำนายความมีชีวิตชีวาทางสรีรวิทยา (subjective vitality) และภาวะหมดไฟ (burnout) โดยตรง (บวกและลบตามลำดับ) ขณะที่การขัดขวางความสามารถมีผลลบต่อความมีชีวิตชีวา และการขัดขวางความสัมพันธ์และความสามารถมีผลบวกต่อภาวะหมดไฟ ในระดับทีม การรับรู้รูปแบบการสนับสนุนความเป็นอิสระจากทีมทำนายการเติมเต็มความต้องการในด้านความเป็นอิสระและความสัมพันธ์ของทีมอย่างบวก อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าเอฟเฟกต์การเป็นสื่อกลาง (mediation effects) ปรากฏเฉพาะในระดับบุคคลเท่านั้น

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ การเป็นผู้นำของโค้ชและความพึงพอใจของนักกีฬาในกีฬาประเภทต่างๆ โดยพบว่าโค้ชที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝึกให้เหมาะสมกับนักกีฬาจะส่งผลดีต่อความพึงพอใจของนักกีฬา เช่น Pilus, Asiah Hj Mohd, and Rosli Saadan (2009) ที่ระบุว่าโค้ชที่ให้ความเคารพและปรับรูปแบบการฝึกตามความต้องการของนักกีฬาจะช่วยเพิ่มความพึงพอใจ

จากนักกีฬา โดยการใช้รูปแบบการเป็นผู้นำที่สอดคล้องกับความต้องการของนักกีฬา งานวิจัยของ Vella, Stewart A., et al. (2013) พบว่า พฤติกรรมผู้นำที่เหมาะสมและความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับนักกีฬาช่วยพัฒนาประสิทธิภาพการเติบโตในด้านบวกของนักกีฬา ในขณะที่การศึกษาโดย Lepschy et al. (2021) ชี้ให้เห็นว่า การป้องกันที่ดีและการสร้างความกดดันให้คู่ต่อสู้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทีมฟุตบอลประสบความสำเร็จในฟุตบอลโลก นอกจากนี้ การศึกษาของ Robazza et al. (2023) ยังพบว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาของนักกีฬา เช่น ความสามารถและความสัมพันธ์ ช่วยส่งเสริมอารมณ์ที่ดีและประสิทธิภาพการทำงานของนักกีฬา ขณะทำงานของ González et al. (2017) ระบุว่า การสนับสนุนความเป็นอิสระจากโค้ชส่งผลดีต่อความพึงพอใจในความต้องการของนักกีฬา เช่น ความเป็นอิสระและความสามารถ โดยการขัดขวางความสามารถนำไปสู่ภาวะหมดไฟ งานวิจัยเหล่านี้ช่วยเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนในการส่งเสริมประสิทธิภาพและความพึงพอใจของนักกีฬา นอกจากนี้การศึกษาของ González et al. (2017) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารของผู้ฝึกสอนและการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาของนักกีฬาในฟุตบอล โดยพบว่าการสนับสนุนความเป็นอิสระจากโค้ชมีผลบวกต่อความพึงพอใจในความต้องการของนักกีฬา เช่น การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ การรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการรวบรวมข้อมูล ณ ช่วงเวลาหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการฝึกสอนกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพ ศึกษาความสัมพันธ์ และพยากรณ์การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเตรียมและพัฒนาแบบสอบถาม
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 32 คน และนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย จำนวน 288 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน (ข้อมูลจาก:สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2565)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 32 คน ผู้วิจัยเลือกประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากประชากรตามตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 60-61) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 คน แต่เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเป็นตัวแทนของประชากรที่แท้จริง (คิดเป็น 18 %) การวิจัยครั้งนี้ จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 194 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมากและมีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วนและครอบคลุม จะต้องดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากชั้นภูมิ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างมาจากทุกสโมสรฟุตบอลอาชีพที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ลีก 2022 ทั้งหมด 16 ทีม และใช้วิธีหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมดต่อกลุ่มประชากรทั้งหมดเป็นเกณฑ์

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามสโมสรฟุตบอลอาชีพ

ลำดับ	นักกีฬาฟุตบอลในสังกัดสโมสรฟุตบอลอาชีพ	ผู้ฝึกสอน	นักกีฬา
1	ชลบุรี เอฟซี	2	13
2	สมุทรปราการ ซิตี้	2	13
3	บุรีรัมย์ ยูไนเต็ด	2	12
4	ทรูแบงค็อก ยูไนเต็ด	2	12
5	สุพรรณบุรี เอฟซี	2	12
6	การทำเรือ เอฟซี	2	12
7	เอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด	2	12
8	ประจวบ เอฟซี	2	12
9	เชียงราย ยูไนเต็ด	2	12
10	ราชบุรี มิตรผล เอฟซี	2	12
11	บีจี ปทุม ยูไนเต็ด	2	12
12	นครราชสีมา เอฟซี	2	12
13	หนองบัว พิชญ	2	12
14	ขอนแก่น ยูไนเต็ด	2	12
15	โปลิศ เทโร	2	12
16	เจแอล เชียงใหม่ ยูไนเต็ด	2	12
	รวม	32	194

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามที่แบ่งเป็น 4 ตอน

1. ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับของการเป็นผู้ฝึกสอน ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอน ประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬา และสโมสรที่สังกัด

2. แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Leadership Scale for Sports: LSS;Chelladurai, 1984) ฉบับภาษาไทย (Boonveerabut, 1993) ประกอบไปด้วย 40 ข้อคำถาม

ซึ่งเกี่ยวกับรูปแบบ ลักษณะ วิธีการฝึกสอน 5 รูปแบบ มีลักษณะเป็นตัวเลือก 5 ระดับ จาก 1 หมายถึง ใช้ในการสอนน้อยที่สุด ถึง 5 หมายถึง ใช้ในการสอนมากที่สุด โดยแต่ละแบบรูปแบบการฝึกสอนมีข้อคำถาม ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็น 5 แบบ ดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน มีจำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 5, 8, 11, 14, 17, 20, 23, 26, 29, 32, 35 และ 38
2. ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย มีจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 9, 15, 18, 21, 24, 30, 33 และ 39
3. ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6, 12, 27, 34 และ 40
4. ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม มีจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 7, 13, 19, 22, 25, 31 และ 36
5. ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 10, 16, 28 และ 37

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา (Ng et al., 2011) 3 ด้าน ประกอบไปด้วย 20 ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นตัวเลือก 7 ระดับ ที่ถามความรู้สึกเกี่ยวกับการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา จาก 1 หมายถึง ไม่ถูกต้องเลย ถึง 7 หมายถึง ถูกต้องมากที่สุด แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อยคือ

ด้านที่ 1 การรับรู้ความสามารถ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 3, 4 และ 5

ด้านที่ 2 การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15

ด้านที่ 3 การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 16, 17, 18, 19 และ 20

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีลักษณะแบบรายงานตนเอง ถึงลักษณะของความสำเร็จทางการกีฬา (ชัยรัตน์ ชูสกุล และธนิดา จุลวนิชย์พงษ์, 2553) แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ประกอบไปด้วย 14 ข้อคำถาม เป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 อันดับ (อันดับ 1 ไม่ตรงกับความคิดของฉันจนถึงอันดับ 5 ตรงมากที่สุดกับความคิดของฉัน) ได้แก่ 1) ความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจในกีฬาที่เล่น ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 12, 13, 4 และ 11 2) รางวัลและความมีชื่อเสียง ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 2, 3, 1, 8 และ 14 3) การควบคุมตนเองเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 7, 6, 9, 10 และ 5

3. การสร้างและพัฒนาหาคูณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและพัฒนาหาคูณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความ แนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

2. พัฒนาแบบสอบถาม และปรับเครื่องมือของงานวิจัย ข้อคำถามให้เข้ากับบริบทสำหรับผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฟุตบอล เพื่อให้เหมาะสมกับนักกีฬาฟุตบอล แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพ พิจารณาเนื้อหา ความเหมาะสม และนำไปปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด ที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม เพื่อแก้ไขและปรับปรุง โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาฟุตบอล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมย์ ตรีราช อาจารย์ประจำวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการกีฬา รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์ อาจารย์ประจำ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา อาจารย์ประจำ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ IOC ของแบบสอบถาม อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ (ภาคผนวก ข)

เพื่อตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามและให้คะแนนดังนี้

- ให้คะแนนเป็น +1 เมื่อเห็นว่าเหมาะสมและสอดคล้อง
- ให้คะแนนเป็น 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเหมาะสมและสอดคล้อง
- ให้คะแนนเป็น -1 เมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสมและสอดคล้อง

แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Item – Objective congruence) ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่าเครื่องมือสามารถนำไปใช้ได้

4. เมื่อผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จึงนำแบบสอบถาม ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักกีฬาฟุตบอล และผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล จำนวน 20

คน ที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbrach' s Alpha Coefficient) (ภาคผนวก ค) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา ประกอบไปด้วย 40 ข้อคำถาม ซึ่งเกี่ยวกับรูปแบบ ลักษณะ วิธีการฝึกสอน 5 รูปแบบ ได้แก่ ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน มีจำนวน 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .635 - .823 แบบประชาธิปไตย มีจำนวน 9 ข้อ ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .621 - .838 แบบเผด็จการ มีจำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .443 - .641 แบบสนับสนุนทางสังคม มีจำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .603 - .745 และแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัลจำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .714 - .762 และมีค่าความเชื่อมั่นแต่ละรูปแบบเท่ากับ .703, .749, .568, .663 และ .742 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ .685

4.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ประกอบไปด้วย 3 ด้าน จำนวน 20 ข้อคำถาม ได้แก่ ด้านที่ 1 การรับรู้ความสามารถ จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .575 - .765 ด้านที่ 2 การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .506 - .710 และ ด้านที่ 3 การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .572 - .704 และมีค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้านเท่ากับ .703, .620 และ .633 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ .652

4.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีลักษณะแบบรายงานตนเองถึงลักษณะของความสำเร็จทางการกีฬา แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ประกอบไปด้วย 14 ข้อคำถาม ได้แก่ 1) ความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจในกีฬาที่เล่น มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .622 - .667 2) รางวัลและความมีชื่อเสียง มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .466 - .667 และ 3) การควบคุมตนเองเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .605 - .763 และมีค่าความเชื่อมั่นแต่ละองค์ประกอบเท่ากับ .649, .572 และ .676 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ .632

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับจริง และผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการทำวิจัยต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตเก็บข้อมูลโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (เลขที่การรับรอง : 132-154/2566)
2. ขอนหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้จัดการทีมของทีมในสังกัดสโมสรฟุตบอลอาชีพ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ทำการติดต่อกับผู้ฝึกสอนโดยตรงทางโทรศัพท์อีกครั้งหนึ่งเพื่อนัดหมาย สถานที่และเวลาในการเก็บข้อมูลกับนักกีฬา โดยการเก็บข้อมูลของนักกีฬาจากสนามการแข่งขัน หรือจากสนามการฝึกซ้อม ในแต่ละสถานที่
4. ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 226 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ เพื่อแสดงความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัยแล้ว ทำการตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา แบบสอบถามเกี่ยวกับตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแบบสอบถามเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ซึ่งใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที โดยความสมบูรณ์ของแบบสอบถามถูกตรวจสอบ เมื่อการตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้น ผู้เก็บข้อมูลก่อนกล่าวขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยจะหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) โดยการใช้การประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยการใช้สถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- ค่าร้อยละ (Percentage)

- ค่าเฉลี่ย (Mean)

- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้ควบคู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดง

ลักษณะการกระจายของข้อมูล

2. สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) ในการทดสอบสมมติฐานนั้น นักวิจัยทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป (หรือข้อมูล 2 ชุดขึ้นไป) ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The

Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เป็นค่าที่วัดความสัมพันธ์โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. การวิเคราะห์ถดถอย แบ่งตามลักษณะของข้อมูล และสมการถดถอย หรือโมเดลการวิเคราะห์ถดถอย (regression analysis model) ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

3.1 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (The Coefficient of Multiple Correlation) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรตาม

3.2 ทดสอบความสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (หรือสัมประสิทธิ์การถดถอย) ทดสอบโดยใช้ F - test

4. สร้างสมการพยากรณ์ทำนายการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) มีขั้นตอน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

4.2 การวิเคราะห์หาค่าคงที่สมการถดถอย (a)

4.3 การวิเคราะห์หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (Standard Errors of Estimate)

4.4 การวิเคราะห์หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (Standard Errors of b Coefficients)

4.5. การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย โดยทดสอบค่า t

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ของแบบสอบถามโดยใช้ตารางแสดง ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ได้แก่

1.1 ร้อยละ Percentage (%) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Division) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$S.D = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยเลือกใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(\frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อความที่วัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient)

โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
	N	แทน	จำนวนของคนทั้งหมด

3.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (The Coefficient of Multiple) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$R^2 = \beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \dots + \beta_k r_{yk}$$

เมื่อ	R^2	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
-------	-------	-----	---

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ แทน ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยใน
รูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ตัวที่
1 ถึง k ตามลำดับ

$r_{y1}, r_{y2}, \dots, r_{yk}$ แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัว
แปรพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

K แทน จำนวนตัวเกณฑ์ (ตัวแปรอิสระ)

3.3 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สถิติ F ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$F = \frac{R^2/k}{(1-R^2)/(N-k-1)}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตการแจกแจงแบบ F
เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R

R แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

N แทน จำนวนสมาชิกกลุ่ม

k แทน จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

3.4 สมการพยากรณ์ค่านายความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพจากการตอบสนอง
ความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา โดยกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ทดสอบแล้วดีที่สุด โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม
ศรีสะอาด, 2541)

3.4.1 หาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

$$\beta_j = R^{-1}_{ij} R_{yj}$$

เมื่อ β_j แทน เมตริกซ์ของค่าน้ำหนักเบต้า

R_{ij} แทน เมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปร
อิสระด้วยกัน

R^{-1}_{ij} แทน อินเวอร์สเมตริกซ์ (Inverse Matrix) ของสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน

R_{yj} แทน เมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระแต่ละตัว

i แทน แถว

j แทน คอลัมน์

3.4.2 หาค่า b โดยใช้สูตร

$$b_j = \beta_j \frac{S_y}{S_j}$$

เมื่อ b_j แทน ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j ที่ต้องการหาค่าน้ำหนักของคะแนน

β_j แทน ค่าน้ำหนักเบต้าของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j

S_y แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)

S_j แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j

3.4.3 หาค่า a โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$a = \bar{Y} - b_1 \bar{X}_1 - b_2 \bar{X}_2 - \dots - b_k \bar{X}_k$$

เมื่อ a แทน ค่าคงที่สำหรับสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

\bar{Y} แทน ค่าเฉลี่ยของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)

$\bar{X}_1, \bar{X}_2, \dots, \bar{X}_k$ แทน ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

b_1, b_2, \dots, b_k แทน ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวพยากรณ์ ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

k แทน จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

สร้างสมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k$$

สร้างสมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_y = \Sigma_1 Z_1 + \Sigma_2 Z_2 + \dots + \Sigma_k Z_k$$

3.5 การหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (Standard Errors of Estimate) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$SE_{est} = \sqrt{\frac{SS_{res}}{N-K-1}}$$

เมื่อ	SE_{es}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
	SS_{res}	แทน ผลรวมของกำลังสอง (Sum of Squares) ของส่วนที่เหลือ (ของ Residual) = Σd^2
	N	แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
	K	แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

3.6 การหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (Standard Errors of Coefficients) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$SE_{bj} = \sqrt{\frac{SE^2_{est}}{SS_{xj}(1-R^2_j)}}$$

เมื่อ	SE_{bj}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (ของ b)
	SE^2_{est}	แทน กำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
	SS_{xj}	แทน ผลรวมของกำลังสองของความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sum of Squares) ของตัวพยากรณ์ตัวที่ j
	R^2_j	แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ตัวที่ j ซึ่งจะได้เป็นตัวแปรตามกับตัวพยากรณ์อื่น ๆ ที่เหลือ หากจากสูตร ดังนี้

$$r^2_j = 1 - \frac{1}{r_{tt}}$$

เมื่อ r^{tt} แทน ค่าในแนวทแยงของอินเวอร์สเมตริกซ์ของ

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน

3.7 การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$t_j = \frac{b_j}{SE_{b_j}}$$

เมื่อ t_j แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

b_j แทน สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ตัวที่ j ที่ต้องการทดสอบนัยสำคัญ

SE_{b_j} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย

พหุ ประ โท ชี เว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X_1	แทน การรับรู้ความสามารถ
X_2	แทน การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ
X_3	แทน การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
Y	แทน ความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE_b	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์
t	แทน สถิติทดสอบที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t
F	แทน สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติจากการแจกแจง แบบ F เพื่อทราบค่าการมีนัยสำคัญ
a	แทน ค่าคงที่สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนน มาตรฐาน
Y^1	แทน คะแนนของความสำเร็จทางการกีฬาของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ที่ได้จาสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

Z¹ แทน คะแนนรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนที่ได้จากสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลของการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ กับตัวแปรเกณฑ์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Interrelation Coefficient) โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient)
4. การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์หาตัวพยากรณ์ และค่าดัชนี เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 ค่าความถี่ และค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอน (N=32)	จำนวน (ร้อยละ)	\bar{x}	S.D.
1. อายุ (ปี)		31.72	3.45
2. ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอน (ปี)		8.41	3.98
3. ระดับการศึกษา			
3.1 ปริญญาตรี	29 คน (90.63)		
3.2 ปริญญาโท	3 คน (9.37)		
4. ระดับของการเป็นผู้ฝึกสอน			
4.1 A-License	2 คน (6.25)		
4.2 B-License	11 คน (34.38)		
4.3 C-License	12 คน (37.50)		
4.4 T- License	7 คน (21.88)		

จากตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ฝึกสอน จำนวน 32 คน โดยผู้ฝึกสอนมีอายุเฉลี่ย 31.72 ปี มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนเฉลี่ย 8.41 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 90.63 รองลงมาระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.37 และระดับของการเป็นผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ C-License, B-License, T- License และ A-License

ตารางที่ 4 ค่าความถี่ และค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักกีฬา

นักกีฬา (N=194)	จำนวน (ร้อยละ)	\bar{x}	S.D.
1. อายุ (ปี)		28.19	3.65
2. ประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬา (ปี)		10.22	2.39
3. ระดับการศึกษา			
3.1 ปริญญาตรี	172 คน (88.66)		
3.2 ปริญญาโท	22 คน (11.34)		

จากตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ จำนวน 194 คน มีอายุเฉลี่ย 28.19 ปี มีประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาเฉลี่ย 10.22 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 88.66 รองลงมาระดับปริญญาโท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.34

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา (n=32)

ลำดับ	องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน	4.28	0.67	มาก
2	ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย	4.20	0.78	มาก
3	ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ	4.55	0.57	มากที่สุด
4	ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม	4.26	0.63	มาก
5	ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล	4.30	0.67	มาก
	รวม	4.32	0.66	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า รูปแบบการฝึกสอนกีฬามีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการกีฬาของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมาก 4 แบบ เรียงตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล แบบฝึกและสอน แบบสนับสนุนทางสังคม และแบบประชาธิปไตย ส่วนที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ แบบเผด็จการ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา (n=194)

ลำดับ	องค์ประกอบ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	การรับรู้ความสามารถ (X_1)	4.29	1.98	มาก
2	การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X_2)	4.16	2.03	มาก
3	การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (X_3)	4.20	2.06	มาก
	รวม	4.22	2.02	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาในแต่ละด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการรับรู้ความสามารถ ด้านการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จทางการกีฬา (n=194)

ลำดับ	องค์ประกอบ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจในกีฬาที่เล่น	4.19	0.75	มาก
2	รางวัลและความมีชื่อเสียง	4.45	0.65	มาก
3	การควบคุมตนเองเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ	4.12	0.77	มาก
	รวม	4.25	0.72	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า การประสบความสำเร็จทางการกีฬาในแต่ละด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านรางวัลและความมีชื่อเสียง ความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจในกีฬาที่เล่น และการควบคุมตนเองเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Interrelation Coefficient) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	Y
X ₁	1.00			
X ₂	.349 ^{***}	1.00		
X ₃	.529 ^{***}	.534 ^{***}	1.00	
Y	.455 ^{***}	.445 ^{***}	.427 ^{***}	1.00

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกัน พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ .349 ถึง .529

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรตาม (Y) พบว่า ตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .455 ถึง .427 ทุกตัวแปรมีความสำคัญทางสถิติ โดยเรียงความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การรับรู้ความสามารถ (X₁) การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X₂) และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .455, .445, และ .427 ตามลำดับ

การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์หาตัวพยากรณ์ และค่าดัชนี เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ (ดังตาราง 8)

ตารางที่ 9 การสร้างสมการถดถอยพหุคูณของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	b	R	Adjusted R Square	F	P-value
a	1.598	0.556	.299	28.388	.001 ^{**}
การรับรู้ความสามารถ (X ₁)	.287				
การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X ₂)	.238				
การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (X ₃)	.129				

จากตารางที่ 9 พบว่า สมการถดถอยพหุคูณการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ที่สร้างได้เป็นสมการเชิงเส้น ($F = 28.388, p = .001$) โดยมีอำนาจจำแนกในการพยากรณ์ปรับปรุง ร้อยละ 29.90 โดยมีสมการพยากรณ์ดังนี้ ($X_1 = .287$), ($X_2 = .238$) และ ($X_3 = .129$) ตามลำดับ เมื่อทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยกับการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ (Y) (ดัง ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวเป็นตัวแปรพยากรณ์การ ประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ โดยรวม

การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการกีฬา	b	SE.b	β	t	P-value
การรับรู้ความสามารถ (X_1)	.287	.070	.293	4.103	.001**
การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X_2)	.238	.061	.277	3.874	.001**
การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (X_3)	.129	.082	.124	1.563	.120.

R = 0.556, Adjusted R Square = .299, F = 28.388, p = > .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สามารถพยากรณ์การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ (Y) จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความสามารถ (X_1) และ การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .287 และ .238 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (X_3) จึงไม่นำไปวิเคราะห์หาอำนาจการพยากรณ์

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรการรับรู้ความสามารถ (X_1) และ การรับรู้ อิสระในการตัดสินใจ (X_2) เป็นตัวแปรพยากรณ์การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ (Y)

การตอบสนองความต้องการ พื้นฐานทางการกีฬา	b	SE.b	β	t	P-value
a	1.765	.293		6.033	.001
การรับรู้ความสามารถ (X_1)	.334	.063	.341	5.284	.001
การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X_2)	.280	.055	.326	5.057	.001

Adjusted R Square = .293, F = 25.573, p = < .01

จากตารางที่ 11 พบว่า การรับรู้ความสามารถ (X_1) และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X_2) เป็นตัวพยากรณ์ความสำเร็จการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ (Y) มีค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ เท่ากับ 1.765 มีค่าของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .334 และ .280 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .341 และ .326 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าอำนาจจำแนกร้อยละ .293 นั้นหมายความว่า การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ จะเปลี่ยนไป จะเพิ่มขึ้น หรือลดลงก็ตาม จะดีขึ้นหรือแย่ลงก็ตาม เป็นผลมาจากการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ร้อยละ 29.30 % ส่วนที่เหลืออีก 70.70 % มาจาก ปัจจัยอื่น

เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ถดถอย พบว่า การรับรู้ความสามารถ (X_1) และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X_2) มีอิทธิพลกับความสำเร็จการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณจากตารางที่ 8 สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ ความสำเร็จการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$Y^1 = 1.765 + .334X_1 + .280X_2$$

$$Z^1 = .341Z_1 + .326Z_2$$

พหุ ประสิทธิภาพ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. ความสำคัญของการวิจัย
3. สรุปผล
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการฝึกสอนกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ
3. เพื่อพยากรณ์การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

2. ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพ และการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ สามารถนำเอาผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปรับรูปแบบการฝึกสอนของสโมสรฟุตบอลของแต่ละทีม เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา รวมถึงทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้และสามารถนำผลการศึกษาไปอ้างอิงในเชิงวิชาการต่อไป

3. สรุปผล

1. ผลการศึกษารูปแบบการผู้ฝึกสอนกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอล

ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลดังนี้ ผู้ฝึกสอน จำนวน 32 คน โดยผู้ฝึกสอนมีอายุเฉลี่ย 31.72 ปี มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนเฉลี่ย 8.41 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 90.63 รองลงมาในระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.37 และระดับของการเป็นผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ C-License, B-License, T- License และ A-License พบว่า **อายุเฉลี่ย 31 ปี** สะท้อนให้เห็นว่าผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยที่มีประสบการณ์ชีวิตและความรู้ทางกีฬาที่พอเหมาะ ซึ่งอาจมาจากการที่ผู้ฝึกสอนเคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลมาก่อน และได้เปลี่ยนบทบาทมาสู่การเป็นผู้ฝึกสอนหลังจากเกษียณจากการเล่นกีฬาในระดับสูงสุด **ประสบการณ์การฝึกสอนเฉลี่ย 8 ปี** ประสบการณ์ในช่วงเวลานี้บ่งบอกถึงความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาตนเองในอาชีพการเป็นผู้ฝึกสอน รวมถึงการได้รับการยอมรับในวงการกีฬาฟุตบอลอาชีพ **ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี 90.63%** การที่ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีแสดงถึงความสำคัญของความรู้เชิงวิชาการที่จำเป็นในอาชีพนี้ เช่น ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา, การบริหารจัดการทีม, และจิตวิทยาการกีฬา เป็นต้น ในขณะที่มีเพียง 9.37% ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งอาจสะท้อนว่าระดับปริญญาตรีเพียงพอสำหรับการประกอบอาชีพในสายงานนี้ในปัจจุบัน **ระดับของใบอนุญาตการเป็นผู้ฝึกสอน (C-License, B-License, T-License และ A-License)** ใบอนุญาตเหล่านี้เป็นมาตรฐานในวงการฟุตบอลสำหรับการรับรองความสามารถของผู้ฝึกสอน โดยใบอนุญาตระดับ C และ B อาจเพียงพอสำหรับการฝึกสอนในระดับเยาวชนหรือทีมกึ่งอาชีพ ในขณะที่ใบอนุญาตระดับ A จำเป็นสำหรับการฝึกสอนในระดับอาชีพหรือทีมชาติ

ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพที่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ แสดงให้เห็นว่า ผู้ฝึกสอนได้รับการศึกษาและฝึกอบรมที่เหมาะสมมีความเป็นมาตรฐาน รวมถึงมีประสบการณ์และคุณสมบัติที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในระดับอาชีพ นอกจากนี้ ระดับของการเป็นผู้ฝึกสอนโดยได้รับใบอนุญาตการเป็นผู้ฝึกสอนยังสะท้อนถึงโอกาสและการพัฒนาตนเองในอาชีพนี้อีกด้วย

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการฝึกสอนกีฬามีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.32) โดยรูปแบบที่มีผลในระดับมาก 4 แบบ เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล, แบบฝึกและสอน, แบบสนับสนุนทางสังคม, และแบบประชาธิปไตย ขณะที่รูปแบบที่มีอิทธิพลในระดับมากที่สุดคือแบบเผด็จการ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดการฝึกสอนที่แตกต่างกันสามารถส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬาในระดับที่

หลากหลาย ขึ้นอยู่กับลักษณะการนำไปใช้ สะท้อนว่าการควบคุมและการกำหนดทิศทางอย่างชัดเจนจากผู้ฝึกสอนมีบทบาทสำคัญในความสำเร็จทางการกีฬา

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่มี ความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอล

2.1 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสำเร็จทางการกีฬานักกีฬาฟุตบอลอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การรับรู้ความสามารถ (X_1) การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X_2) และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .455, .445, และ .427 ตามลำดับ

2.2 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา การรับรู้ความสามารถ, การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จำนวน 3 ตัวแปร สามารถรวมกันพยากรณ์พยากรณ์ความสำเร็จทางการกีฬาของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ปรับปรุงร้อยละ 29.90 พบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สามารถพยากรณ์การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความสามารถ (X_1) และ การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .287 และ .238 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จึงไม่นำไปวิเคราะห์หาอำนาจการพยากรณ์

2.3 เมื่อนำเฉพาะการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ที่มีอำนาจพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไปทำการทดสอบอีกครั้ง พบว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาทั้ง 2 รูปแบบ มีค่าอำนาจจำแนกร้อยละ .293 นั้นหมายความว่า การประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ จะเปลี่ยนไป จะเพิ่มขึ้น หรือลดลงก็ตาม จะดีขึ้นหรือแย่ลงก็ตาม เป็นผลมาจากการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ร้อยละ 29.30 มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .341 และ .326 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .293, .063 และ .055 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. สมการพยากรณ์การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ในรูปคะแนนดิบ และในรูปคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้ $Y^1 = 1.765 + .334X_1 + .280X_2$ $Z^1 = .341Z_1 + .326Z_1$

4. อภิปรายผล

1. **รูปแบบการฝึกสอนกีฬากับความสำเร็ของนักกีฬาฟุตบอล** พบว่า รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนทั้ง 5 รูปแบบ ได้แก่ **รูปแบบประชาธิปไตย** ช่วยสร้างบรรยากาศที่เปิดโอกาสให้นักกีฬาได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งส่งเสริมความรับผิดชอบและความเป็นทีม เป็นกระบวนการที่ผู้ฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักกีฬาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เช่น การกำหนดเป้าหมาย การเลือกวิธีการฝึกหรือการแก้ไขปัญหาในทีม วิธีการนี้ช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบส่วนบุคคล เนื่องจากนักกีฬารู้สึกว่าตนเองมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของทีม ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาความมั่นใจในตนเองและการตัดสินใจที่ดีขึ้น (Chelladurai & Saleh, 1980) อย่างไรก็ตาม การใช้รูปแบบประชาธิปไตยจำเป็นต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการเปิดโอกาสให้นักกีฬาแสดงความคิดเห็นและการควบคุมสถานการณ์ของผู้ฝึกสอน หากปล่อยให้ทีมมีอิสระมากเกินไป อาจเกิดความสับสนหรือความขัดแย้งภายในทีมได้ ดังนั้น ผู้ฝึกสอนต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการทีมและปรับตัวตามบริบทของนักกีฬาและเป้าหมายการแข่งขัน **รูปแบบการฝึกและสอนมีความสำคัญเช่นกัน** โดยรูปแบบนี้เน้นการให้คำแนะนำเชิงเทคนิคและการพัฒนาทักษะเฉพาะด้านของกีฬา ผู้ฝึกสอนที่เน้นการฝึกและสอนอย่างเป็นระบบและมีแผนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมีแนวโน้มที่จะช่วยให้นักกีฬาสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ งานวิจัยของ Horn (2002) สนับสนุนแนวคิดนี้ โดยชี้ว่าการฝึกสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะและการให้คำแนะนำที่ชัดเจนสามารถเพิ่มความสามารถของนักกีฬาในการตอบสนองต่อสถานการณ์การแข่งขันและการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ได้ นอกจากนี้ การศึกษาของ Lyle (2002) ยังระบุว่า การฝึกสอนที่มีความชัดเจนและสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักกีฬาจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางกายภาพและจิตวิทยาของนักกีฬาในระยะยาว การฝึกสอนที่เน้นการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาและสนับสนุนให้นักกีฬาได้รับการยอมรับ ทำให้สามารถพัฒนาทักษะและจิตใจได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลต่อความสำเร็จในด้านกีฬาอย่างชัดเจน สอดคล้องกับทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นว่าการสร้างความมั่นใจและการมีส่วนร่วมของนักกีฬาจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจภายใน และส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานและผลลัพธ์ทางกายภาพ สอดคล้องกับงานของ Smith, Smoll, และ Cumming (2007) งานวิจัยนี้ศึกษาผลของสภาพแวดล้อมในการสร้างแรงจูงใจจากผู้ฝึกสอนต่อความวิตกกังวลทางการกีฬานักกีฬา พบว่า **การฝึกสอนที่เน้นการสนับสนุนทางสังคมและรูปแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล** ช่วยลดความวิตกกังวลและเพิ่มความพึงพอใจของนักกีฬามีบทบาทสำคัญเช่นรวมถึงการสอนที่ชัดเจนและการให้การสนับสนุนจากผู้ฝึกสอน เช่น การให้คำแนะนำเชิงเทคนิคและจิตวิทยา มีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะและสร้างแรงจูงใจเชิงบวกในระยะยาว เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของนักกีฬา การฝึกสอนในลักษณะนี้เน้นการเสริมสร้างแรงจูงใจในนักกีฬาผ่านการให้รางวัลและการยกย่องความสำเร็จ โดยงานวิจัยของ Deci

และ Ryan (2000) สนับสนุนว่าการเสริมแรงจูงใจภายใน เช่น การได้รับการยอมรับจากผู้ฝึกสอนหรือเพื่อนร่วมทีม ส่งผลให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจในตนเองและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของนักกีฬาได้ งานของ Chelladurai และ Saleh (1980) ยังชี้ให้เห็นว่าการฝึกสอนที่เน้นการให้รางวัลช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ทำให้นักกีฬามีความมั่นใจในความสามารถของตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ Horn (2002) ยังพบว่า การชมเชยและการเสริมแรงเชิงบวกจะช่วยกระตุ้นให้นักกีฬามุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองและส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ซึ่งจะช่วยลดความเครียดและเพิ่มความพึงพอใจในระยะยาว นอกจากนี้ **รูปแบบเผด็จการ** ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าการสร้างระเบียบวินัยและความชัดเจนในคำสั่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในระยะสั้นได้ (Lyle, 2002) ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการมีบทบาทสำคัญในความสำเร็จด้านกีฬา โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ต้องการการควบคุมและความชัดเจนในกระบวนการฝึกซ้อมและการแข่งขัน รูปแบบนี้มุ่งเน้นการตัดสินใจจากผู้ฝึกสอนเพียงผู้เดียว โดยใช้อำนาจในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการฝึก และกลยุทธ์การแข่งขันอย่างเข้มงวด (Weinberg & Gould, 2023) ซึ่งช่วยลดความคลุมเครือและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของทีมในระยะสั้น การใช้รูปแบบนี้เหมาะสมในสถานการณ์ที่ทีมต้องการความเร่งด่วน ความเป็นระเบียบ หรือการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่น ในช่วงการแข่งขันที่มีความกดดันสูง รูปแบบเผด็จการยังช่วยให้นักกีฬามีสมาธิและมุ่งมั่นในเป้าหมายที่ชัดเจน เนื่องจากผู้ฝึกสอนให้คำสั่งที่แน่นอนและไม่เปิดโอกาสให้มีข้อโต้แย้งหรือความสับสน วิธีการนี้ส่งผลดีต่อทีมที่นักกีฬาที่ยังขาดประสบการณ์หรือในกลุ่มที่ต้องการสร้างความวินัยอย่างเคร่งครัด (Horn, 2008) อย่างไรก็ตาม การใช้รูปแบบนี้ในระยะยาวอาจส่งผลเสียต่อแรงจูงใจภายในของนักกีฬาและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอนและนักกีฬา หากขาดการสื่อสารหรือการให้กำลังใจในเชิงบวก ดังนั้น การฝึกสอนแบบเผด็จการจึงมีประโยชน์ในบริบทเฉพาะ เช่น การเตรียมทีมสำหรับสถานการณ์ที่ต้องการความเข้มงวดและการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ผู้ฝึกสอนควรมีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝึกสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และลักษณะเฉพาะของนักกีฬา เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้น งานวิจัยนี้ให้กรอบการทำงานสำหรับพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน โดยเน้นถึงความสำคัญของรูปแบบการฝึกสอนที่ปรับเปลี่ยนตามบริบทของการแข่งขันและระดับนักกีฬา โดยแสดงให้เห็นว่าผู้ฝึกสอนที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการเป็นผู้นำและการฝึกสอนตามสถานการณ์มีแนวโน้มที่จะนำทีมไปสู่ความสำเร็จมากกว่า นอกจากนี้ ยังมีส่วนช่วยลดระดับความเครียดและความกดดันที่เกิดขึ้นภายในทีมและเพิ่มความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ฝึกสอนและนักกีฬา รวมถึงในกลุ่มนักกีฬาด้วยกันเอง ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการสร้างความเป็นทีม (team cohesion) นักกีฬาที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมักจะมีแรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) สูงขึ้น เนื่องจากพวกเขา รู้สึกว่าความคิดเห็นและความพยายามของพวกเขามีคุณค่าในทีม ส่งผลให้เกิดการพัฒนาและความสำเร็จทางการกีฬาในระยะยาว

2. ความสัมพันธ์การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอล พบว่า ด้านการรับรู้ความสามารถ การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสำเร็จทางการกีฬาของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย .455, .445, และ .427 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ความสามารถเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จมากที่สุด เนื่องจากนักกีฬาที่เชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองจะมีแรงจูงใจและความพยายามที่มากขึ้นในการบรรลุเป้าหมาย (Deci & Ryan, 1985) การรับรู้อิสระในการตัดสินใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักกีฬาสามารถปรับตัวและวางแผนการเล่นได้อย่างยืดหยุ่นตามสถานการณ์ ทำให้มีประสิทธิภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น ส่วนการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เช่น เพื่อนร่วมทีมและผู้ฝึกสอน ช่วยเสริมสร้างความเป็นทีมและความร่วมมือที่ดี ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในกีฬาแบบทีม (Vallerand, 2001) ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดตนเอง ทฤษฎีความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination Theory) ที่ระบุว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐานด้านความสามารถ (competence) ความเป็นอิสระ (autonomy) และความสัมพันธ์ (relatedness) มีผลโดยตรงต่อแรงจูงใจภายในและความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงกีฬา (Deci & Ryan, 2000) ผู้ฝึกสอนจึงควรให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนความต้องการเหล่านี้ เพื่อส่งเสริมศักยภาพและความสำเร็จของนักกีฬาในกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงกีฬา ฟุตบอลในฐานะกีฬาประเภททีมต้องการการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานเหล่านี้อย่างชัดเจน เพื่อเสริมสร้างทั้งประสิทธิภาพส่วนบุคคลและทีมโดยรวม เช่น นักกีฬาที่รู้สึกว่าคุณมีความก้าวหน้าและสามารถปฏิบัติงานได้ดีจะมีความมั่นใจและมีแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การฝึกซ้อมที่ให้เป้าหมายที่ชัดเจนและความท้าทายที่เหมาะสมสามารถช่วยให้นักกีฬาฟุตบอลรู้สึกถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จ เช่น การตั้งเป้าหมายการเพิ่มความแม่นยำในการยิงประตู หรือการพัฒนาความเร็วในการเล่น (Horn, 2008) เช่น นักกีฬาที่ได้รับโอกาสในการตัดสินใจหรือเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และวิธีการฝึกจะรู้สึกมีส่วนร่วมและมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ตัวอย่างเช่น การให้ออกสันทนาการเลือกบทบาทในทีมที่ตรงกับความถนัดหรือมีอิสระในการตัดสินใจในสถานการณ์เฉพาะหน้าในสนามแข่งขัน การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในทีม เช่น การสนับสนุนระหว่างเพื่อนร่วมทีมและการได้รับกำลังใจจากผู้ฝึกสอน ส่งผลให้เกิดความผูกพันและความเป็นหนึ่งเดียวในทีม ซึ่งช่วยสร้างความสามัคคีและพัฒนาความสามารถในการเล่นเป็นทีม (team cohesion) ที่มีความสำคัญในกีฬาฟุตบอล (Vallerand, 2001) ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลควรออกแบบการฝึกซ้อมและบริหารทีมให้ตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานทั้ง 3 ด้านนี้ เช่น การสร้างโอกาสให้นักกีฬาได้รับความท้าทายที่เหมาะสม มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น สร้างบรรยากาศที่ดี ส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อเพิ่มแรงจูงใจภายในและส่งเสริมความสำเร็จของนักกีฬาในระยะยาว

3. พยากรณ์การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬากับความสำเร็ของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ พบว่า การรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ทั้ง 2 รูปแบบสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (Adjusted R Square = .293, $F = 25.573$, $p = < 0.001$) แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ทั้ง 2 รูปแบบ มีบทบาทสำคัญในการสร้างและส่งเสริมความสำเร็จของนักกีฬาในระดับอาชีพ โดยเฉพาะการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ โดยสอดคล้องกับทฤษฎี Self-Determination Theory (SDT) ของ Deci และ Ryan (2012) ซึ่งระบุว่าความต้องการพื้นฐานด้านการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมแรงจูงใจภายในและพฤติกรรมที่มุ่งสู่ความสำเร็จ การรับรู้ความสามารถช่วยสร้างความมั่นใจและกระตุ้นให้นักกีฬามีความพยายามพัฒนาทักษะ เช่น การควบคุมบอลและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ในขณะที่การรับรู้อิสระส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในสนามแข่งขัน การศึกษาของ Vansteenkiste et al. (2020) ชี้ให้เห็นว่าความพึงพอใจในความต้องการพื้นฐานช่วยเพิ่มแรงจูงใจภายในและความมุ่งมั่นระยะยาวของนักกีฬา นอกจากนี้ งานวิจัยล่าสุดของ Robazza et al. (2023) ยังเน้นว่าการสนับสนุนจากผู้ฝึกสอนในเรื่องการให้โอกาสนักกีฬาตัดสินใจและการจัดการฝึกซ้อมที่เหมาะสมสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในกีฬาฟุตบอลที่ต้องการทั้งความคิดสร้างสรรค์และความแม่นยำทางเทคนิค การสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการรับรู้ความสามารถและการรับรู้อิสระจึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนานักกีฬาฟุตบอลในระดับอาชีพ (Deci & Ryan, 2012; Vansteenkiste et al., 2020; Robazza et al., 2023) นอกจากนี้ การศึกษาของ González et al. (2017) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารของผู้ฝึกสอนและการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาของนักกีฬาในฟุตบอล โดยพบว่าการสนับสนุนความเป็นอิสระจากโค้ชมีผลบวกต่อความพึงพอใจในความต้องการของนักกีฬา เช่น การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ การรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

พหุ ประถมศึกษา

5. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่แสดงถึงความสัมพันธ์เชิงบวกของรูปแบบการฝึกสอนแบบประชาธิปไตย แบบฝึกและสอน และแบบเน้นการให้รางวัลกับความสำเร็ของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผู้ฝึกสอนสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ได้โดย

1. ประยุกต์ใช้รูปแบบการฝึกสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักกีฬา เช่น การรับฟังความคิดเห็นและการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อให้เกิดความมั่นใจและแรงจูงใจในการแข่งขัน
2. ใช้การฝึกสอนที่ชัดเจนและมีแผนการพัฒนาย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คำแนะนำเชิงเทคนิคที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะและศักยภาพของนักกีฬาในระยะยาว
3. เสริมสร้างแรงจูงใจของนักกีฬาผ่านการชมเชยหรือรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬามุ่งมั่นและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
4. ปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝึกสอนตามลักษณะและระดับของนักกีฬา เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทการแข่งขันและศักยภาพของนักกีฬาแต่ละคน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการฝึกสอนกับความสำเร็ของนักกีฬาให้ดียิ่งขึ้น ควรมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตดังนี้

1. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบของรูปแบบการฝึกสอนอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้รับการวิเคราะห์ เช่น รูปแบบการฝึกสอนที่เน้นการเสริมสร้างจิตวิทยาเชิงบวก หรือรูปแบบการฝึกสอนที่ปรับตามบุคลิกภาพของนักกีฬาแต่ละคน
2. วิเคราะห์ปัจจัยอื่นที่อาจมีผลต่อความสำเร็ของนักกีฬา เช่น ปัจจัยทางจิตวิทยา แรงจูงใจภายใน ปัจจัยทางสังคมและครอบครัว รวมถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ
3. ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงระยะยาวในความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการฝึกสอนกับความสำเร็ของนักกีฬาในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับเยาวชนหรือระดับสมัครเล่น
4. ใช้การวิจัยเชิงทดลองในการเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการใช้รูปแบบการฝึกสอนต่าง ๆ เพื่อหาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับวิธีการที่ดีที่สุดในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาในบริบทที่หลากหลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองวิชาการกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2558). คู่มือผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล. งานพัฒนาองค์ความรู้ กองวิชาการกีฬา ฝ่ายสารสนเทศและวิชาการกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ชัยรัตน์ ชูสกุล และธนิดา จุลวนิชย์พงษ์. (2553). *ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยความเข้มแข็งทางจิตใจในกีฬาปะทะ*. กรุงเทพฯ: กองวิจัยและพัฒนากีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ไทยลีก. (2022, มิถุนายน 2). วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี. สืบค้นเมื่อ 07:46, มิถุนายน 2, 2022 จาก [//th.wikipedia.org/w/index.php?title=%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B8%A5%E0%B8%B5%E0%B8%81&oldid=10133727](https://th.wikipedia.org/w/index.php?title=%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B8%A5%E0%B8%B5%E0%B8%81&oldid=10133727)
- นิติพันธ์ สระภักดิ์. (2551). บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬา กับการพัฒนากีฬาในโรงเรียนกีฬา. เข้าถึงได้จาก <http://202.143.140.82/twisute/nitipan/p=108>
- Educational and psychological measurement, 30(3), 607-610.
- นิติพันธ์ สระภักดิ์. (2551). *วิธีฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย และสถาบันการพลศึกษา. สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2555, จาก <http://113.53.230.150/~nitiphan/coachwp/?p=59>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. พิมพ์ครั้งที่ 2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พิชัย ปิตุงศ์. (2550). *หมอเมามาท์*. เอ เอ เปเปอร์ แอนด์ สเตชันเนอร์รี่.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิไลพิน ทองประเสริฐ, นฤพันธ์ วงศ์จตุรภัทร และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2556). อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา*; 13(2):101-114.
- สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2022, พฤษภาคม 17). วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี. สืบค้นเมื่อ 07:06, พฤษภาคม 17, 2022 จาก [//th.wikipedia.org/w/index.php?](https://th.wikipedia.org/w/index.php?)
- สุรพงษ์ กุลนรา และสิทธิ์ ธีรสรณ์. (2563). *การสร้างแบบวัดสมรรถนะผู้ฝึกสอนฟุตบอลอาชีพในไทย* *ลีก. Journal of Health, Physical Education and Recreation*, 46(2), 318-328.

สุพิตร สมานิติโด. (2535). *จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช:คู่มือส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*.

กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2545). *จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา*. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.

สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม: ประสานการพิมพ์.

อนันต์ อัดชู. (2536). *หลักการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

Akbari, B., Askarian, F., Jafari, S., & Akbari, N. (2017). Impact of Socio-Economic factors on sports participation in Maragheh Households. *Sport Management and Development, 6*(1), 105-116.

Amorose, A. J., & Horn, T. S. (2000). Intrinsic motivation: Relationships with collegiate athletes' gender, scholarship status, and perceptions of their coaches behavior. *Journal of Sport & Exercise Psychology, 22*, 63-84.

Amorose, A. J., & Horn, T. S. (2001). Pre- to post-season changes in the intrinsic motivation of first year college athletes: Relationships with coaching behavior and scholarship status. *Journal of Applied Sport Psychology, 13*, 355-373.

Alonso-Gonzalez, A., Alamo-Hernandez, P., & Peris-Ortiz, M. (2017). Guardiola, Mourinho and Del Bosque: Three different leadership and personal branding styles. In *Sports management as an emerging economic activity* (pp. 329-344). Springer, Cham.

Almeida, C. H. (2019). Comparison of successful offensive sequences in the group stage of 2018 FIFA World Cup: eliminated vs. qualified teams. *Science and Medicine in Football, 3*(3), 238-244.

Alfermann, D., Lee, M. J., & Würth, S. (2005). Perceived leadership behavior and motivational climate as antecedents of adolescent athletes' skill development. *Athletic Insight: The Online Journal of Sport Psychology, 7*(2), 14-36.

Bailey, R., & Collins, D. (2013). The standard model of talent development and its discontents. *Kinesiology Review, 2*(4), 248-259.

Banack, H. R., Sabiston, C. M., & Bloom, G. A. (2011). Coach autonomy support, basic need satisfaction, and intrinsic motivation of paralympic athletes. *Research quarterly for exercise and sport, 82*(4), 722-730.

- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. Macmillan.
- Carron, A. V., Hausenblas, H. A., & Eys, M. A. (1998). Group dynamics in sport. (*No Title*).
- Chelladurai, P., & Riemer, H. A. (1998). Measurement of leadership in sport. *Advances in sport and exercise psychology measurement*, 227-253.
- Chelladurai, P., Carron, A. V. (1978) Leadership Ottawa: Canadian Association of Health, Physical Education and Recreation.
- Chelladurai, P., & Carron, A.V. (1978). Leadership. Ottawa: Sociology of Sport Monograph Series. CAHPER – Canadian Association of Health, Physical Education, and Recreation. 78 pp.
- Chelladurai, P. (1984). Discrepancy between preferences and perceptions of leadership behavior and satisfaction of athletes in varying sports. *Journal of Sport and Exercise psychology*, 6(1), 27-41.
- Chelladurai, P. (2007). Leadership in sports. *Handbook of sport psychology*, 111-135.
- Chelladurai, P., & Saleh, S. D. (1980). *Dimensions of leader behavior in sports: Development of a leadership scale*. *Journal of Sport Psychology*, 2(1), 34-45.
- Chelladurai, P., & Carron, A. V. (1983). Athletic maturity and preferred leadership. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 5(4), 371-380.
- Crespo, M., Reid, M. M., & Miley, D. (2004). Tennis: Applied examples of a game-based teaching approach. *Strategies*, 17(4), 27-30.
- Csikszentmihalyi, M. (1990). *Flow: The psychology of optimal experience*. Haper and Row.
- Davis, D. J. (2001). *An analysis of the perceived leadership styles and levels of satisfaction of selected junior college athletic directors and head coaches*. United States Sports Academy.
- Deci, E. L., Ryan, R. M., Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). Conceptualizations of intrinsic motivation and self-determination. *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*, 11-40.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The “what” and “why” of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 11(4), 227-268.

- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2012). Self-determination theory. *Handbook of theories of social psychology*, 1(20), 416-436.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2013). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. Springer Science & Business Media.
- Elberse, A. (2013). Ferguson's formula. *Harvard Business Review*, 91(10), 116-125. <https://hbr.org/2013/10/fergusons-formula>
- Ericsson, K., Krampe, R., and Tesch-Romer, C. (1993). The role of deliberate practice in the acquisition of expert performance. *Psychol. Rev.* 100, 363–406. doi: 10.1037/0033-295X.100.3.363
- Erle, F. J. (1981). *Leadership in competitive and recreational sport* (Doctoral dissertation, Faculty of Graduate Studies, University of Western Ontario).
- Garland, R., Shilbury, D., Westerbeek, H., Quick, S., & Funk, D. (2009). *Strategic Sport Marketing*.
- Gillet, N., Vallerand, R. J., Amoura, S., & Baldes, B. (2010). Influence of coaches' autonomy support on athletes' motivation and sport performance: A test of the hierarchical model of intrinsic and extrinsic motivation. *Psychology of sport and exercise*, 11(2), 155-161.
- Hollembeak, J., & Amorose, A. J. (2005). Perceived coaching behaviors and college athletes' intrinsic motivation: A test of self-determination theory. *Journal of applied sport psychology*, 17(1), 20-36.
- Holt, N. L., Deal, C. J., & Smyth, C. L. (2016). Future directions for positive youth development through sport. In *Positive youth development through sport* (pp. 229-240). Routledge.
- Horn, T. S. (2002). *Coaching effectiveness in the sports domain*. In T. S. Horn (Ed.), *Advances in sport psychology* (2nd ed., pp. 309-354). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Horn, T. S. (2008). *Advances in sport psychology*. Human kinetics.
- González, L., Tomás, I., Castillo, I., Duda, J. L., & Balaguer, I. (2017). A test of basic psychological needs theory in young soccer players: time-lagged design at the individual and team levels. *Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports*, 27(11), 1511-1522.

- John, M. (1986). *The most successful coach in NCAA history*. Arkansas: University of Arkansas Press
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*.
- Kenow, L., & Williams, J. M. (1999). Coach-athlete compatibility and athlete's perception of coaching behaviors. *Journal of Sport Behaviour*, 22, 251-259.
- Lepschy, H., Woll, A., & Wäsche, H. (2021). Success factors in the FIFA 2018 world cup in Russia and FIFA 2014 world cup in Brazil. *Frontiers in psychology*, 12, 638690.
- Locke, E. A., & Latham, G. P. (2002). Building a practically useful theory of goal setting and task motivation: A 35-year odyssey. *American psychologist*, 57(9), 705.
- Lyle, J. (2002). *Sports coaching concepts: A framework for coaches' behaviour*. London: Routledge.
- Mageau, G. A., & Vallerand, R. J. (2003). The coach-athlete relationship: A motivational model. *Journal of sports science*, 21(11), 883-904.
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. *Psychological Review google schola*, 2, 21-28.
- Ng, J. Y., Lonsdale, C., & Hodge, K. (2011). *The Basic Needs Satisfaction in Sport Scale (BNSSS): instrument development and initial validity evidence*. *Psychology of Sport and Exercise*, 12(3), 257-264.
- Neal, P. (1969). *Coaching Methods for Women*. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company.
- Ramzaninezhad, R., & Keshtan, M. H. (2009). The relationship between coach's leadership styles and team cohesion in Iran football clubs professional league. *Brazilian journal of Biomotricity*, 3(2), 111-120.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000a). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation social development, and well-being. *American Psychologist*, 55, 68-78.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000b). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. *Contemporary educational psychology*, 25(1), 54-67.

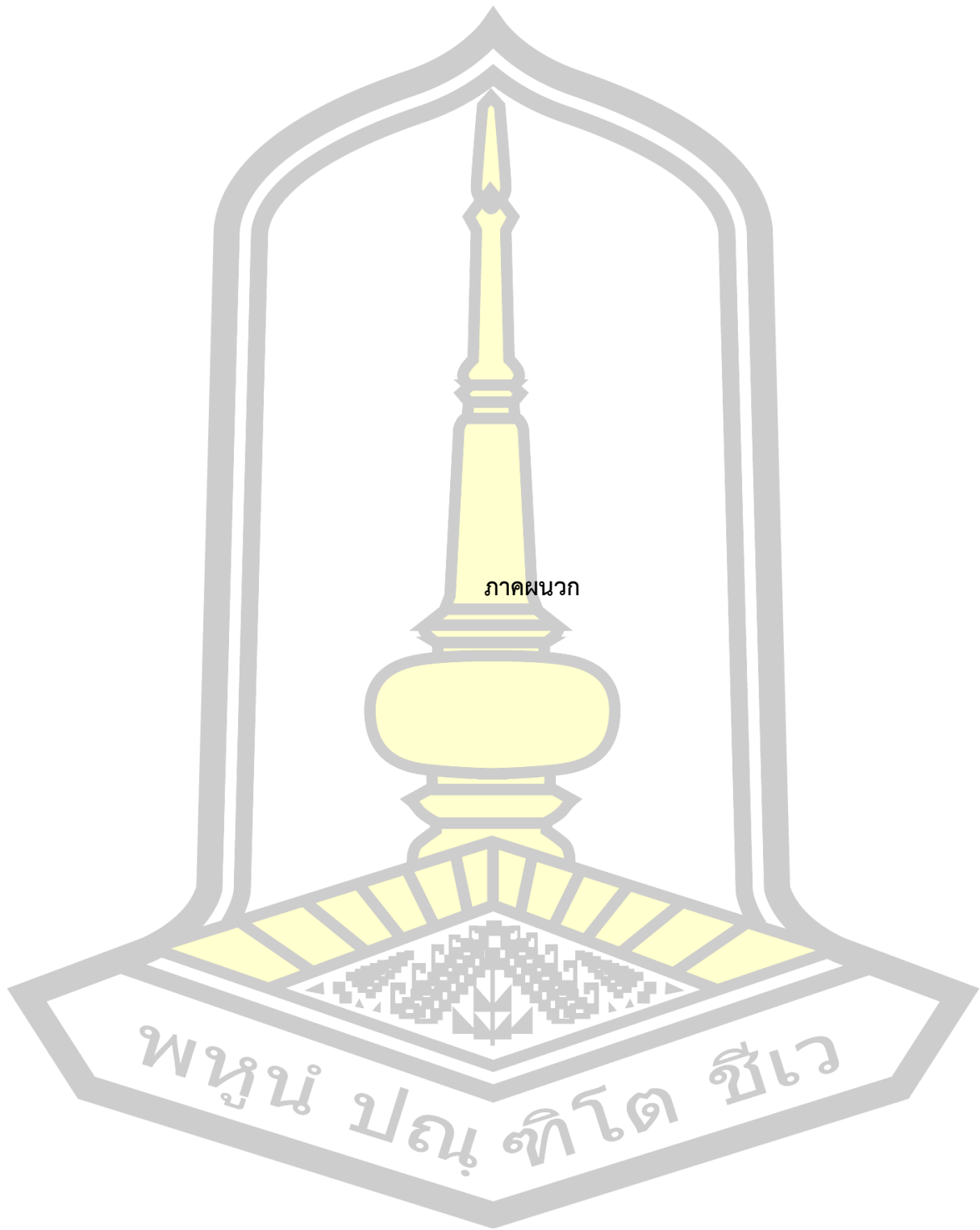
- Ronayne, L. S. (2004). *Effects of coaching behaviors on team dynamics: how coaching behaviors influence team cohesion and collective efficacy over the course of a season* (Master's thesis, Miami University).
- Robazza, C., Morano, M., Bortoli, L., & Ruiz, M. C. (2023). Athletes' basic psychological needs and emotions: the role of cognitive reappraisal. *Frontiers in Psychology, 14*, 1205102.
- Smith, R. E., Smoll, F. L., & Cumming, S. P. (2007). Effects of a motivational climate intervention for coaches on young athletes' sport performance anxiety. *Journal of Sport & Exercise Psychology, 29*(1), 39-59.
- Smith, J. Q., Jones, M. R., & Brown, C. D. (2020). Advancing Managerial Evolution and Resource Management in Contemporary Business Landscapes. *Journal of Management Studies, 58*, 1-25.
- Tamminen, K. A., Palmateer, T. M., Denton, M., Sabiston, C., Crocker, P. R., Eys, M., & Smith, B. (2016). Exploring emotions as social phenomena among Canadian varsity athletes. *Psychology of sport and exercise, 27*, 28-38.
- Tutko, T., & Richards, J. W. (1971). *Psychology of Coaching*, Boston. Mass. Allyn, Bacon, 49.
- Vallerand, R. (2001). JA hierarchical model of intrinsic and extrinsic motivation in sport and exercise. *Advances in motivation in sport and exercise, 263-319*.
- Vansteenkiste, M., Ryan, R. M., & Soenens, B. (2020). Basic psychological need theory: Advancements, critical themes, and future directions. *Motivation and emotion, 44*(1), 1-31.
- Vella, S. A., Oades, L. G., & Crowe, T. P. (2013). The relationship between coach leadership, the coach-athlete relationship, team success, and the positive developmental experiences of adolescent soccer players. *Physical education and sport pedagogy, 18*(5), 549-561
- Westre, K. R., & Weiss, M. R. (1991). The relationship between perceived coaching behaviors and group cohesion in high school football teams. *The Sport Psychologist, 5*(1), 41-54.
- Weiss, M. R., & Ferrer-Caja, E. (2002). Motivational orientations and sport behavior. In T. S. Horn (Ed.), *Advances in sport psychology* (pp. 101–170). Human Kinetics.

Weinberg, R. S., & Gould, D. (2019). *Foundations of sport and exercise psychology*. IL: Human Kinetics.

Weinberg, R. S., & Gould, D. (2023). *Foundations of sport and exercise psychology*. Human kinetics.

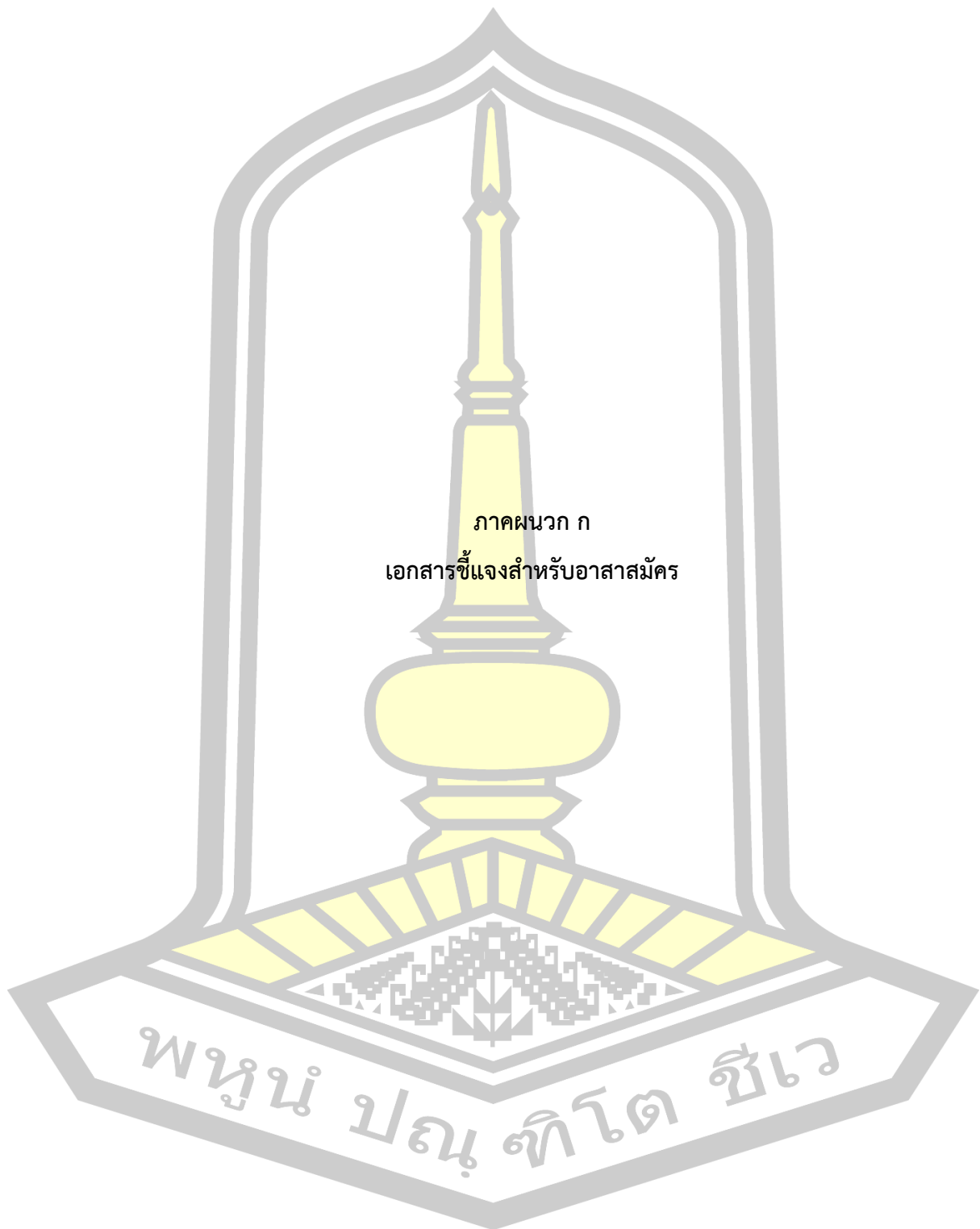
Wooden, J. (2005). *Wooden on Leadership: How to Create a Winning Organization*. McGraw Hill Professional.

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ก
เอกสารชี้แจงสำหรับอาสาสมัคร

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

เอกสารชี้แจงสำหรับอาสาสมัครที่ตอบแบบสอบถาม
(สำหรับการตอบแบบสอบถาม 18 ปีขึ้นไป)

เรียน ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอลของสโมสรฟุตบอลอาชีพทุกท่าน

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายธีรภัทร์ ไชยอุดม นิสิตปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ : Path Analysis of Coaching Style, Basic Psychological Needs Effect to Successful in Professional Football โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องความสัมพันธ์ ระหว่างอิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

ประโยชน์ที่ท่านจะได้รับจากการวิจัยนี้ ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอล “ท่านอาจจะไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ แต่ข้อมูลที่ได้จะมีประโยชน์ต่อการปรับรูปแบบการฝึกสอนของสโมสรฟุตบอลของแต่ละทีม เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา รวมถึงทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้ และสามารถนำผลการศึกษาไปอ้างอิงในเชิงวิชาการต่อไป

หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะขอให้ท่านตอบแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา ประกอบไปด้วย 40 ข้อคำถาม ซึ่งเกี่ยวกับรูปแบบ ลักษณะ วิธีการฝึกสอน 5 รูปแบบ มีลักษณะเป็นตัวเลือก 5 ระดับ, ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ประกอบไปด้วย 20 ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นตัวเลือก 7 ระดับ และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีลักษณะแบบรายงานตนเองถึงลักษณะของความสำเร็จทางการกีฬา แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ประกอบไปด้วย 14 ข้อคำถาม เป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 อันดับ โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30 นาที หากท่านไม่เข้าใจข้อคำถามสามารถสอบถามผู้ช่วยวิจัยได้ตลอดจนสิ้นสุดข้อคำถาม

หากท่านรู้สึกอึดอัด หรือรู้สึกไม่สบายใจกับบางคำถาม ท่านมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถามเหล่านั้นได้ รวมถึงท่านมีสิทธิ์ถอนตัวออกจากโครงการนี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และการไม่เข้าร่วมวิจัยหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันของท่านแต่ประการใด

ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของท่านจะถูกเก็บรักษาไว้ ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล แต่จะรายงานผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น และจะดำเนินการทำลายข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายหลังเสร็จสิ้นการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ท่านจะไม่ได้รับค่าตอบแทนและไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับงานวิจัย โปรดติดต่อได้ที่ นายธีรภัทร์ ไชยอุดม นิสิตปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ 098-154-1032

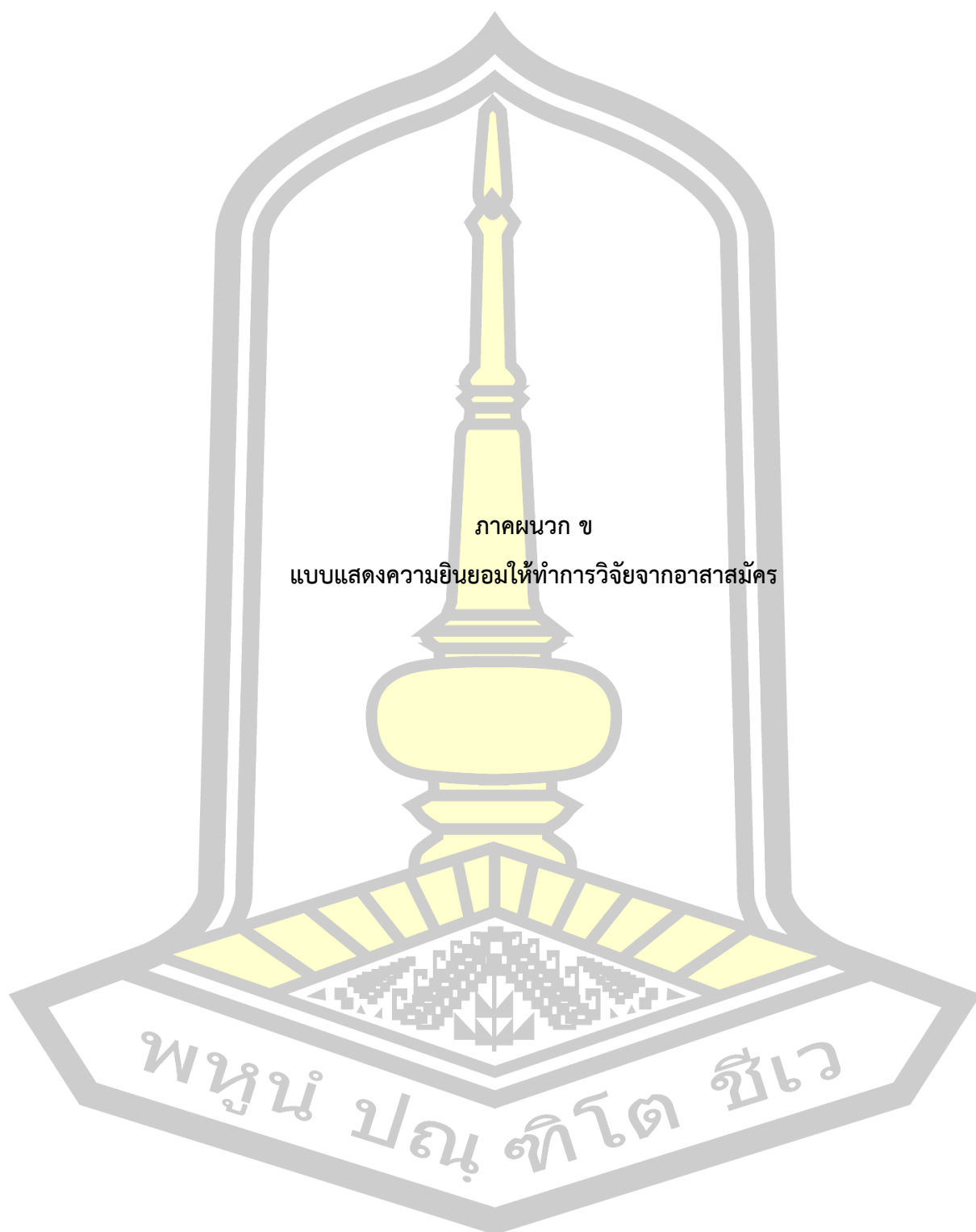
หากท่านได้รับการปฏิบัติไม่ตรงตามที่ระบุไว้หรือต้องการทราบสิทธิของท่านขณะเข้าร่วมการวิจัยนี้ สามารถติดต่อได้ที่ “คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กองส่งเสริมการวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม” โทร. 043-754416 เบอร์ภายใน 1755

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

(นายธีรภัทร์ ไชยอุดม)

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

แบบแสดงความยินยอมให้ทำการวิจัยจากอาสาสมัคร

พหุ ประจันต์ ชัยเว

ECMSU01-06.03

แบบแสดงความยินยอมให้ทำการวิจัยจากอาสาสมัคร
(สำหรับอาสาสมัครอายุ 18 ปีขึ้นไป)

ข้าพเจ้า (นาง/นางสาว/นาย) นามสกุล อายุ ปี
บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด

ได้อ่านคำชี้แจง/รับฟังคำอธิบายจาก นายธีรภัทร์ ไชยอุดม หัวหน้าโครงการ เกี่ยวกับการเป็นอาสาสมัครในโครงการวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ” โดยข้อความที่อธิบายประกอบด้วย รายละเอียดทั้งหมดเกี่ยวกับที่มาและจุดมุ่งหมายในการทำวิจัย, รายละเอียดของขั้นตอนต่างๆ ที่ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติและได้รับการปฏิบัติ, ประโยชน์ที่ข้าพเจ้าจะได้รับจากการวิจัย และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมการวิจัย รวมทั้งแนวทางป้องกันและแก้ไขหากเกิดอันตราย โดยได้อ่าน/รับฟังคำอธิบายข้อความในเอกสารชี้แจงสำหรับอาสาสมัครที่ตอบแบบสอบถามโดยตลอด อีกทั้งยังได้รับคำอธิบายและการตอบข้อสงสัยจากหัวหน้าโครงการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ตลอดจนการรับรองจากผู้วิจัยที่จะเก็บรักษาข้อมูลของข้าพเจ้าไว้เป็นความลับ และไม่ระบุชื่อหรือข้อมูลส่วนตัวเป็นรายบุคคลต่อสาธารณชน โดยผลการวิจัยจะนำเสนอในลักษณะภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

“ในการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของโครงการวิจัยครั้งนี้ ข้าพเจ้าเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ” และข้าพเจ้าสามารถถอนตัวจากการศึกษานี้เมื่อใดก็ได้ ถ้าข้าพเจ้าปราศรัย โดยจะไม่มีผลกระทบและไม่เสียสิทธิ์ใดๆ ในการเข้าร่วมโครงการวิจัยที่ข้าพเจ้าจะได้รับต่อไปในอนาคต

ข้าพเจ้าเข้าใจข้อความในเอกสารชี้แจงอาสาสมัคร และแบบแสดงความยินยอมนี้โดยตลอดแล้วจึงลงลายมือชื่อไว้ ณ ที่นี้

ลงชื่อ.....อาสาสมัคร
(.....)

วันที่.....

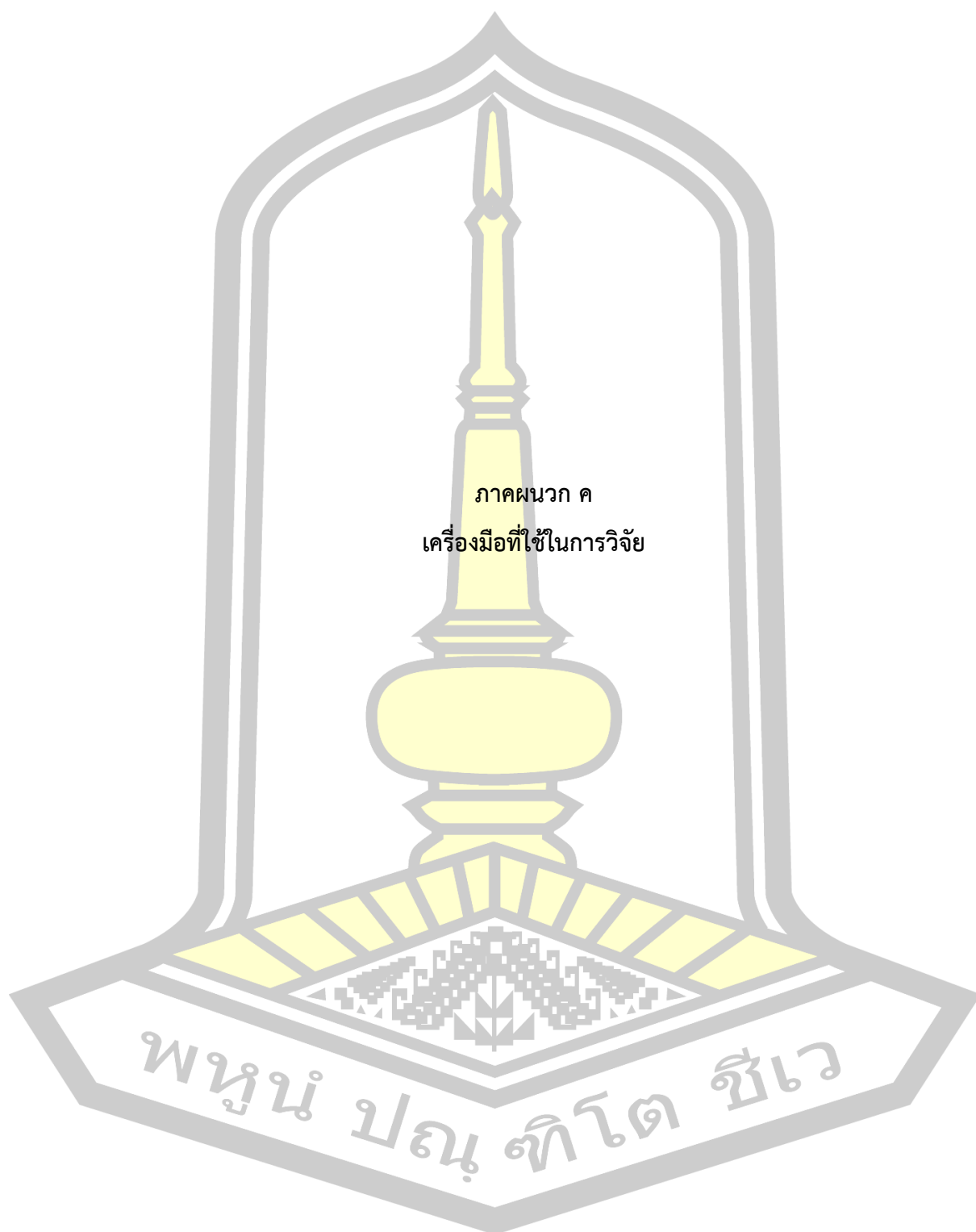
ลงชื่อ.....พยาน (กรณีที่อ่านคำชี้แจงให้อาสาสมัครฟัง)
(.....)

วันที่.....

ลงชื่อ.....ผู้แสดงความยินยอม
(นายธีรภัทร์ ไชยอุดม)

วันที่.....

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุ ประจักษ์ วิทยา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

(สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอน.....ปี..... เดือน

5. ระดับของการเป็นผู้ฝึกสอน

T- License

C-License

B-License

A-License

Pro-License

6. สโมสรที่สังกัด.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

(สำหรับนักศึกษา)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬา.....ปี..... เดือน

5. สโมสรที่สังกัด.....

พหุบัน ปณ ทิโต ชีเว

แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา

(Leadership Scale for Sports: LSS;Chelladurai, 1984)

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้อธิบายถึงรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬาของท่าน กรุณาอ่านข้อคำถามในแบบสอบถามต่อไปนี้ ซึ่งในแต่ละข้อมีเกณฑ์ที่แสดงถึงระดับรูปแบบของการฝึกสอน 5 ระดับ ดังนี้

เสมอ	หมายถึง มากกว่า 75% รูปแบบของการฝึกสอน
บ่อย ๆ	หมายถึง มากกว่า 75% รูปแบบของการฝึกสอน
บางครั้ง	หมายถึง มากกว่า 50% รูปแบบของการฝึกสอน
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง มากกว่า 25% รูปแบบของการฝึกสอน
ไม่เลย	หมายถึง น้อยกว่า 25% รูปแบบของการฝึกสอน

รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา	ระดับรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา				
	1 = ไม่เลย ถึง 5 = เสมอ				
	เสมอ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เลย
ท่านฝึกสอนกีฬา.....					
1. ท่านมีการดูแลเอาใจใส่ให้นักกีฬาได้ฝึกฝนจนสุดความสามารถของตน					
2. ท่านขอความคิดเห็นจากนักกีฬาถึงกลยุทธ์ที่ใช้ในการแข่งขันเฉพาะครั้ง					
3. ท่านสามารถช่วยเหลือนักกีฬาที่มีปัญหาส่วนตัว					
4. ท่านมีการชมเชยนักกีฬาที่เล่นได้ดีต่อหน้านักกีฬาคนอื่น					
5. ท่านสามารถอธิบายให้นักกีฬาแต่ละคนเข้าใจถึงเทคนิคและกลยุทธ์ของการเล่นกีฬานั้น ๆ					
6. ท่านมีการวางแผนการต่าง ๆ โดยที่นักกีฬาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง					
7. ท่านสามารถช่วยแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งของสมาชิกในกลุ่ม					
8. ท่านให้ความสนใจเป็นพิเศษในการแก้ไข					

ข้อบกพร่องของนักกีฬา					
9. ท่านให้การยอมรับการตัดสินใจที่สำคัญ ๆ ก่อนที่จะมีการดำเนินการต่อไป					
10. ท่านบอกให้นักกีฬารับรู้เมื่อนักกีฬาคนนั้น เล่นได้ดี					
11. ท่านแน่ใจว่านักกีฬาทั้งหมดเข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีต่อทีม					
12. ท่านไม่สามารถอธิบายการกระทำของตนเอง					
13. ท่านดูแลเกี่ยวกับสวัสดิการของนักกีฬา					
14. ท่านสามารถสอนทักษะกีฬานั้น ๆ ให้กับนักกีฬาเป็นรายบุคคล					
15. ท่านเปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
16. ท่านดูแลให้นักกีฬาได้รับรางวัลสำหรับการเล่นที่ดี					
17. ท่านมีการวางแผนล่วงหน้าว่าอะไรที่ควรทำ					
18. ท่านส่งเสริมให้นักกีฬาเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการ					
19. ท่านให้การช่วยเหลือนักกีฬาในเรื่องเกี่ยวกับส่วนตัว					
20. ท่านอธิบายถึงสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำแก่นักกีฬาทุกคน					
21. ท่านเปิดโอกาสให้นักกีฬาตั้งเป้าหมายของตัวเอง					
22. ท่านมีการแสดงความรัก ความเมตตาต่อนักกีฬา					
23. ท่านมีความคาดหวังว่านักกีฬาทุกคนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างจริงจังจนสำเร็จด้วยดี					
24. ท่านมีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาทดลองเล่นด้วยวิธีของตนเองแม้จะเกิดการผิดพลาด					

25. ท่านมีการส่งเสริมให้นักกีฬามีความเชื่อมั่นในตัว ผู้ฝึกสอนกีฬา					
26. ท่านมีการชี้ให้เห็นข้อดี ข้อด้อยของนักกีฬาแต่ละคน					
27. ท่านมีการปฏิเสธที่จะให้มีการต่อรอง					
28. ท่านแสดงความชื่นชมยินดีเมื่อนักกีฬาเล่นได้ดี					
29. ท่านมีการให้แนวทางเฉพาะแก่นักกีฬาเป็นรายบุคคลว่าสิ่งใดที่ควรกระทำในทุกสถานการณ์					
30. ท่านขอความเห็นจากนักกีฬาในสิ่งสำคัญที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา					
31. ท่านมีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดและเป็นกันเองกับนักกีฬา					
32. ท่านมีการดูให้แน่ใจว่าความพยายามของนักกีฬาประสานกัน					
33. ท่านเปิดโอกาสให้นักกีฬาฝึกฝนตามอัตรา					
34. ความเหมาะสมในการวางตัวของท่านกับนักกีฬา					
35. ท่านมีการอธิบายถึงความร่วมมือของนักกีฬาแต่ละคนเป็นประโยชน์อย่างไรต่อส่วนรวม					
36. ท่านมีการเชิญนักกีฬามาที่บ้าน					
37. ท่านให้การยอมรับแก่นักกีฬาเมื่อเขาเล่นได้ดี					
38. ท่านมีการระบุชัดเจนถึงสิ่งที่คาดหวังจากนักกีฬา					
39. ท่านเปิดโอกาสให้นักกีฬาตัดสินใจเลือกใช้วิธีเล่นเองในการแข่งขัน					
40. ท่านมีการพูดในลักษณะที่ไม่ส่งเสริมให้มีการซักถาม					

แบบสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา (Ng et al., 2011)
คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้อธิบายถึงการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ให้นักกีฬาอ่าน
ข้อความในแบบสอบถามต่อไปนี้ ในแต่ละข้อมีเกณฑ์ที่แสดงถึงระดับของความเห็น 7 ระดับ ดังนี้

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	ระดับ						
	การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา						
	1 = ไม่ถูกเลย ถึง 7= ถูกมากที่สุด						
	ไม่ถูกเลย	ถูกน้อยมาก	ถูกน้อย	ถูกปานกลาง	ถูกมาก	ถูกเกือบทั้งหมด	ถูกมากที่สุด
1. ฉันสามารถเอาชนะเรื่องท้าทาย ในกีฬาของฉัน							
2. ฉันมีทักษะดีในกีฬาของฉัน							
3. ฉันรู้สึกว่าคุณเก่งในกีฬาของฉัน							
4. ฉันได้มีโอกาสที่จะรู้สึกว่าคุณเก่งในกีฬาของฉัน							
5. ฉันมีความสามารถที่จะเล่นได้ดีในกีฬาของฉัน							
6. ในกีฬาของฉัน ฉันมีโอกาที่จะเลือกได้							
7. ในกีฬาของฉัน ฉันมีสิทธิเสียงที่จะออกความเห็น ว่า เรื่องต่าง ๆ ควรทำอย่างไร							
8. ในกีฬาของฉัน ฉันสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ							
9. ในกีฬาของฉัน ฉันมีโอกาที่จะตัดสินใจ							
10. ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกว่าฉันพยายามบรรลุเป้าหมายของตนเอง							
11. ในกีฬาของฉัน ฉันมีความรู้สึกอยากอยู่ตรงนั้นอย่างแท้จริง							

12. ในกีฬาของฉัน ฉัน รู้สึกว่าได้ทำในสิ่งที่ฉัน ต้องการจะทำ							
13. ฉัน รู้สึกว่าฉัน เข้าร่วมในการกีฬานี้ อย่าง เต็มใจ							
14. ในกีฬาของฉัน ฉัน รู้สึกว่า ได้ถูกบังคับให้ ทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ต้องการจะทำ							
15. ฉัน เลือกที่จะ เข้าร่วมในการกีฬาของ ฉัน อย่างสอดคล้องกับความต้องการโดยอิสระ ของฉัน							
16. ในกีฬาของฉัน ฉัน รู้สึกใกล้ชิดกับผู้อื่น							
17. ฉัน แสดงความห่วงใยต่อผู้อื่น ในการกีฬา ของฉัน							
18. มีผู้คนในกีฬาของฉัน ที่ห่วงใยฉัน							
19. ในกีฬาของฉัน มีผู้คนที่ฉันสามารถ ไว้วางใจได้							
20. ฉัน มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้คนใน กีฬาของฉัน							

แบบสอบถามเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

(ชัยรัตน์ ชูสกุล และธนิดา จุลวนิชย์พงษ์, 2553)

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้อธิบายถึงความสำเร็จทางการกีฬาให้นักกีฬาอ่านข้อความในแบบสอบถามต่อไปนี้ ที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในแต่ละข้อมีเกณฑ์ที่แสดงถึงความสอดคล้อง 5 ระดับ ดังนี้

ความสำเร็จทางการกีฬา	ระดับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา				
	1 = ไม่เลย ถึง 5 =เสมอ				
	ไม่ตรงเลย	ตรง น้อย มาก	ตรง ปาน กลาง	ตรง มาก	ตรง ที่สุด
1. ได้รับเหรียญรางวัล					
2. ได้รับเงินรางวัล					
3. ได้เป็นนักกีฬาดีเด่น					
4. มีใจรักและชอบกีฬาที่ตนเองเล่น					
5. เล่นได้เต็มศักยภาพของตนเอง					
6. มีระเบียบวินัยในการเป็นนักกีฬา					
7. สามารถควบคุมตนเองได้					
8. มีชื่อเสียง และมีคนรู้จักมากมาย					
9. ทักษะหรือสติของตนเองดีขึ้น					
10. บรรลุเป้าหมายสูงสุดในการเล่นกีฬาของตนเอง					
11. มีความมุ่งมั่นและตั้งใจกับการฝึกซ้อม และแข่งขัน					
12. มีความภาคภูมิใจในความเป็นนักกีฬาของตนเอง					
13. ครอบครัวและผู้ปกครองชื่นชมยินดีกับท่าน					
14. ท่านได้รับเลือกให้เป็นตัวแทน ตัวจริงหรือทีมชาติ					

ตารางที่ 12 การประเมินผลความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

รูปแบบการฝึกสอน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2		
1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	0	0.67	ใช้ได้
5	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	0	1	1	0.67	ใช้ได้
7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	1	1	0	0.67	ใช้ได้
12	1	1	0	0.67	ใช้ได้
13	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	1	1	0	0.67	ใช้ได้
15	1	1	1	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17	1	1	0	0.67	ใช้ได้
18	1	1	0	0.67	ใช้ได้
19	1	1	0	0.67	ใช้ได้
20	1	1	1	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1.00	ใช้ได้

23	1	1	0	0.67	ใช้ได้
24	1	1	1	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	1.00	ใช้ได้
27	1	1	0	0.67	ใช้ได้
28	1	1	1	1.00	ใช้ได้
29	1	1	0	0.67	ใช้ได้
30	1	1	0	0.67	ใช้ได้
31	1	1	1	1.00	ใช้ได้
32	1	1	0	0.67	ใช้ได้
33	1	1	1	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1.00	ใช้ได้
37	1	1	0	0.67	ใช้ได้
38	1	1	1	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	1.00	ใช้ได้
		รวม		0.88	

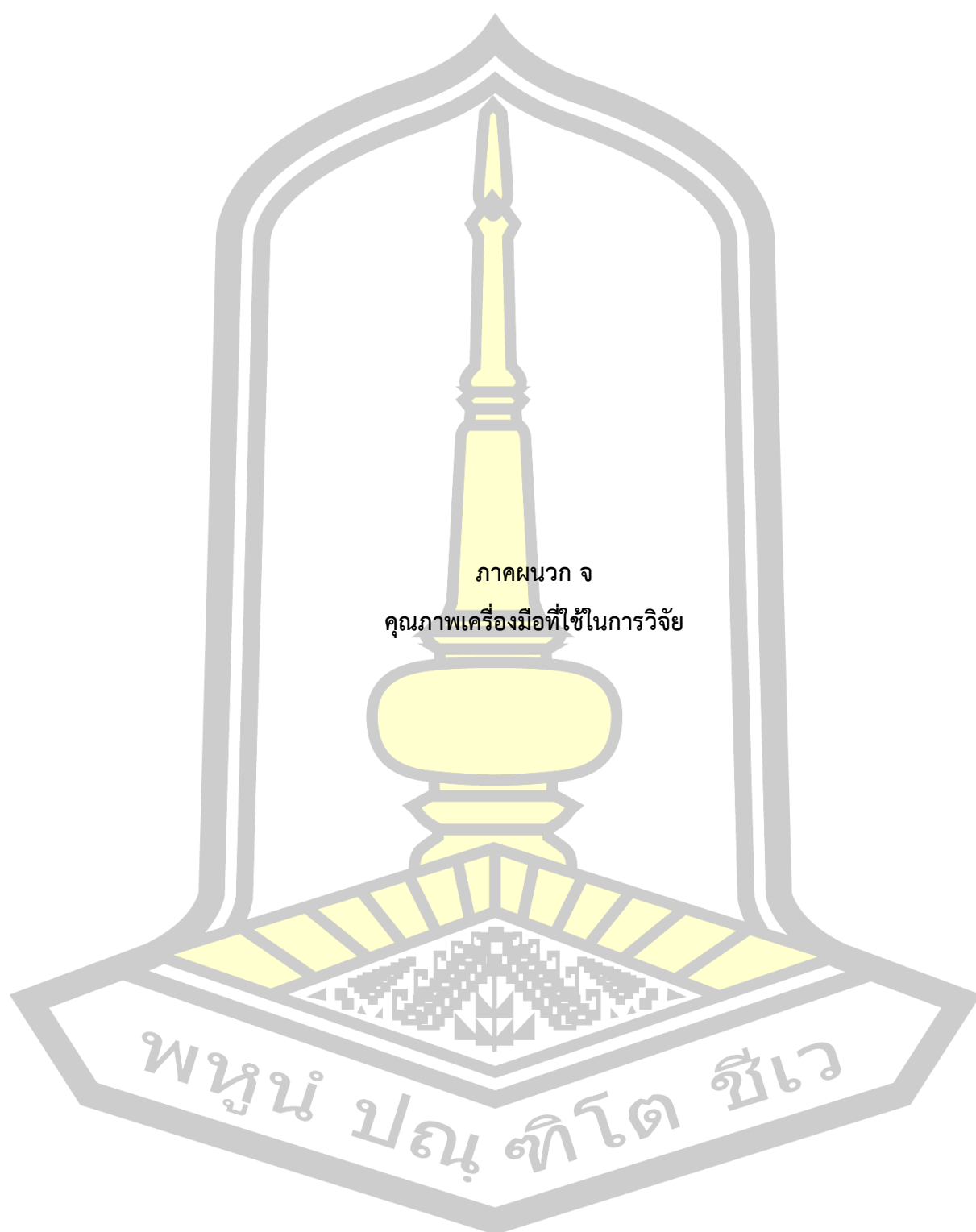
ตารางที่ 13 การประเมินผลความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

การตอบสนอง ความต้องการ พื้นฐาน ทางการกีฬา	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2		
	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	2	0	1	0.67	ใช้ได้
	3	1	1	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	0.67	ใช้ได้
	5	0	1	0.67	ใช้ได้
	6	1	1	1.00	ใช้ได้
	7	1	1	1.00	ใช้ได้
	8	0	1	0.67	ใช้ได้
	9	1	1	1.00	ใช้ได้
	10	1	1	1.00	ใช้ได้
	11	1	1	1.00	ใช้ได้
	12	1	1	1.00	ใช้ได้
	13	1	1	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	0.67	ใช้ได้
	15	1	1	1.00	ใช้ได้
	16	1	1	1.00	ใช้ได้
	17	1	1	1.00	ใช้ได้
	18	1	1	1.00	ใช้ได้
	19	1	1	1.00	ใช้ได้
	20	1	1	1.00	ใช้ได้
รวม				0.90	

ตารางที่ 14 การประเมินผลความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ความสำเร็จ ทางการกีฬา	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3		
ข้อที่ 1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	0	0.67	ใช้ได้
3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	1	1	0	0.67	ใช้ได้
รวม				0.95	

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน

ข้อที่	แบบฝึกและสอน	ข้อที่	แบบประชาธิปไตย	ข้อที่	แบบเผด็จการ
Item 1	0.752	Item 2	0.732	Item 6	0.554
Item 5	0.642	Item 9	0.710	Item 12	0.641
Item 8	0.645	Item 15	0.621	Item 27	0.443
Item 11	0.652	Item 18	0.831	Item 34	0.576
Item 14	0.823	Item 21	0.791	Item 40	0.626
Item 17	0.746	Item 24	0.730		
Item 20	0.652	Item 30	0.838		
Item 23	0.650	Item 33	0.652		
Item 26	0.635	Item 39	0.832		
Item 29	0.704				
Item 32	0.716				
Item 35	0.705				
Item 38	0.818				
ค่าความเชื่อมั่น 0.703		ค่าความเชื่อมั่น 0.749		ค่าความเชื่อมั่น 0.568	

ข้อที่	แบบสนับสนุนทางสังคม	ข้อที่	แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัลจำนวน
Item 3	0.603	Item 4	0.740
Item 7	0.645	Item 10	0.762
Item 13	0.722	Item 16	0.721
Item 19	0.652	Item 28	0.773
Item 22	0.641	Item 37	0.714
Item 25	0.646		
Item 31	0.745		
Item 36	0.650		
ค่าความเชื่อมั่น 0.663		ค่าความเชื่อมั่น 0.742	

ตารางที่ 16 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของการรับรู้การตอบสนองความต้องการ
พื้นฐานทางการกีฬา

ข้อที่	การรับรู้ ความสามารถ	ข้อที่	การรับรู้อิสระใน การตัดสินใจ	ข้อที่	การรับรู้การมี ปฏิสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น
Item 1	0.575	Item 6	0.623	Item 16	0.647
Item 2	0.674	Item 7	0.644	Item 17	0.704
Item 3	0.743	Item 8	0.702	Item 18	0.568
Item 4	0.765	Item 9	0.564	Item 19	0.676
Item 5	0.760	Item 10	0.646	Item 20	0.572
		Item 11	0.674		
		Item 12	0.566		
		Item 13	0.506		
		Item 14	0.563		
		Item 15	0.710		
ค่าความเชื่อมั่น	0.703	ค่าความเชื่อมั่น	0.620	ค่าความเชื่อมั่น	0.633

ตารางที่ 17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของความสำเร็จทางการกีฬา

ข้อที่	ความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจใน กีฬาที่เล่น	ข้อที่	รางวัลและ ความมีชื่อเสียง	ข้อที่	การควบคุมตนเอง เพื่อการพัฒนา อย่างเต็มศักยภาพ
Item 12	0.667	Item 2	0.522	Item 7	0.704
Item 13	0.645	Item 3	0.466	Item 6	0.648
Item 4	0.622	Item 1	0.640	Item 9	0.659
Item 11	0.658	Item 8	0.564	Item 10	0.605
		Item 14	0.667	Item 5	0.763
ค่าความเชื่อมั่น	0.648	ค่าความเชื่อมั่น	0.572	ค่าความเชื่อมั่น	0.676

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายชื่อของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน	\bar{x}	S.D.
1. ดูแลเอาใจใส่ให้นักกีฬาได้ฝึกฝนจนสุดความสามารถของตน	4.20	0.76
2. ขอความคิดเห็นจากนักกีฬาถึงกลวิธีที่ใช้ในการแข่งขันเฉพาะครั้ง	4.30	0.76
3. ช่วยเหลือนักกีฬาที่มีปัญหาส่วนตัว	4.07	0.80
4. ชมเชยนักกีฬาที่เล่นได้ดีต่อนักกีฬาคณะอื่น	4.19	0.80
5. อธิบายให้นักกีฬาแต่ละคนเข้าใจถึงเทคนิคและกลยุทธ์ของการเล่นกีฬานั้น ๆ	4.28	0.74
6. วางแผนการต่าง ๆ โดยที่นักกีฬาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.55	0.63
7. ช่วยแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งของสมาชิกในกลุ่ม	4.14	0.78
8. ให้ความสนใจเป็นพิเศษในการแก้ไขข้อบกพร่องของนักกีฬา	4.25	0.73
9. ให้ออกกำลังกายรับการตัดสินใจที่สำคัญ ๆ ก่อนที่จะมีการดำเนินการต่อไป	4.11	0.81
10. บอกให้นักกีฬารับรู้เมื่อนักกีฬาคณะนั้นเล่นได้ดี	4.51	0.61
11. แนใจว่านักกีฬาทั้งหมดเข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีต่อทีม	4.27	0.76
12. ไม่อธิบายการกระทำของตนเอง	4.63	0.53
13. ดูแลเกี่ยวกับสวัสดิการของนักกีฬา	4.44	0.75
14. สอนทักษะกีฬานั้น ๆ ให้นักกีฬาเป็นรายบุคคล	4.22	0.75
15. เปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	4.00	0.81
16. ดูแลให้นักกีฬาได้รับรางวัลสำหรับการเล่นที่ดี	4.24	0.79
17. มีการวางแผนล่วงหน้าว่าอะไรที่ควรทำ	4.28	0.74
18. ส่งเสริมให้นักกีฬาเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการ	4.07	0.78
19. ช่วยเหลือนักกีฬาในเรื่องเกี่ยวกับส่วนตัว	4.45	0.73
20. อธิบายถึงสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำแก่นักกีฬาทุกคน	4.37	0.72
21. เปิดโอกาสให้นักกีฬาตั้งเป้าหมายของตัวเอง	4.01	0.79
22. แสดงความรัก ความเมตตาต่อนักกีฬา	4.42	0.76
23. คาดหวังว่านักกีฬาทุกคนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างจริงจังจนสำเร็จด้วยดี	4.29	0.73
24. เปิดโอกาสให้นักกีฬาทดลองเล่นด้วยวิธีของตนเองแม้จะเกิดการผิดพลาด	4.41	0.74
25. ส่งเสริมให้นักกีฬามีความเชื่อมั่นในตัวอาจารย์ ผู้ฝึกสอนกีฬา	4.42	0.75

26. ชี้ให้เห็นข้อดี ข้อด้อยของนักกีฬาแต่ละคน	4.30	0.76
27. ปฏิเสธที่จะให้มีการต่อรอง	4.60	0.60
28. แสดงความชื่นชมยินดีเมื่อนักกีฬาเล่นได้ดี	4.42	0.60
29. ให้นำแนวทางเฉพาะแก่นักกีฬาเป็นรายบุคคลว่าสิ่งใดที่ควรกระทำในทุกสถานการณ์	4.31	0.69
30. ขอความเห็นจากนักกีฬาในสิ่งสำคัญที่เกี่ยวกับการเป็นอาจารย์ผู้ฝึกสอนกีฬา	4.38	0.73
31. เสริมสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิด และเป็นกันเองกับนักกีฬา	4.14	0.79
32. ดูแลให้แน่ใจว่าความพยายามของนักกีฬาประสานกัน	4.36	0.74
33. เปิดโอกาสให้นักกีฬาฝึกฝนตามอัตรา	4.29	0.75
34. มีการวางตัวกับนักกีฬา	4.51	0.69
35. อธิบายถึงความร่วมมือของนักกีฬาแต่ละคนเป็นประโยชน์อย่างไรต่อส่วนรวม	4.23	0.77
36. เชิญนักกีฬามาที่บ้าน	3.97	0.79
37. ให้การยอมรับแก่นักกีฬาเมื่อเขาเล่นได้ดี	4.14	0.82
38. ระบุชัดเจนถึงสิ่งที่คาดหวังจากนักกีฬา	4.33	0.72
39. เปิดโอกาสให้นักกีฬาตัดสินใจเลือกใช้วิธีเล่นเองในการแข่งขัน	4.28	0.77
40. พุดในลักษณะที่ไม่ส่งเสริมให้มีการซักถาม	4.48	0.75

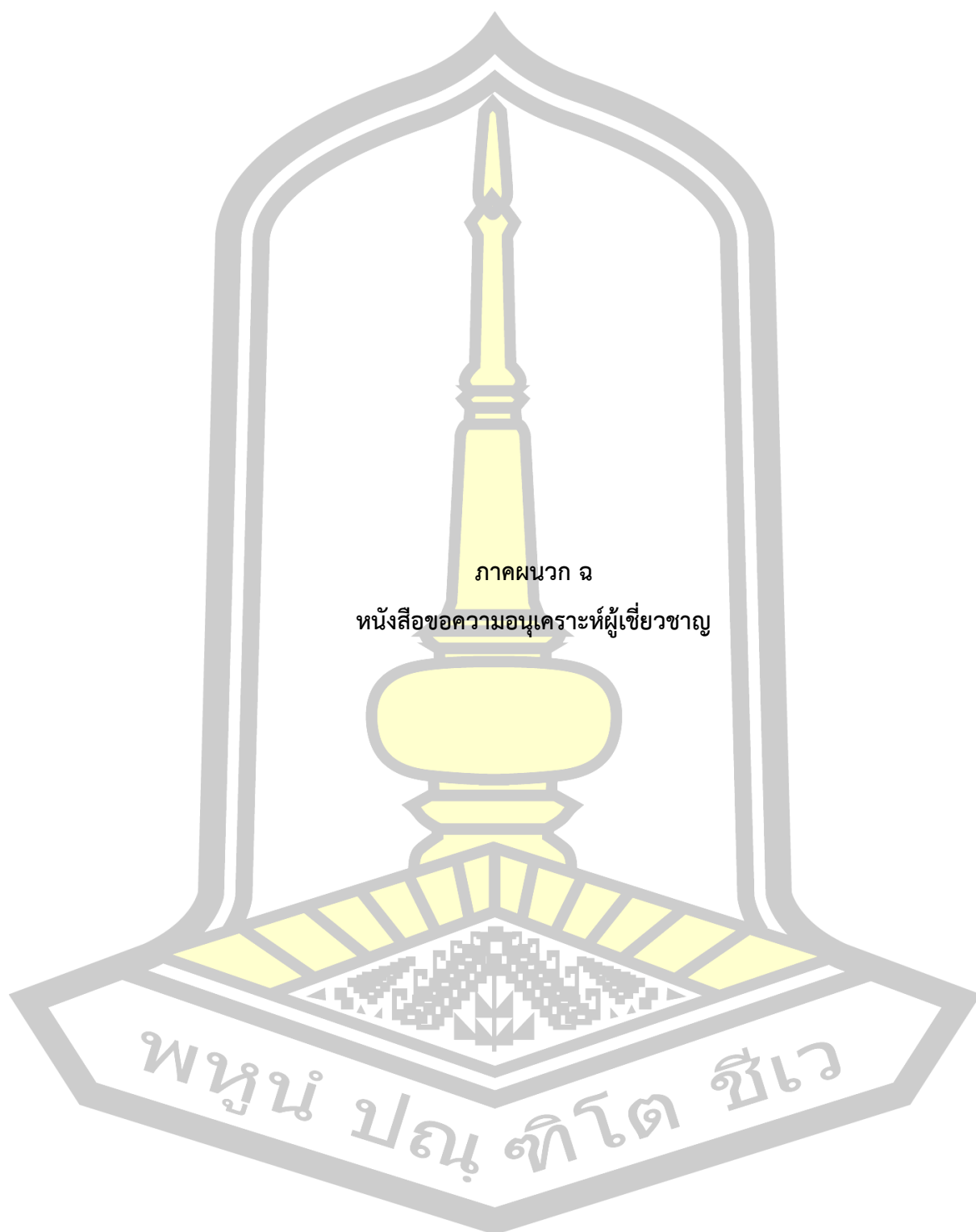
ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายชื่อของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	\bar{x}	S.D.
1. ได้รับเหรียญรางวัล	4.63	1.94
2. ฉันมีทักษะดีในกีฬาของฉัน	4.25	2.09
3. ฉันรู้สึกว่าคุณเก่งในกีฬาของฉัน	4.19	1.91
4. ฉันได้มีโอกาสที่จะรู้สึกว่าคุณเก่งในกีฬาของฉัน	4.06	1.89
5. ฉันมีความสามารถที่จะเล่นได้ดีในกีฬาของฉัน	4.33	2.06
6. ในกีฬาของฉัน ฉันมีโอกาที่จะเลือกได้	4.27	1.96
7. ในกีฬาของฉัน ฉันมีสิทธิมีเสียงที่จะแสดงความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ ว่าควรทำอย่างไร	4.21	2.00
8. ในกีฬาของฉัน ฉันสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ	4.18	2.08
9. ในกีฬาของฉัน ฉันมีโอกาที่จะตัดสินใจ	3.98	2.05
10. ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกว่าคุณพยายามบรรลุเป้าหมายของตนเอง	4.10	2.01
11. ในกีฬาของฉัน ฉันมีความรู้สึกอยากอยู่ตรงนั้นอย่างแท้จริง	4.19	2.19
12. ในกีฬาของฉัน ฉัน รู้สึกว่าได้ทำในสิ่งที่ฉันต้องการจะทำ	4.20	1.95
13. ฉันรู้สึกว่าคุณได้เข้าร่วมในการกีฬานี้อย่างเต็มที่	4.09	2.04
14. ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกว่าคุณได้ถูกบังคับให้ทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ต้องการจะทำ	4.28	1.99
15. ฉันเลือกที่จะเข้าร่วมในการกีฬาของฉันอย่างสอดคล้องกับความต้องการของฉันอย่างอิสระ	4.09	2.04
16. ในกีฬาของฉัน ฉันได้ใกล้ชิดกับผู้อื่น	4.18	2.03
17. ฉันแสดงความห่วงใยต่อผู้อื่น ในการกีฬาของฉัน	4.27	2.06
18. มีผู้คนในกีฬาของฉัน ที่ห่วงใยฉัน	4.03	1.96
19. ในกีฬาของฉัน มีผู้คนที่ฉันสามารถไว้วางใจได้	4.15	2.16
20. ฉันมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้อื่นในกีฬาของฉัน	4.36	2.07
รวม	4.20	2.02

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายชื่อความสำเร็จทางการกีฬา

ความสำเร็จทางการกีฬา	\bar{x}	S.D.
1. ได้รับเหรียญรางวัล	4.17	0.75
2. ได้รับเงินรางวัล	4.28	0.70
3. ได้เป็นนักกีฬาดีเด่น	4.21	0.74
4. มีใจรักและชอบกีฬาที่ตนเองเล่น	4.11	0.82
5. เล่นได้เต็มศักยภาพของตนเอง	4.47	0.62
6. มีระเบียบวินัยในการเป็นนักกีฬา	4.56	0.59
7. สามารถควบคุมตนเองได้	4.64	0.53
8. มีชื่อเสียง และมีคนรู้จักมากมาย	4.46	0.66
9. ทักษะหรือสติของตนเองดีขึ้น	4.10	0.82
10. บรรลุเป้าหมายสูงสุดในการเล่นกีฬาของตนเอง	4.18	0.73
11. มีความมุ่งมั่นและตั้งใจกับการฝึกซ้อม และแข่งขัน	4.11	0.74
12. มีความภาคภูมิใจในความเป็นนักกีฬาของตนเอง	4.15	0.78
13. ครอบครัวและผู้ปกครองชื่นชมยินดีกับท่าน	4.10	0.79
14. ท่านได้รับเลือกให้เป็นตัวแทน ตัวจริงหรือทีมชาติ	4.07	0.80
รวม	4.26	0.72

ภาคผนวก ฉ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

ที่ อว ๐๖๐๕.๕(๒)/ว๕๕๑๗

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมย์ ตริราช ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาฟุตบอล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. คำโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายธีรภัทร์ ไชยอุดม นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (วท.ม.) วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เบอร์โทร ๐๘๐-๒๐๖-๐๓๕๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว ๐๖๐๕.๕(๒)/ว๕๕๑๗

วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์

ด้วย นายธีรภัทร์ ไชยอุดม นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (วท.ม.) วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนี้สิดจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เบอร์โทร ๐๘๐-๒๐๖-๐๓๕๖

ที่ อว ๐๖๐๕.๕(๒)/ว๕๕๑๗

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. คำโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายธีรภัทร์ ไชยอุดม นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (วท.ม.) วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เบอร์โทร ๐๘๐-๒๐๖-๐๓๕๖

ที่ อว ๐๖๐๕.๕(๒)/ว๕๕๑๗

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย เรื่อง อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ โดยมีนายธีรภัทร์ ไชยอุดม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ซึ่งมีความประสงค์ขอเข้าเก็บข้อมูล/เก็บตัวอย่างเพื่อทำการวิจัย/ใช้เครื่องมือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และตรวจสอบความสอดคล้องความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

ในการนี้ จึงขออนุญาตเก็บข้อมูล/เก็บตัวอย่างเพื่อทำการวิจัย ดังกล่าว ณ สโมสรฟุตบอลอาชีพที่อยู่ในการกำกับดูแลของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในวันที่ ๑ เดือนกันยายน-เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ในวันจันทร์ถึงศุกร์ เวลา ๘:๓๐-๑๖:๓๐ น. ทั้งนี้ ท่านสามารถติดต่อผู้วิจัยได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๑๕๔-๑๐๓๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานเลขาธิการคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามโทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๓๑๗๕
(อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ ชูสกุล เบอร์โทร ๐๘๐-๒๐๖-๐๓๕๖)

ขอเชิญเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในงานวิจัยเรื่อง

“อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา
ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ”

โดย นายธีรภัทร์ ไชยอุดม นิสิตปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

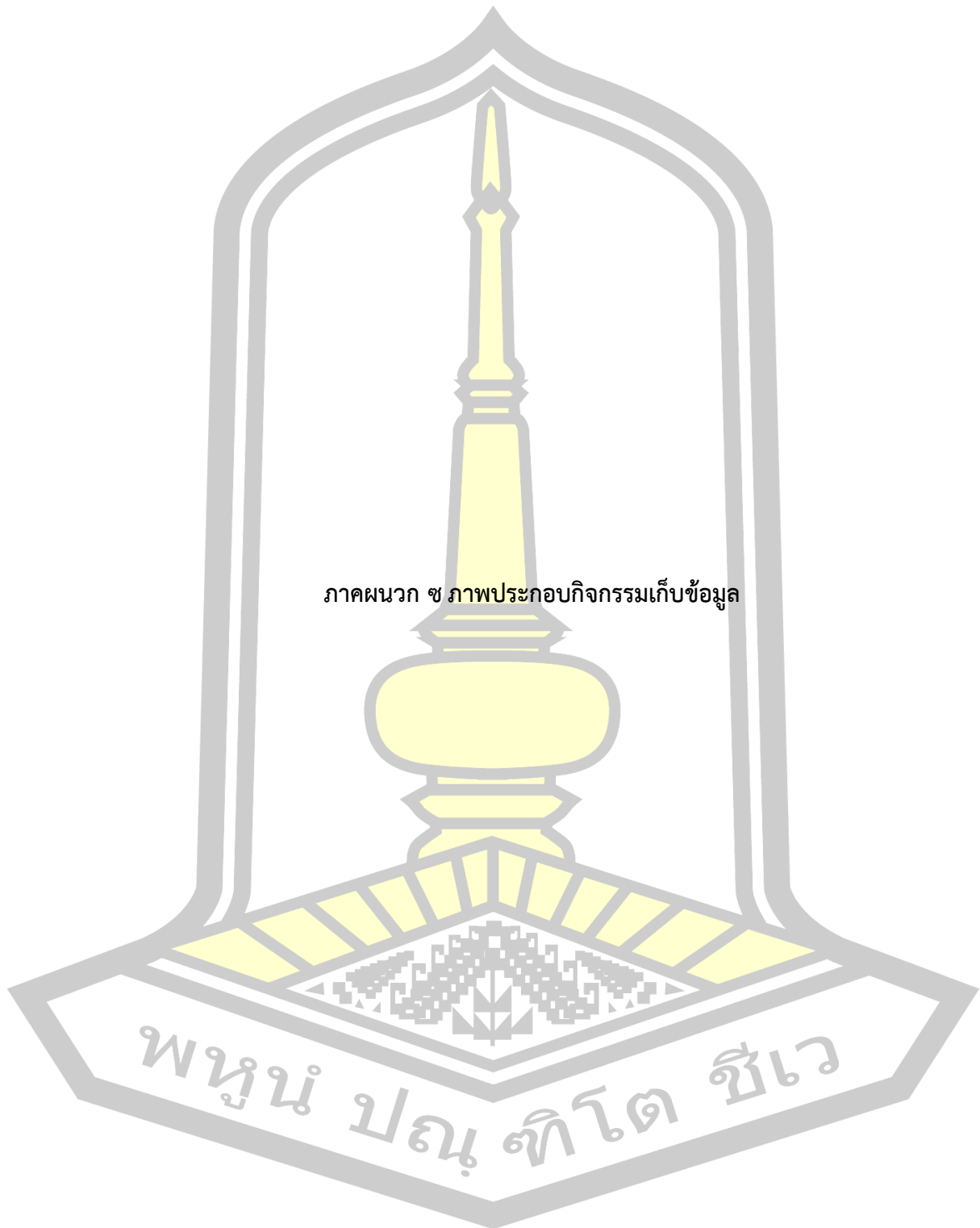
เกณฑ์การคัดเลือกอาสาสมัครเข้าสู่โครงการ มีดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่ฝึกสอนและนักกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพ ที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ลีก 2022
2. ให้ความร่วมมือและยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัย
3. สามารถเข้าใจและสื่อสารภาษาไทยได้ดี

สิ่งที่ท่านจะได้รับ มีดังต่อไปนี้

1. ท่านจะได้รับเอกสารสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา ประกอบไปด้วย 40 ข้อคำถาม
2. ท่านจะได้รับสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ประกอบไปด้วย 20 ข้อคำถาม
3. ท่านจะได้รับถามเกี่ยวกับ การประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีลักษณะแบบรายงานตนเองถึงลักษณะของความสำเร็จทางการกีฬา แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย 14 ข้อคำถาม

หมายเหตุ: การวิจัยครั้งนี้ท่านจะไม่ได้รับค่าตอบแทนและไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น และไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันของท่านแต่ประการใด สนใจเข้าร่วมวิจัย โทร: 098-154-1032 หรือติดต่อที่ E-mail: 63010560001@msu.ac.th

ภาคผนวก ซ ภาพประกอบกิจกรรมเก็บข้อมูล

พหุบัณฑิตยาลัย

ภาพที่ 5 สนามฝึกซ้อม และทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอล 1

ภาพที่ 6 สนามฝึกซ้อม และทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอล 2

ภาพที่ 7 สนามฝึกซ้อม และทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอล 3

ภาพที่ 8 สนามฝึกซ้อมทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอล และประชุมผู้จัดการทีม

ภาพที่ 9 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 1

ภาพที่ 10 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 2

ภาพที่ 11 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 3

ภาพที่ 12 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 4

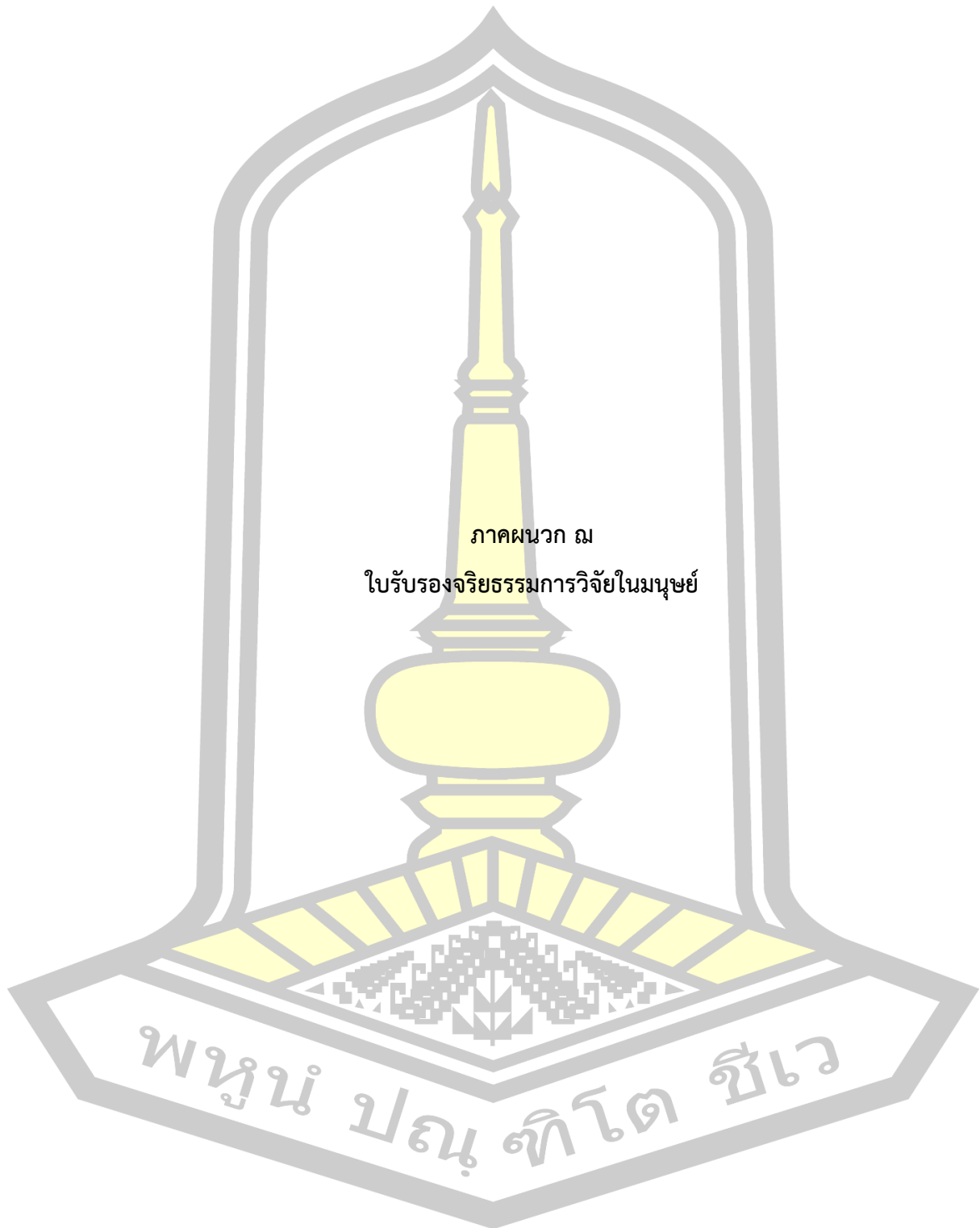
ภาพที่ 13 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 5

ภาพที่ 14 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 6

ภาพที่ 15 การเก็บรวบรวมจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอล 7

ภาคผนวก ฅ

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

พหุบัณฑิต โท ชีวะ

MAHASARAKHAM UNIVERSITY ETHICS COMMITTEE FOR
RESEARCH INVOLVING HUMAN SUBJECTS

Certificate of Approval

Approval number: 132-154/2023

Title : Path Analysis of Coaching Style, Basic Psychological Needs Effect to Successful in Professional Football.

Principal Investigator : Mr. Teerapat Chaiudom

Responsible Department : Faculty of Education

Research site : Department of Health and Sport Science Maharakham University

Review Method : Expedited Review

Date of Manufacture : 24 April 2023

expire : 23 April 2024

This research application has been reviewed and approved by the Ethics Committee for Research Involving Human Subjects, Maharakham University, Thailand. Approval is dependent on local ethical approval having been received. Any subsequent changes to the consent form must be re-submitted to the Committee.

.....

(Asst. Prof. Ratre Sawangjit)

Chairman

Approval is granted subject to the following conditions: (see back of this Certificate)

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

เลขที่การรับรอง : 132-154/2566

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน
ทางการกีฬาที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาอังกฤษ) Path Analysis of Coaching Style, Basic Psychological Needs Effect to
Successful in Professional Football.

ผู้วิจัย : นายธีรภัทร์ ไชยอุดม

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : คณะศึกษาศาสตร์

สถานที่ทำการวิจัย : ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประเภทการพิจารณาแบบ : แบบเร่งรัด

วันที่รับรอง : 24 เมษายน 2566

วันหมดอายุ : 23 เมษายน 2567

ข้อเสนอการวิจัยนี้ ได้รับการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยมหาสารคามแล้ว และอนุมัติในด้านจริยธรรมให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องข้างต้นได้ บนพื้นฐานของ
โครงร่างงานวิจัยที่คณะกรรมการฯ ได้รับและพิจารณา เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วให้ผู้วิจัยส่งแบบฟอร์มการปิด
โครงการและรายงานผลการดำเนินงานมายังคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรือ
หากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในโครงการวิจัย ผู้วิจัยจักต้องยื่นขอรับการพิจารณาใหม่

กตาว์ สหรัตน์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษักรหญิงรัตรี สว่างจิตร์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายธีรภัทร ไชยอุดม
วันเกิด	วันที่ 16 เดือนกันยายน พ.ศ.2540
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลอุทุมพรพิสัย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 183 หมู่ 5 ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2554-2556 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย พ.ศ. 2556-2558 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย พ.ศ. 2559-2562 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2563-2567 ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนัน ปณุกิตโต ชีวะ